

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

3 OKTOBER 1990

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer E. Van Rompuy c.s. —

houdende organisatie en erkenning van lokale radio's

VERSLAG

namens de Commissie voor de Media
uitgebracht door mevrouw A. Leysen en de heer D. Van Mechelen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor de Media heeft gedurende 8 vergaderingen dit voorstel van decreet grondig besproken en geamendeerd.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer P. Chevalier.

Vaste leden : de heer A. Bourgeois, mevrouw A. Leysen, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren F. Sarens, T. Van Parys, E. Van Rompuy ;

de heren M. Bartholomeeussen, P. Chevalier, J. Dufaux, R. Van Steenkiste ;

de heer A. Denys, mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck, de heer D. Van Mechelen ;

de heren A. De Beul, L. Vanhorenbeek.

Plaatsvervangers:

de heren F. Bosmans, L. Dhoore, P. Dumez, P. Hermans, E. Vandebosch, H. Van Rompaey ;

de heren G. Bossuyt, J. De Bremaeker, L. Peeters, W. Seeuws ;

de heren H. De Croo, P. Vandermeulen, G. Verhofstadt ;

de heren H. Coveliers, E. Van Vaerenbergh.

Zie :

285 (1989-1990)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nr. 2 : Amendementen
- Nr. 3 : Subamendement
- Nr. 4 : Advies van de Raad van State
- Nr. 5 : Advies van de Vlaamse Mediaraad
- Nr. 6 : Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
- Nrs. 7 tot 9 : Amendementen

De bespreking gebeurde in samenhang met het voorstel van decreet van de heren A. Denys, D. Van Mechelen en G. Verhofstadt houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's (stuk 315 (1989-1990) - Nr. 1) (Reglement artikel 18, punt 2).

De artikelsgewijze bespreking gebeurde op basis van het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. houdende organisatie en erkenning van lokale radio's (stuk 285 (1989-1990) - Nr. 1).

Van de 8 vergaderingen waren er 4 gewijd aan hoorzittingen met de Raad van Niet-Openbare Radio's, de Vlaamse Federatie van Lokale Radio's, de Belgische Radio en Televisie, een afvaardiging van het kabinet van de Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie en de Brusselse lokale radio's Contact, CRD, Maeva en Spes.

Na een grondige bespreking van het voorstel van decreet in eerste lezing heeft uw Commissie de in de eerste lezing gewijzigde artikelen op 10 juli 1990 nogmaals in tweede lezing besproken.

Bij de tweede lezing werden geen amendementen meer voorgesteld zodanig dat geen enkel artikel inhoudelijk werd gewijzigd. Wel werd de samenhang van de artikelen aangepast.

Op de vergadering van 3 oktober 1990 was tenslotte de goedkeuring van het verslag aan de orde.

A. ALGEMENE BESPREKING

I. PROCEDURE

De Voorzitter wijst op de noodzaak om zich voorafgaandelijk grondig te informeren over het ganse niet-openbare radio-gebeuren. Hij dringt aan op een brede gedachtenwisseling en suggereert daarom het inrichten van hoorzittingen.

Meerdere vergaderingen zullen nodig zijn, daar het om een ingrijpend voorstel gaat. Voor het parlementaire reces moet deze Commissie zijn inziens tot de formulering van een standpunt komen.

Een lid beaamt dat de besprekingen grondig moeten gebeuren. Hij steunt de suggestie om hearings in te richten maar dit mag niet leiden tot oeverloze gesprekken : de agenda moet vóór het reces worden afgehandeld.

De Voorzitter wijst op het breed maatschappelijk belang van het voorstel. Alle fracties moeten op een positieve manier bij de besprekingen worden betrokken : binnen deze Commissie moet een consensus worden nagestreefd.

De Gemeenschapsminister stelt dat de tweede erkenningsronde van de vrije radio's werd beëindigd. Het huidig decreet geeft geen voldoening meer o.m. inzake de erkenningsprocedure. Hij steunt de idee om binnen deze Commissie een consensus na te streven. Het voorstel van decreet werd nog niet in de Executieve besproken. Eenmaal heeft hij een evaluatienota ingediend : hierover werd er niet gediscussieerd.

Een lid wil meer technische uitleg over de toewijzing van de frequenties voor de lokale radio's. Hij suggereert verder dat de ganse problematiek van de vrije radio's aan bod zou komen.

De Gemeenschapsminister rekent erop dat alle fracties hun standpunten zullen bekend maken. Slechts indien er geen consensus binnen deze Commissie wordt bereikt zal de Executieve een standpunt bepalen.

Een lid stemt in met bepaalde bekommernissen van het voorstel van decreet. Het inrichten van hoorzittingen is belangrijk om een zicht te krijgen op de realiteit in de sector van de vrije radio's. Bovendien wijst hij op de tegengestelde visies die dienaangaande in de pers terug te vinden zijn.

Een ander lid wil nadere informatie over de technische problematiek met betrekking tot de Brusselse situatie. De Vlaamse decreetgeving en deze van de Franstalige Gemeenschap zijn uiteenlopend wat een aantal praktische gevolgen heeft. Ter zake zou ook de Raad van de Niet-Openbare Radio's moeten worden gehoord.

Een lid dat niet tot deze Commissie behoort wijst op de psycho-sociale functie van de lokale radio's in ons land. In de maatschappij valt er immers een vereenzaming van het individu waar te nemen. Hij suggereert een stimulering van die radio's die een behoorlijk programma uitzenden.

Een indiener wil zich niet inlaten met de inhoud van de programma's. Voor de nieuwsberichten moeten er echter normen worden vastgelegd. Het individu zal zich meer betrokken voelen bij echte kleinschalige radio's ; de grotere leiden tot anonimiteit. Hij geeft toe dat bij kleinschalige initiatieven vragen over de inhoud van de programma's kunnen rijzen. Maar iedere vorm van consensus ter zake verwerpt hij.

Het vorige lid dat niet tot deze Commissie behoort stelt dat de lokale radio's een voorname rol in onze samenleving

spelen. Toch moet er bij kwalitatief mindere programma's niet worden gesanctioneerd : de radio's die kwaliteit brengen moeten worden aangemoedigd. Hij kant zich tegen het voortdurend uitzenden van wat hij volksvreemde muziek noemt. Aanmoedigen van bepaalde radio's is mogelijk onder meer door het vastleggen van een aantal criteria ; de Gemeenschapsminister van Cultuur doet dit in andere sectoren eveneens.

De Voorzitter stelt vragen rond de term „volksvreemde muziek”.

Een lid merkt op dat, om tot subsidiëring te kunnen overgaan, een aantal criteria moeten worden vastgelegd. De lokale radio's worden tot op heden niet gesubsidieerd. Het verlenen van subsidies impliceert echter dat bepaalde uitingen aan banden worden gelegd en dit is censuur.

Een lid herinnert eraan dat het decreet van 6 mei 1982 bepaalt dat de vrije radio's vormings-, ontspannings- en informatieve programma's moeten verzorgen. Hun erkenning is afhankelijk van deze drie criteria met betrekking tot de inhoud van de programma's. Verder gaan is zijns inziens niet mogelijk.

Hij wijst erop dat er nog geen controle werd uitgeoefend op het naleven van deze inhoudelijke criteria. De vrije radio's brengen ontspanning, maar hun verplichtingen op vormings- en informatief gebied worden niet gecontroleerd. Bij de aanvraag van de herbevestiging van hun erkenning zou een attest moeten worden voorgelegd.

II. INLEIDING BIJ HET VOORSTEL VAN DECREET VAN DE HEER E. VAN ROMPUY C.S.

De indiener stelt dat het door zijn fractie ingediende voorstel van decreet niet te nemen of te laten is. Het initiatief is gegroeid uit de veelheid van vragen over de sector van de niet-openbare radio's. De basisvraag die zich stelt is of men nu nog mag spreken over lokale radio's of over landelijke commerciële stations.

Ook voor het probleem van de financiering is nog geen sluitende regeling uitgewerkt : de lokale radio's mogen nog geen handelsreclame uitzenden. Andere problemen situeren zich rond de erkenningsprocedure, de Raad van Niet-Openbare Radio's en de nieuwsvoorziening.

Bovendien is er sinds de aanneming van het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's een evolutie ingetreden : zo werden er reclameregies opgericht. De indieners gingen uit van het principe om op basis van een uitgewerkte tekst het dossier te bespreken. De indiener betreurt echter dat binnen de sector van de lokale radio's op soms agressieve wijze tegen het voorstel van decreet wordt geageerd. Zo richt het „Vlaams Aktiekomitee voor Lokale Radio's-Kampagne" (VALK), via het verspreiden van een cassette, een zuiver politieke aanval tegen onder meer de indiener van het voorstel.

Rond het probleem bezit hij een grote bundel correspondentie, wat zijns inziens bewijst dat de betrokken sector zelf om duidelijkheid verlangt. Het decreet van 6 mei 1982 had als opzet kleinschalige initiatieven tot stand te brengen. Uit het verslag van de commissiebesprekingen blijkt duidelijk de bedoeling om landelijke commerciële stations of landelijke netwerken te vermijden : alle directe of indirecte bindingen tussen vrije radio's worden verworpen. Uit de praktijk blijkt echter duidelijk dat er landelijke netwerken zijn ontstaan : zonder schroom wordt hiervoor uitgekomen. Ook een indie-

ner van het tweede voorstel van decreet heeft op korte termijn deze evolutie toegejuicht. Zelfs de Gemeenschapsminister van Cultuur bekent zich tot deze filosofie.

Waarom wordt er, uitgaande van het decreet van 6 mei 1982, niet tegen deze landelijke netwerken opgetreden ? Volgens de Gemeenschapsminister werden er tot op heden geen klachten genoteerd. De indiener oordeelt dat de klachtenprocedure en het intrekken van de vergunning duidelijker moeten worden gespecificeerd.

Deze netwerken worden duidelijk computergestuurd. De echte kleine lokale radio's worden veelal gedwongen bij deze ketens aan te sluiten, zoniet verliezen zij hun financiële inkomsten uit de reclamewereld. Anderen worden opgekocht, zelfs door buitenlandse groepen. Deze zijn enkel geïnteresseerd in een zo populair mogelijk programma. Momenteel zijn we ver verwijderd van het begrip „lokale radio". Het decreet van 6 mei 1982 vertrekt van de plaatselijke leefgemeenschappen. Daarom opteerden de indieners van het voorstel van decreet voor de term „lokale radio's" in de plaats van de term „niet-openbare radio's". Bovendien bevat het voorstel van decreet een drietal soorten verduidelijkingen. Vooreerst worden een aantal bepalingen van het decreet van 6 mei 1982 verduidelijkt : zo onder meer het begrip lokale radio, de erkenningsvoorwaarden en een efficiënte controle op de naleving van de decreetbepalingen.

Een aantal andere bepalingen wijzigen het decreet van 6 mei 1982 onder andere het verlengen van de erkenningsduur tot 6 jaar. Op 7 jaar tijd kenden wij immers drie erkenningsrondes. Deze procedure kan in de toekomst niet meer zo functioneren. De rechtszekerheid wordt door deze langere erkenningsduur eveneens bevorderd. Het voorstel van decreet wil eveneens de samenstelling van de adviesraad wijzigen : er moet een einde komen aan de discussies over de representativiteit van de organisaties. Het aantal leden van de adviesraad daalt en ze worden rechtstreeks door de Vlaamse Executieve benoemd. De indiener oordeelt dat het onmogelijk uit te maken is of deze procedure al dan niet tot een grotere politisering zal leiden.

Een derde reeks bepalingen vult het decreet van 6 mei 1982 aan. Zo valt de berichtgeving van de lokale radio's onder de verantwoordelijkheid van een beroepsjournalist of wordt het contractueel aan een dag- of weekblad verbonden. Er werden echter reeds opmerkingen geformuleerd over het betrekken van beroepsjournalisten bij de lokale radio : deze zijn misschien correct. Gebeurlijk kan er aan andere alternatieven worden gedacht. De erkenning van lokale radio's zal ook automatisch de machtiging om handelspubliciteit uit te zenden omvatten. Met betrekking tot de rol van de overheid bij het financieren van de lokale radio's kant de indiener zich persoonlijk tegen het subsidiëren ervan. Zijn fractie is echter genuanceerder waar het gaat om de subsidiëring van de niet-openbare televisieverenigingen.

Vervolgens belicht de indiener de voornaamste bepalingen van het voorstel van decreet. Het zendgebied van de lokale radio wordt tot een straal van 8 kilometer beperkt. Daardoor wordt het kleinschalig niveau van deze radio's beklemtoond. De programma's van de lokale radio's moeten bovendien ten belope van minstens 80 procent door eigen personeel worden gerealiseerd ; de overblijvende 20 procent kan samen met derden worden gerealiseerd. Dit laatste percentage moet wel over alle tijdseenheden worden gespreid. De desbetreffende overeenkomsten moeten bovendien aan de Executieve worden overgemaakt.

De Raad van Lokale Radio's zou van 19 tot 11 leden worden herleid die, zoals gezegd, door de Executieve worden benoemd. De indiener wijst terloops op het probleem van de representativiteit in deze sector : de Beroepskamer van de lokale radio's zou ongeveer 260 radio's groeperen ; VALK 70 à 80 radio's.

De lokale radio moet eigendom zijn van en worden beheerd door een privaatrechtelijke vereniging ; een VZW ware echter niet evident. Deze vereniging mag slechts één radio in eigendom hebben of beheren. Tevens mag men slechts beheerder van één vereniging zijn ; dit om ketenvorming binnen de lokale radio's tegen te gaan. De bepalingen met betrekking tot de berichtgeving nemen niet weg dat de eindverantwoordelijkheid voor het nieuws bij de lokale radio's zelf berust. De bepalingen van artikel 5, 8° wil enkel beroepsmensen bij de berichtgeving betrekken. De indiener beseft dat dit idee niet eenvoudig te realiseren is. Zijns inziens zou de door de Beroepskamer voorgestelde idee een zinvol alternatief kunnen uitmaken. Wel dient duidelijk te zijn dat nieuwsinformatie niet mag worden geruild voor reclamespots. Het voorstel van decreet stelt duidelijk dat elke radio een eigen identiteit, zowel inzake programmatie als identificatiegegevens moet bezitten.

Inzake de erkenningsprocedure stipt de indiener aan, dat door de inkorting ervan ten minste twee trappen in de procedure worden geschrapt, zonder dat de rechten van de aanvragers in het gedrang komen. De procedure wordt met ten minste 3 a 4 maanden ingekort.

Het voorstel van decreet voorziet tenslotte in een aantal overgangsbepalingen teneinde de rechtszekerheid voor de lokale radio's te verhogen.

Hij steunt de idee om binnen deze Commissie naar een consensus te streven.

III. INLEIDING BIJ HET VOORSTEL VAN DECREET VAN DE HEREN A. DENYS, D. VAN MECHELEN EN G. VERHOFSTADT

Een indiener wijst er vooreerst op dat de wereld van de niet-openbare radio zich in een voortdurende evolutie bevindt. De verwarring van de periode 1982 werd geconsolideerd. Bovendien is er een natuurlijke selectie gebeurd en werd een evolutie vastgesteld waarbij men van de oorspronkelijke idee van de zeer lokale radio's wil afstappen. De vrije radio's hebben een zeer belangrijke opdracht wat onder meer gevolgen heeft op het zendbereik en de inhoud van de programma's. In deze optiek werd het voorstel van decreet opgemaakt. Het steunt op een twee-sporenbeleid : enerzijds toont het respect voor en stimuleert het de zuiver lokale radio onder andere met betrekking tot de leefbaarheid ervan, anderzijds biedt het ruimte voor de regionale radio. Regionale radio's zijn radio's die de grenzen van een arrondissement kunnen overschrijden.

Het voorstel van decreet beoogt eveneens de bestaande onduidelijkheid met betrekking tot het probleem van de netvorming weg te werken. Het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's is evenmin aangepast aan de vastgestelde schaalvergroting.

Inzake Brussel stelt zich de vraag of er, naast de lokale radio's nog ruimte over is om grotere zenders te voorzien. Dit gezien de concurrentie vanwege Franstalige radio's. Naast het voorziene 8 kilometer zendbereik moet er ook ruimte zijn voor zenders met een zendbereik van 12 of 16 kilometer. Dit kadert volledig in de algemene filosofie van

dit voorstel van decreet. Maar deze grotere zenders mogen niet alleen tot Brussel worden beperkt : ook in andere regio's moet dit mogelijk zijn. Er wordt gesteld dat het creëren van meer ruimte voor regionale radio's een aantal erkende vrije radio's in moeilijkheden zal brengen. Volgens de inlichtingen die hij heeft ontvangen bestaat hierover discussie. Op de frequentieband 102.1 -104.8 MHz zouden er een 15-tal regionale radio's kunnen uitzenden terwijl er op de band 104.9 - 107.9 MHz ruimte is voor 300 à 340 lokale radio's.

Indien deze gegevens niet correct zouden zijn dan moet er volgens de inleider worden gedacht aan het voorbeeld van de Franstalige Gemeenschap die haar openbare radio anders heeft gestructureerd. De RTBF heeft immers slechts 3 netten ; de BRT heeft er 4. Dit impliceert dat de frequentieband 100 -102 MHz voor grotere vrije zenders zou kunnen worden voorbehouden. Deze discussie moet worden geopend.

Hij wijst tevens op het arrest 7/90 van het Arbitragehof dat stelt dat de Gemeenschappen zelf bevoegd zijn om te bepalen welke radio op welke frequentie kan uitzenden. Er wordt momenteel dienaangaande onderhandeld tussen de RTT en de Gemeenschapsministers van Cultuur. Heeft dit arrest gevolgen voor de twee voorstellen van decreet ?

Een verslaggever, tevens mede-indiener van het voorstel van decreet, wijst vooreerst op het belangrijkste verschilpunt tussen de twee voorstellen van decreet. Het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. vertrekt van de notie „dorpsradio" terwijl het tweede voorstel van decreet naast de zuiver lokale radio's nog regionale niet-openbare radio's voorziet. Deze radio's richten zich tot een gemeenschap die geografisch gesitueerd is binnen een groep van aaneengrenzende arrondissementen, met dien verstande dat een provincie steeds volledig mag worden bereikt. Het is dus niet toegelaten dat tezelfdertijd alle arrondissementen uit verschillende provincies worden bestreken. Eén provincie is de maximale reikwijdte.

De niet-openbare radio's hebben tot taak een verscheidenheid van informatie en ontspanning te brengen : vorming wordt hier dus bewust niet geciteerd. Dit is immers niet de essentiële taak van een lokale radio.

Met betrekking tot de Raad van Niet-Openbare Radio's opteert zijn fractie voor een Raad samengesteld uit een voorzitter en 18 leden waarvan de helft wordt benoemd door de erkende niet-openbare radio's. Het voorstel van decreet bepaalt eveneens wat onder „representatieve organisaties" moet worden verstaan. Zo wordt gesteld dat deze ten minste 10 procent van het totaal aantal erkende niet-openbare radio's onder hun aangesloten leden moeten hebben. In het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. wordt de Raad volledig samengesteld door de Executieve ; in het voorstel van decreet van zijn fractie wordt de helft van de leden voorgesteld door de niet-openbare radio's en de andere helft door de Executieve.

Inzake de erkenningsperiode wordt 9 jaar voorgesteld, dit om de rechtszekerheid te waarborgen. Met betrekking tot de ketenvorming worden eveneens een aantal zaken duidelijk gemaakt (artikel 5). Zo wordt er voorzien in de verplichting van een originele herkenningmelodie die aan iedere lokale radio zijn eigenheid moet geven.

Het voorstel van decreet wil niet betutteld optreden zoals dit bijvoorbeeld wel het geval is bij de bepalingen rond de nieuwsuitzendingen in het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. Het blijkt immers moeilijk te zijn voor lokale radio's om voldoende kwalitatief „lokaal nieuws" te

brengen. Nieuwsuitzendingen moeten echter wel onder de journalistieke deontologie vallen.

Naast de erkenningsduur wordt ook gestipuleerd dat de Executieve 1 jaar voor het vervallen van de erkenning, via een oproeping in het Belgisch Staatsblad de procedure moet inleiden. Als de Executieve op dit vlak nalatig is dan worden de erkenningen stilzwijgend verlengd. Het verlenen van erkenningen voor frequenties die vrij komen wordt, voor de tussenliggende periode, eveneens geregeld. De Executieve mag, zonder oproep in het Belgisch Staatsblad maar na advies van de Raad voor Niet-Openbare Radio's, een tussentijdse erkenning geven voor de duur van de oorspronkelijke erkenning. Dit om te voorkomen dat frequenties niet worden ingevuld daar waar er potentiële mogelijkheden aanwezig zijn.

Het voorstel van decreet ontwikkelt dus een nieuwe visie op het begrip niet-openbare radio teneinde op het technische vlak meer mogelijkheden te bieden voor het vrije initiatief ten opzichte van het openbaar initiatief.

IV. HOORZITTINGEN

A. Hoorzitting met de Raad van Niet-Openbare Radio's

De Voorzitter verwelkomt de delegatie van de Raad van Niet-Openbare Radio's. Hij vraagt hen om, naast hun kritiek op de voorstellen van decreet, ook een kort overzicht van de werkzaamheden van de Raad naar voren te brengen. Hij herinnert eraan dat hij aan de Voorzitter van de Raad heeft gevraagd om een representatieve delegatie naar deze hoorzitting af te vaardigen.

De Voorzitter van de Raad geeft een beknopt overzicht van de werking van de Raad van Niet-Openbare Radio's die zich nu in zijn achtste werkingsjaar bevindt. Volgens het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's wordt de Raad voor de helft samengesteld op basis van het Cultuurpactdecreet en voor de andere helft wordt een beroep gedaan op afvaardigingen van representatieve organisaties van de sector van de niet-openbare radio's.

Gedurende deze 8 jaar heeft de Raad zich hoofdzakelijk bezig gehouden met de behandeling van de erkenningsdossiers van de vrije radio's. Deze erkenningsprocedure omvat immers een lange technische procedure. Er waren verscheidene erkenningsprocedures ; bij de laatste werden er 516 dossiers afgehandeld. Ook de ganse problematiek van het niet-openbare radio-gebeuren werd door de Raad op de voet gevolgd.

Sedert 1982 is er in deze sector veel veranderd. In december 1986 werd een evaluatieverslag opgesteld, dit na een fundamentele bezinning over de problematiek. In het licht van een toekomstige wijziging van het decreet van 6 mei 1982 werd eind 1989 een omstandig verslag over het nieuws, de reclame en de programma-voorzieningen opgesteld. Er werd ook een werkgroep met betrekking tot de wetgeving inzake de niet-openbare radio's opgesteld, dit als een uitloper van de laatste erkenningsronde en mede rekening houdend met de invoering van reclame op de BRT-radio. Het eindverslag werd zojuist, na amendering, door de Raad aangenomen. .

Het decreet van 6 mei 1982 moet worden gewijzigd. De vraag moet worden gesteld naar de wijze waarop dit kan gebeuren. Alleszins moet het niet fundamenteel op alle punten worden gewijzigd. De lokale radio's moeten zeker hun

kans krijgen. Enkel de vraag naar de wijze waarop blijft gesteld. Een aantal leden van de Raad opteren voor een bepaald percentage eigen produkties, het opleggen van een aantal verplichtingen en concrete cijfers : anderen vrezen dat deze optie de kleinschaligen niet zal bevoordelen en het hen nog moeilijker zal maken. Hier gebeurt een fundamentele discussie. Sommigen denken er aan om, los van de kleinschalige radio's, ook andere initiatieven toe te laten : ze sluiten dus meer aan bij het voorstel van decreet van de heren A. Denys, D. Van Mechelen en G. Verhofstadt houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's.

Het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. houdende organisatie en erkenning van lokale radio's werd door de Raad reeds besproken. Hij zal dit nu artikel per artikel overlopen en het standpunt van de Raad mededelen. Gebeurlijk zal hij ook melding maken van het minderheidsstandpunt.

Artikel 2

Algemene bepalingen

- Zendbereik :

- een afbakening van het zendbereik in het decreet is noodzakelijk.

- met een zendbereik van 8 km is de meerderheid het eens. Een uitzondering voor Brussel dringt zich op omwille van de Franse Gemeenschap die voor Brussel 10 à 11 radio's plant met een vermogen van 1 KW.

minderheidsstandpunt

Een aantal leden zijn voorstander van verschillende soorten zendbereik 2-3 km, 8 km en zelfs meer. (= streek of regionale radio's). Deze regeling hoeft niet strikt te zijn.

- Verscheidenheid in de programma's

- een meerderheid is het eens met de notie verscheidenheid zoals genotuleerd in het voorstel. Het moet wel kunnen dat een radio meer aandacht besteedt of de nadruk legt op één van de vier elementen.

minderheidsstandpunt

Een aantal leden menen dat de verplichte verscheidenheid van informatie, animatie, ontspanning en vorming niet te streng mag worden geïnterpreteerd. De diverse onderdelen mogen niet cumulatief worden gelezen : i.p.v. een en-regeling wordt een of-regeling voorgestaan. Zo krijgt men verschillende soorten radio's nl. culturele radio's, ontspanningsradio's, nieuwsradio's enz. Een lid is zelfs tegen elke inhoudelijke regeling.

- de niet-openbare radio moet een band met de luisteraars hebben, moet streekgebonden zijn.

- binnen eenzelfde zendgebied en waar meerdere erkenningen mogelijk zijn moeten verschillende (= niet dezelfde type) radio's een erkenning kunnen krijgen. De pluriformiteit binnen eenzelfde zendgebied moet een richtlijn zijn bij het toekennen van de erkenningen. Op deze wijze krijgt men een pluriform radiolandschap.

- Eigen programma

- Hier wordt de term „personeel” betwist. Vanuit een juridische context wordt hierbij immers een contractuele verbintenis verondersteld. Eerder wordt geopteerd voor de term „medewerkers”, ook een DJ, die aan verschillende radio's verbonden is, moet hieronder kunnen vallen.

— Een lid stelt dat als er personeel in dienst is er onder de verantwoordelijkheid van dit personeelslid dient te worden gewerkt.

— Tijdsonderdeel

Geen opmerkingen.

Artikelen 3 en 4

De Raad voor lokale radio's

— Een meerderheid van de Raad is voorstander van het huidige systeem met een gedeeltelijke voordracht door de representatieve verenigingen, die uitsluitend het verdedigen van de belangen van de radio's tot doel moeten hebben.

Drie leden zijn van oordeel dat de Raad een weerspiegeling moet zijn van de hele niet-openbare radiosector. Op basis van deze stelling dienen o.m. ook de nieuws- en publiciteitsregies vertegenwoordigd te zijn.

minderheidsstandpunt

Een aantal leden zijn het eens met een samenstelling van de Raad bij besluit van de Executieve. Ook in dit systeem kunnen leden aangesteld worden op basis van hun deskundigheid en hun vertrouwen met het medium.

De Raad is voorstander van een hernieuwing van de raad gekoppeld aan de verkiezingen van de Vlaamse Raad en van een ruimere hernieuwbaarheid van het mandaat.

Een indiener informeert naar de inhoud van de term „representatieve organisaties“.

De Voorzitter van de Raad deelt mee dat er momenteel een voorstel van besluit van de Executieve bekend is. De Raad oordeelt dat de representativiteit van de organisaties op concrete criteria moet worden gebaseerd.

Een verslaggever wijst op artikel 3 van het voorstel van decreet van de heer A. Denys c.s. Hierin wordt gesteld dat een representatieve organisatie ten minste tien ten honderd van het totaal aantal erkende niet-openbare radio's in de Vlaamse Gemeenschap onder zijn aangesloten leden moet hebben.

De Voorzitter van de Raad repliceert dat drie of vier van de bestaande representatieve organisaties dit percentage behalen. Zij zijn nu reeds in de Raad vertegenwoordigd.

Een lid van de Raad oordeelt dat er een bepaalde kwantiteit moet worden bepaald, eventueel gespreid over de provincies. In de doelstellingen van de representatieve organisaties moet worden vermeld „het vertegenwoordigen van de belangen van de niet-openbare radio's naar de overheden toe“. Deze organisaties hebben zijns inziens geen andere taken. In de Raad van niet-openbare radio's moeten volgens deze afgevaardigde niet alleen deze organisaties maar ook de publieke regies, de nieuwsdiensten en andere organisaties die in deze sector actief zijn, worden vertegenwoordigd.

De Voorzitter van de Raad vermeld VEBORA, VEBE en VLAVER als representatieve organisaties. Van een vierde, OVERA, werd sedert enkele jaren niets meer gehoord.

Ook de Vlaamse Mediagroep vraagt om in de Raad te worden gehoord.

De Vlaamse Executieve lijkt de discussie over dit probleem te ontwijken. Hij herinnert eraan dat een 70tal radio's niet zijn vertegenwoordigd. Voorts is er ook onlangs een Vlaamse Federatie van Lokale Radio's opgericht, waarin o.m. de Vlaamse Mediagroep is vertegenwoordigd. Deze Federatie groepeert ongeveer 180 lokale radio's.

Een ander lid van de Raad deelt mee dat VEBORA 80 à 90 radio's vertegenwoordigt.

Een indiener stelt het probleem van de lokale radio's die bij meer dan één organisatie zijn aangesloten. Een groot aantal radio's is bovendien bij geen enkele organisatie aangesloten.

De Voorzitter van de Raad herinnert aan een voorstel van de Vlaamse Mediagroep om de representativiteit niet uitsluitend op basis van het aantal aangesloten radio's te bepalen. In dit voorstel werd eveneens naar het Cultuurpact verwezen. In de representatieve organisaties zijn alle strekkingen en gezindheden vertegenwoordigd. Meerdere radio's hebben bovendien geen enkele ideologische of filosofische binding. Daarom is het aangewezen dat de verenigingen zelf het representatieve karakter bepalen.

Een lid vraagt of het niet beter is dat de Executieve de samenstelling van de Raad regelt.

Een lid van de Raad suggereert dat de organisaties een voordracht aan de politieke overheden zouden doen, waaruit deze een keuze kunnen maken. Het is volledig democratisch dat de verenigingen en de instellingen, niet beperkt tot de huidige organisaties de voordrachten doen. Anderzijds zou het verkeerd zijn indien de samenstelling van de Raad uitsluitend door de politieke instanties wordt geregeld : alle afgevaardigden moeten zich daardoor tot een bepaalde politieke gezindheid bekennen.

Het vorige lid herinnert eraan dat het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. poneert dat in de Raad 11 personen zitting hebben. Nu is dit 19. Hij pleit voor het behoud van dit aantal. Als criteria voor hun benoeming moet hun deskundigheid gelden. Hij opteert ervoor om de samenstelling door de Executieve te laten regelen waarbij een bepaald Cultuurpact-evenwicht wordt nagestreefd. Voor een goede werking van de Raad is bovendien de persoonlijkheid van de leden van groot belang. Deze methode lijkt hem geschikter.

Een lid van de Raad oordeelt dat de lokale radiowereld representatieve verenigingen nodig heeft om haar belangen tegenover de overheid te verdedigen. Deze radio's richten zich ook steeds naar representatieve organisaties. Maar die organisaties moeten dan ook in de Raad zetelen, zoniet verliezen ze hun zin, namelijk van dialoog naar de overheid toe.

Een indiener verduidelijkt dat zijn voorstel van decreet poneert dat de Executieve de Raad samentelt. Het aantal leden is nu redelijk groot zodat een beperking wordt voorgesteld. Wel blijft het de bedoeling dat de representatieve organisaties er deel van uitmaken. Verder moet het voorstel van decreet een verwijzing naar de Cultuurpact-wetgeving omvatten. De toelichting stelt echter ook dat er bijna uitsluitend met deskundigen zal worden gewerkt, waarbij deze uiteraard zo representatief mogelijk moeten zijn.

Een lid wijst erop dat de sector van de vrije radio's zelf het probleem niet eenvoudig maakt : er zijn kleinschalige en grootschalige initiatieven, bovendien wordt er ook van een koepelfunctie gesproken. Toch lijkt hem een aansluiting van 10 procent aanvaardbaar om van representativiteit te kunnen spreken. Alle verenigingen die lokale radio's vertegenwoordigen moeten gerechtigd zijn maar de Executieve moet de keuze maken. Bij deze keuze kan met de persoonlijkheden worden rekening gehouden. Hij herinnert eraan dat lokale radio's bij 2 of 3 organisaties kunnen aangesloten zijn.

Een lid van de Raad repliceert dat er tot op heden geen noodzaak was om aan de radio's te vragen door wie ze worden vertegenwoordigd. Deze informatie zal gebeurlijk vlug kunnen worden gegeven.

Het vorige lid vraagt of dit impliceert dat de Executieve verkiezingen in deze sector moet organiseren.

Verschillende leden van de Raad menen dat dit niet hoeft : deze gegevens kunnen worden overgemaakt.

Een ander lid van de Raad vreest dat men op deze wijze te veel de weg van de verzuiling opgaat.

Artikel 5

De erkenning

De Voorzitter van de Raad wijst er voorafgaandelijk op dat dit artikel erkennings- en werkingsvoorwaarden bevat. Deze voorwaarden worden volgens de Raad beter opgesplitst.

1° De meerderheid is het hiermee eens. Drie leden menen dat eenzelfde persoon beheerder moet kunnen zijn in vijf radio's, (cf. Franse Gemeenschap)

2° Geen opmerkingen.

3° De Raad is voorstander van het behoud van de tekst van het huidige decreet nl. „De statuten moeten een maatschappelijk doel bevatten dat uitsluitend beperkt is tot het verzorgen van een niet-openbare radio in de zin van dit decreet". Nevenactiviteiten zoals de verkoop van stickers, het opluisteren van T-dansants enz. ter bestendiging van het doel zijn mogelijk. Lokale TV en lokale radio kunnen niet samen.

4° De meerderheid is het hiermee eens. Drie leden zijn van oordeel dat een vereniging meer dan één radio moet kunnen uitbaten (cf. Franse Gemeenschap)

5° Geen opmerkingen

6° De Raad is van oordeel dat „onafhankelijk" betekent dat buitenstaanders geen zeggenschap hebben over de uitzendingen en over het beheer van de radio. Onafhankelijkheid staat tegenover afhankelijkheid. Deze afhankelijkheid moet op een objectieve wijze bewezen worden o.m. via contracten met derden, lidmaatschap van de raad van beheer.

7° Vier leden zijn van oordeel dat een radio die volledig in een andere taal uitzendt ook moet kunnen.

8° tot en met 11° De meerderheid is van oordeel dat deze artikelen moeten geschrapt worden. Elke radio moet zelf kunnen beslissen wat er aan nieuws wordt uitgezonden. Het nieuws valt onder de journalistieke deontologie. Geschillen moeten naar de Geschillenraad. De radio moet ook vrij kunnen beslissen over de onderbreking van de nieuwsuitzendingen door reclameboodschappen. Samenwerkingsovereenkomsten voor het nieuws moeten mogelijk zijn. De radio dient wel onafhankelijk te blijven van de nieuwsvoorzieners. Het contract moet altijd kunnen worden verbroken.

Een lid is voor de schrapping van deze bepalingen omdat ze te gemakkelijk te omzeilen zijn.

minderheidsstandpunt

Een aantal leden is het eens met de bepalingen van het voorstel van decreet. Zij menen dat er ernstige normen voor de nieuwsvorming en -garing nodig zijn.

De Raad stelt wel dat een lokale radio streekgebonden moet zijn. De meerderheid is echter tegen elke normering ter zake. De streekgebondenheid zal automatisch blijken uit de lokale items (nieuw enz.)

12° Alinea 1

Er wordt gepleit voor de vermelding van de identificatie-elementen op vaste tijdstippen (bvb. bij het begin van elke dagonderdeel om 07.00, 12.00, 19.00 en 24.00). Moeten vermeld worden : roepnaam, naam van VZW of vennootschap, plaatsnaam en frequentie.

— Alinea's 2 en 3

— Elke radio moet individueel herkenbaar zijn. De herkenningmelodie en het grafisch logo kunnen op geen enkele wijze verwijzen naar een andere lokale radio.

— Verdere zijn er twee stellingen :

— een aantal leden is het eens met de tekst van het voorstel ;

— een aantal leden stelt voor de woorden „alle andere bijkomende identificatie-elementen" te schrappen. (Hieronder worden o.m. verstaan : lidmaatschap van bvb. een vereniging, nieuwsafname van een nieuwsregie enz.). Een lid motiveert zijn tegenstem omdat hij deze alinea's te betuttelend acht en omdat hij vindt dat „andere identificatie-elementen" duidelijker moet worden omschreven. Twee leden menen dat ook een gemeenschappelijke roepnaam moet kunnen. De radio's moeten zich kunnen aaneensluiten (cf. Volksontwikkelingssector met provinciaal/lokaal gestructureerde verenigingen).

13° 1ste alinea.

— De Raad is het erover eens dat elke radio een bepaald percent eigen specifiek lokale uitzendingen moet hebben en zich tot de luisteraars moet richten met lokale items (zowel informatieve als andere programma's). Een lid dringt aan op de opstelling van concrete kwantificeerbare gegevens omdat anders geen concrete beoordeling van de erkenningdossiers mogelijk is wat eender welke eindbeslissing onmogelijk maakt.

— Anderzijds moeten ook de „syndicated programs" worden gelimiteerd. Een meerderheid spreekt zich uit voor een maximum van 20 % syndicated programs tijdens alle tijdsonderdelen.

minderheidsstandpunten

1. een aantal leden is tegen een normering ;
2. een lid is voor max. 20 % syndicated programs tijdens 2 tijdsonderdelen (prime time).

— 2° alinea

De onafhankelijkheid van de radio moet primeren. De radio moet met andere woorden het recht behouden om een programma al dan niet uit te zenden. Een meerderheid is van mening dat overeenkomsten enkel op vraag kunnen worden voorgelegd. Dit kan enkel gebeuren met het oog op de controle naar de onafhankelijkheid.

minderheidsstandpunt

Een aantal leden is van oordeel dat overeenkomsten automatisch dienen worden voorgelegd.

— De overheid heeft niet het recht alle cijfers van een contract in te zien.

14° De Raad stelt dat er geen beperkingen ten aanzien van streekgebonden handelspubliciteit kunnen worden ingeschreven. De erkende radio moet zonder enige beperking handelspubliciteit kunnen uitzenden. Een lid is het eens met de tekst van het voorstel van decreet en vindt dat een lokale radio naar analogie met een lokale/regionale niet-openbare televisievereniging enkel streekgebonden handelspubliciteit mag uitzenden. Voor de definitie en de problematiek van streekgebonden handelspubliciteit wordt verwezen naar de door de Vlaamse Mediaraad goedgekeurde ontwerp tekst m.b.t. reclame en sponsoring op radio en televisie. Voor het voorleggen van de overeenkomsten (op vraag/automatisch) cf. supra punt 13°. De meerderheid stelt dat enkel een opgave omtrent de wervingsbronnen van de handelspubliciteit mogelijk is.

15° De Raad is voorstander van de opstelling van een gestandaardiseerde en niet te gedetailleerde vragenlijst voor de indiening van het werkings- en financieel verslag van de radio. Deze verslagen zouden best tegen een vastgestelde datum ingestuurd worden.

16° Geen opmerkingen.

Met betrekking tot de commentaar op artikel 5, 1° vraagt de Voorzitter van de Commissie of de Raad van oordeel is dat deze onverenigbaarheid alleen moet gelden voor privaatrechtelijke verenigingen of moet zij ook tot de openbare besturen worden uitgebreid ?

De Voorzitter van de Raad antwoordt dat deze vraag binnen de Raad niet werd gesteld.

Een lid van de Raad pleit voor het behoud van de term „niet-openbare radio's". Het gaat hier immers duidelijk over een niet-openbaar initiatief.

Een ander lid van de Raad stelt dat het voorliggend voorstel van decreet betrekking heeft op de lokale niet-openbare radio's. Voor de grootschalige niet-openbare radio's moet een ander decreet worden voorzien.

De Voorzitter van de Commissie komt terug op de onverenigbaarheden. Is het mandaat in de raad van bestuur van een openbaar of een commerciële televisieomroep verenigbaar met een mandaat in een raad van bestuur van een niet-openbare radio ?

Een lid van de Raad oordeelt dat er zijns inziens een onverenigbaarheid is tussen lid van de raad van bestuur van een lokale radio en deze van een lokale televisie. Er moeten een aantal onverenigbaarheden worden bepaald om een binding tussen de niet-openbare radio's en de reclamewereld te vermijden. Maar binnen de Raad werd hierover als dusdanig niet gesproken.

Een lid informeert of er over de financiële werking van de niet-openbare radio's werd nagedacht, meer bepaald over de mogelijke financiële participatie of subsidiëring vanwege de overheid.

De Voorzitter van de Raad antwoordt dat deze kwestie in het evaluatieverslag van 1986 ter sprake kwam. Nu werd hierover niet gesproken.

Een lid van de Raad verduidelijkt dat momenteel alle inkomsten uit etherreclame komen. Het is echter niet uitgesloten dat ook openbare besturen onder een of andere vorm subsidies zouden verstrekken. Op dit ogenblik zal zich het probleem van de onafhankelijkheid stellen.

Het vorige lid wijst ter zake op het eventueel ter beschikking stellen van infrastructuur in ruil voor het uitzenden van

een aantal mededelingen die niet onder de verantwoordelijkheid van de lokale radio's vallen.

Het vorige lid van de Raad stelt dat de mate waarin de overheid subsidieert zal hangen van de mate waarin het lokale initiatief openbare functies wil waarnemen. Dit leidt echter tot een discussie over de samenstelling van de raad van bestuur van de lokale radio's. Hij pleit ter zake voor duidelijkheid. De discussie binnen de Raad werd echter beperkt tot het voorliggend voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s.

Een verslaggever oordeelt dat de inkomsten uit reclame moeten afkomstig zijn. Het staat de gemeenten uiteraard vrij mededelingen via deze weg uit te zenden.

De Voorzitter van de Raad oordeelt dat de gemeentelijke subsidiëring van de vrije radio's identiek moet zijn aan deze van de culturele organisaties, dit wil zeggen zonder tegenprestatie.

Een lid van de Raad oordeelt dat dergelijke subsidiëring leidt tot afhankelijkheid van de overheid. Radio's kunnen echter nooit van de reclame afhankelijk worden : er zijn immers duizenden adverteerders. De gemeenten kunnen van twee systemen gebruik maken om mededelingen via de lokale radio's te laten uitzenden. Enerzijds kan aan de niet-openbare radio's worden gevraagd om bepaalde berichten uit te zenden zoals dit nu gebeurt via de geschreven pers, anderzijds kan er, volgens de normen van de reclame, zendtijd worden gekocht.

Een indiener verduidelijkt dat de term „lokaal" op kleinschalige initiatieven betrekking heeft. Bovendien moet het een privé-initiatief zijn. Persoonlijk staat hij zeer huiverig tegenover een subsidiëring vanwege de overheid : dit leidt immers tot politisering. Daarom wordt er in het voorstel van decreet geen melding van gemaakt. Hij is voorstander van een radicaal verbod ervan.

Een lid meent dat artikel 5, 6° een clause moet bevatten om de onafhankelijkheid van de lokale radio tegenover iedere overheid te waarborgen.

Een lid van de Raad stelt dat de subsidies vanwege een culturele raad geen enkel probleem opleveren. Maar rechtstreekse subsidiëring moet worden uitgesloten. Bovendien is het ook zo dat de lokale radio op ieder ogenblik de uitzending van een mededeling kan onderbreken.

Een indiener wijst op het advies van de Vlaamse Media-raad dat overheidssubsidies voor de lokale televisie toelaat. Het gevaar voor politisering is dan zeer groot, zelfs indien de subsidies door de culturele raad worden verdeeld. Men moet nadenken over een radicaal verbod ervan.

Een lid van de Raad meent dat het gevaar voor overdreven commercialisering wordt onderkend. Er bestaat ook een vrees voor het andere uiterste. Ter zake pleit hij voor een middenweg, zoniet gaan er een aantal waarden verloren.

Een lid wijst op de bepalingen van artikel 5, 14°. Is het wenselijk om in het decreet in te schrijven dat de handelsreclame hoofdzakelijk een streekgebonden karakter heeft ? Wat houdt deze bepaling in ?

De Voorzitter van de Raad herinnert eraan dat de Raad bijna unaniem van oordeel is dat artikel 5, 14° moet worden weggelaten.

Met betrekking tot de voorgestelde weglating van artikel 5, 8°, 9°, 10° en 11° herinnert een lid van de Raad aan het

minderheidsstandpunt. Hij heeft sterk gepleit om normerend op te treden : nieuwsuitzendingen zijn zeer belangrijk. Er moeten afdwingbare minimale waarborgen voor de nodige objectiviteit en vakmanschap worden voorzien. Hij merkt op dat het betrekken van beroepsjournalisten bij de nieuwsuitzendingen in de praktijk financieel niet haalbaar is. De afdwingbaarheid van deze waarborgen blijft een probleem : zonder deze afdwingbaarheid is het niet nodig om een nieuw decreet op te stellen.

Een ander lid van de Raad voegt hieraan toe dat de lokale radio's meer uren nieuwsuitzendingen brachten dan de BRT-radio en -televisie tezamen. Daarbij werden er veel minder deontologische problemen vastgesteld. Hij noemt het bevoogdend indien enkel aan de niet-openbare radio's zaken worden opgelegd en niet aan andere media zoals de reclamebladen. Dit is een beknutting van de vrijheid. Het recht op antwoord en de procedure voor de rechtbanken blijven bestaan. Waarom aan de lokale radio's meer verplichtingen dan aan de andere media opleggen ? Kleinschalige initiatieven kunnen moeilijk beroepsjournalisten bij hun uitzendingen betrekken.

Een lid repliceert dat de radio een onmiddellijke impact heeft en niet door andere mogelijkheden wordt gesanctioneerd. De radio heeft een veel grotere impact dan de geschreven pers. Hij beaamt dat de notie „beroepsjournalist" beter wordt weggelaten. Wel dient de bepaling nopens het contract met een dag- of weekblad behouden te blijven. Bepaalde waarborgen blijven echter nodig : de radio heeft een onmiddellijke en niet tegenspreekbare impact.

Een lid oordeelt dat de gangbare journalistieke deontologie voor de nieuwsuitzendingen van de lokale radio's moet gelden. De toetsing ervan moet identiek zijn als bij beroepsjournalisten. Contracten kunnen moeilijk worden opgelegd, maar wel het verbod om nieuwsuitzendingen door reclame te laten onderbreken. De nieuwsuitzendingen moeten duidelijk als dusdanig overkomen. Hij stemt in met het in artikel 5, 10^e voorziene percentage van lokale berichtgeving.

Een lid van de Raad beaamt dat de journalistieke deontologie moet worden nageleefd. De realisatie ervan blijft echter een probleem. De meerderheid binnen de Raad oordeelde dat het betrekken van beroepsjournalisten bij de berichtgeving geen waarborgen biedt. Concreter ware om de geschillen bij een Geschillenraad aanhangig te maken.

Een ander lid van de Raad voegt hier aan toe dat de kleinschalige initiatieven met vrijwilligers werken. Na tien jaar werking valt een gebrek van vrijwilligers vast te stellen. Hij opteert voor een beperking van het aantal lokale radio's tot minder dan 250. Spijtig genoeg vindt dit voorstel geen gehoor. Een gevolg hiervan is dat het opleggen van te veel normen tot gevolg zal hebben dat een aantal radio's niet meer aan het decreet zullen kunnen beantwoorden. Nieuwsuitzendingen door reclame onderbreken, wordt radiotechnisch niet gedaan. Informatieprogramma's zijn echter geen nieuwsuitzendingen : hierin wordt er wel reclame uitgezonden. 50 procent lokale berichtgeving is evenmin mogelijk. In bepaalde regio's gebeurt er immers weinig.

Een lid van de Raad stelt dat de uitgevers van dag- en weekbladen in meerderheid niet in een samenwerking met de niet-openbare radio's zijn geïnteresseerd. Bovendien is er slechts een zeer beperkte keuze inzake uitgevers : deze bepaling is dus niet realistisch. Waarom voorziet men geen samenwerking met andere nieuwsdiensten ?

De nieuwsuitzendingen worden nooit voor reclame onderbroken. Waarom wordt een andere regeling voorzien dan deze die geldt voor de BRT ? Nieuws, sport en weerberichten worden niet voor reclame onderbroken. Ook het voorziene aandeel van de lokale berichtgeving is niet realistisch.

Een indiener repliceert dat dit dossier in het geheel moet worden beoordeeld en niet per dag.

Het vorige lid van de Raad oordeelt dat men duidelijk moet bepalen hetgeen men al dan niet wil. Uiteraard moeten de lokale radio's lokale berichtgeving verzorgen. Maar het komt de Executieve en de Raad van niet-openbare radio's toe om hierover een oordeel te vellen : in een grote stad is er veel meer nieuws dan in landelijke gemeenten.

Met betrekking tot artikel 15, 13° merkt een lid van de Raad op dat voor de kleinschalige radio's het eigen programma primeert. Daarom worden de medewerkers bij voorkeur voor lokale informatieve programma's ingezet. De meerderheid der radio's hebben echter onvoldoende medewerkers : dit noopt hen tot samenwerking. De voorgestelde 20-80 verdeling houdt echter geen rekening met de realiteit van de lokale werking. Bovendien heeft het vastleggen van een bepaald percentage geen zin. Wat is immers een eigen programma ? Kleinschalige radio's met een goede werking halen soms dit percentage niet.

Een ander lid van de Raad voegt hier aan toe dat goede radio's verplicht zijn om achtergrondprogramma's te hebben. Hun inspanningen concentreren zich op vier à vijf uur per dag. Hierbij beantwoorden zij aan het voorgesteld percentage eigen produkties. Maar meer kunnen ze niet aan. Deze lokale radio's hadden oorspronkelijk niet de bedoeling om permanent uit te zenden. De facto waren ze er echter toe genoodzaakt zoniet werd hun frequentie door anderen ingepalmd.

Een lid meent dat hier het probleem van het toekennen van het aantal zenduren door de Raad van Niet-Openbare Radio's wordt gesteld.

Een lid van de Raad repliceert dat de essentie van de radio het feit is dat er mensen luisteren. Zelfs de BRT kan geen 24 uur op 24 goede kwalitatieve uitzendingen verzorgen. Enkel in grote steden kunnen radio's, met vast personeel, 20 a 50.000 luisteraars in een straal van 8 km verwerven.

Het vorige lid wijst erop dat in Antwerpen een gehandicapten- en bejaardenradio succesvol is. Deze radio kreeg enkel de toelating om gedurende twee dagen uit te zenden. Wat is hiervoor de reden ?

Een lid van de Raad antwoordt dat het ingediende dossier van een gebrek aan inhoud getuigde. Sommige dossiers zijn immers onvolledig. In het medialandschap valt er steeds meer concurrentie te noteren onder meer door de satellietradio's : nu komen er reeds twee van deze zenders op de distributie. Hij wijst verder op de mogelijkheid om, via een computer, een zelf opgenomen bandje uit te zenden. Dat is hetzelfde als in samenwerking een goed programma opbouwen.

Hij stipt hierbij aan dat een frequentie niet kan worden leeggelaten : in de nabijheid van de taalgrens wordt er hiervan gebruik gemaakt om Waalse programma's in Vlaanderen uit te zenden.

Een ander lid van de Raad oordeelt dat de voorgestelde verdeling tot gevolg zal hebben dat de non-stop radio's zullen wegvallen. Inzake de voorgestelde verplichting om de overeenkomsten aan de Executieve over te maken merkt een lid

van de Raad op dat deze clausule concurrentievervalsend kan werken.

Een indiener repliceert dat aan de grondslag van deze bepaling enkel een informatieve bedoeling ligt.

Artikel 6

De Raad spreekt zich uit over het behoud van de tekst van het voorstel. De vraag of „verkiezingspropaganda" dient vervangen te worden door „verkiezingspubliciteit" wordt verworpen.

Minderheidsstandpunt

Enkele leden zijn van oordeel dat verkiezingspubliciteit moet toegelaten worden.

De voorzitter vraagt of het uitzenden van een politiek interview tijdens de verkiezingen mogelijk is.

Een lid van de Raad antwoordt bevestigend. Een ander lid van de Raad voegt er aan toe dat als de notie „lokale publiciteit" wordt behouden, deze zeker in de verkiezingsperiodes moet gelden. Ook bij de reclame-bladen is dit het geval. Anders houdt men bijna geen reclame-mogelijkheden voor de vrije radio's over.

Artikel 7

Een meerderheid van de Raad is van oordeel dat de aanvraagprocedure moet gebeuren op basis van reële frequenties vastgesteld volgens objectieve parameters (bvb. à rato van de inwoners)

1e alinea : geen opmerkingen ;

2e alinea : geen opmerkingen in functie van de aangepaste en minder gedetailleerde versie van artikel 5 ;

3e alinea : de meerderheid van de Raad is het eens met deze alinea inzonderheid omdat de overeenkomsten enkel op aanvraag moeten worden voorgelegd, (cf. supra)

Minderheidsstandpunt

Een aantal leden wensen een minder strenge tekst nl. „kan de schorsing voor gevolg hebben" i.p.v. „heeft..."

4e alinea : de Raad is het erover eens dat voor een aantal substantiële wijzigingen (bvb. uitzendplaats, roepnaam) vooraf een toelating moet worden aangevraagd. Deze modaliteiten dienen in een Executievebesluit te worden vastgelegd.

Een lid van de Raad oordeelt dat het niet nodig is om bij iedere kleine wijziging een erkenningsaanvraag in te dienen. In deze gevallen kan aan de Executieve de toelating worden gevraagd. Bij weigering kan nog steeds een erkenningsaanvraag worden ingediend.

De Voorzitter van de Raad wil het aan de Executieve overlaten om te bepalen voor welke essentiële zaken een nieuwe erkenningsaanvraag moet worden ingediend.

Een lid van de Raad wijst erop dat ook de grondwettelijke vrijheden van een rechtspersoon bestaan. Een meldingsplicht is aanvaardbaar, niet het invraag stellen van de erkenning van een radio.

Een lid herinnert eraan dat een radio zich kan opheffen en de uitzendmachtiging aan een andere VZW overdragen.

Het vorige lid van de Raad geeft toe dat in dit geval de erkenning in vraag moet worden gesteld.

Artikelen 8 en 9

Geen opmerkingen.

Artikel 10

De meerderheid van de Raad is voorstander van een erkenning voor 9 jaar. Deze periode valt samen met de duur van een handelshuurovereenkomst.

Minderheidsstandpunt

Een lid is akkoord met 6 jaar, één lid stelt 18 jaar voor (= erkenning VTM).

De Raad is van oordeel dat de radio's één jaar vóór het vervallen van de erkenningstermijn moeten verwittigd worden zodat ze desgevallend een nieuwe erkenningsaanvraag kunnen indienen.

Artikel 11

De bevoegdheid hierover wordt betwist door een arrest van het Arbitragehof. Eerst na het parlementair reces komt ter zake meer duidelijkheid.

Artikel 12

Geen opmerkingen.

Artikel 13

De Raad stelt vast dat het mogelijk is dat de twee wetgevingen een beperkte tijd naast mekaar zullen bestaan en vraagt zich af of dit geen aanleiding zal geven tot problemen.

Artikel 14

Geen opmerkingen.

Artikel 15

Deze opheffing is noodzakelijk omdat het voorstel een automatische machtiging tot het uitzenden van (streekgebonden) handelspubliciteit inhoudt, (streekgebonden) cf. artikel 5, 14° waar voorgesteld werd het woord „streekgebonden” te schrappen.

Een verslaggever vraagt om ook het voorstel van decreet van de heren A. Denys, D. Van Mechelen en G. Verhofstadt binnen de Raad te bespreken.

De Voorzitter van de Raad antwoordt bevestigend.

B. Hoorzitting met de Vlaamse Federatie van Lokale Radio's vzw

1.1. Uiteenzetting door de Voorzitter van de VFLR

Lokale radio is voor de VFLR geen „radio met een in km beperkte zendstraal” maar een eigen, autonoom en creatief

gebruik van het medium radio binnen en vanuit een lokale gemeenschap. Als uitgangspunt staat voor de VFLR dan ook de lokale gemeenschap centraal.

De vraag die hier dient te worden beantwoord is welke ruimte en garanties het wettelijke kader moet bieden op technisch en inhoudelijk vlak. Daarbij moet rekening worden gehouden dat de werking en de leefbaarheid van een lokale radio staat of valt met de kwaliteit van zijn uitzendingen.

Op technisch vlak beantwoordt het kader omschreven in het zogenaamde KB Willockx aan het door de VFLR vooropgestelde uitgangspunt. Dit houdt in :

- een zendstraal van 8 km, die ruim voldoende is voor het bestrijken van elke als lokaal te omschrijven gemeenschap in Vlaanderen ;

- de toegekende zendstraal moet effectief gegarandeerd worden als comfortzone ;

- eventuele afwijkingen op het uitgestraald zendvermogen en/of de antennehoogte zijn enkel mogelijk wanneer deze nodig zijn voor het garanderen van de comfortzone.

Een goede en storingvrije ontvangst binnen het zendgebied is voor een lokale radio levensnoodzakelijk. Daarom moet de overheid bij de erkenning van radio's vertrekken vanuit een realistisch frequentie-plan.

Ook moet de sociologische realiteit van de lokale gemeenschap worden vertaald naar een technische realiteit die zo dicht mogelijk bij die lokale gemeenschap aansluit én rekening houdt met de leefbaarheid van een radio.

Op inhoudelijk vlak betekent het creatief en autonoom gebruik van het medium radio binnen en vanuit een lokale gemeenschap het volgende :

- de radio heeft een eigen herkenbaarheid (o.a. met de roepnaam) ;

- hij produceert eigen programma's in het kader van een programmatielijn ;

- de radio is autonoom inzake beheer en programmatie ;

- hij heeft een herkenbaarheid binnen zijn lokale gemeenschap.

Binnen het wettelijk kader zijn hiervoor de volgende elementen noodzakelijk :

- de radio heeft een eigen roepnaam en moet zich binnen de uitzendingen duidelijk identificeren (bijvoorbeeld door deze roepnaam twee maal per uur uit te zenden) ; de roepnaam is de door de rechtspersoon gekozen originele benaming, vooraf gegaan door het woord „radio" ;

- de radio heeft eigen programma's en een eigen programmatie, waar tegenover staat dat er restrictieve maatregelen dienen genomen te worden inzake het gebruik van programma's geleverd door derden ;

- er zijn onverenigbaarheden inzake het beheer ;

- er moeten effectieve controlemaatregelen voorzien zijn ;

- een klachtenprocedure moet worden uitgewerkt : voor wat het nieuws betreft bij de Geschillenraad, voor algemene zaken bij de Raad voor Lokale Radio's.

De VFLR dringt verder nog aan op erkenningstermijnen van radio's van negen jaar, waarbij de vergunning om uit te

zenden moet aansluiten. Ook dienen de lokale radio's vertegenwoordigd te zijn in de Raad voor Lokale Radio's.

Tenslotte geeft spreker een artikelsgewijs overzicht van de bemerkingen die de VFLR formuleert bij het voorstel van decreet van de heer Van Rompuy c.s.

Artikel 2

punt 2 — Vervang „de stedelijke agglomeratie van de vijf provinciehoofdplaatsen" door „een stedelijke agglomeratie".

Motivatie :

Het zgn. KB-Willockx garandeert een zendstraal van 8 km als comfortzone. De zendstraal van 8 km is voldoende voor het bestrijken van elke stedelijke agglomeratie in Vlaanderen.

punt 3 — Vervang „personeel" door „medewerkers" en „programma's van andere radio's" door „programma's van derden".

Motivatie :

— Niet alle radio's beschikken momenteel over „personeel" in de strikte zin van het woord.

— Niet alle toegeleverde programma's of programma-onderdelen zijn afkomstig van andere radio's. Er bestaan bedrijven die zich al dan niet uitsluitend hebben toegelegd op het produceren van radio-programma's. Daarnaast zijn er bedrijven die hun informatie nu ook verspreiden in een voor radio aangepaste vorm. (bvb. Verbruikersunie-Test-aankoop)

nieuw punt 6 — Toevoegen : „roepnaam : de door de rechtspersoon gekozen originele benaming vooraf gegaan door het woord „radio".

Motivatie :

Een lokale radio dient als onderdeel van zijn lokale eigenheid te beschikken over een eigen, originele roepnaam.

Artikel 3

§ 2. Tekst integraal te vervangen door „De raad is samengesteld uit een voorzitter en negen leden voorgedragen door de Executieve en negen leden die na raadpleging van de verenigingen die lokale radio's vertegenwoordigen, benoemd worden op basis van hun deskundigheid en vertrouwde met lokale radio. De voorzitter en leden worden benoemd bij besluit van de Executieve voor een termijn van vier jaar. Hun mandaat is hernieuwbaar".

Motivatie :

De aanwezigheid binnen de Raad van Lokale Radio's van de lokale radio's als dusdanig is onontbeerlijk. Garanties op dat vlak kunnen alleen gegeven worden door een rechtstreekse voordracht vanuit de radio's zelf. Lokale radio als „ernstig" nemen veronderstelt ook een erkenning van „de" lokale radio als volwaardige gesprekspartner, zeker in die aangelegenheden die de radio's zelf rechtstreeks aanbelangen.

Artikel 5

3° wordt na plaatswijziging van het woord „uitsluitend" „het maatschappelijk doel van de vereniging is uitsluitend beperkt tot het verzorgen van lokale radio's"

Motivatie :

Deze formulering sluit eventuele nevenactiviteiten die ontwikkeld worden met het oog op het verzorgen van lokale radio niet uit.

8° weglaten.

10° in eerste orde : weglaten.

in tweede orde : vervang „berichtgeving" door „informatie".

11° weglaten.

11° (nieuw) „De nieuwsuitzendingen moeten beantwoorden aan de gangbare journalistieke deontologie. Geschillen worden behandeld door de Geschillenraad. Voor zijn nieuwsvoorzieningen kan de radio een beroep doen op samenwerkingsverbanden. De voorwaarden waaronder dit kan gebeuren zullen door de Executieve worden bepaald."

Motivatie :

De lokale radio dient als autonome rechtspersoon ook inzake nieuwsuitzendingen en informatieve uitzendingen over een volledige zelfstandigheid te beschikken. Het spreekt vanzelf dat dergelijke uitzendingen met een absolute zorg voor de gangbare journalistieke gebruiken en deontologie gebracht dienen te worden. Samen met de bepalingen van artikel 12 (recht van antwoord) menen wij dat het voorzien van een Geschillenprocedure een betere garantie tot naleving kan bieden.

12° alinea 1, laatste zin wijzigen „met regelmatige tussenpozen" in „minstens tweemaal per uur".

alinea 2 tussenvoegen „... op geen enkele wijze verwijzen naar of gebruikt worden door een andere lokale radio".

13° wijzigen „personeel" in „medewerkers" beperken tot de eerste zin. (eindigt met „... van de eigen lokale radio")

14° (nieuw toe te voegen) „De programma's die hetzij aangekocht worden bij derden, hetzij verzorgd worden... van de uitzending zelf te bepalen ;"

Motivatie :

Door deze omschrijving als een afzonderlijk punt te formuleren geldt zij voor alle programma-onderdelen die niet eigen zijn aan de radio, m.a.w. voor alle overeenkomsten met „derden".

14° (zoals in het voorstel genummerd) de zin weglaten : „De uitgezonden handelspubliciteit heeft een hoofdzakelijk streekgebonden karakter."

15° Het indienen van een financieel verslag wordt niet opportuun geacht. Vanwege de overheid is er geen enkel financieel engagement dat een financiële verantwoording verechvaardigt.

Artikel 7

Alinea 3 (aanpassing) verwijzing naar de weggelaten punten 8 en 14 van artikel 5 weglaten.

Artikel 8

Toevoegen : „ ... tijdsschema voor de uitzendingen, zoals omschreven in het frequentieplan."

Motivatie :

Door deze toevoeging verwijst de decreetgever expliciet naar het frequentieplan dat aan de basis moet liggen van de erkenningen.

Artikel 9

Volledige tekst wordt § 1.

§ 2 (nieuw). Iedere bij dit decreet erkende radio heeft het recht om op basis van artikel 9 § 1 schriftelijk klacht in te dienen bij de Executieve. De Executieve bepaalt de modaliteiten van deze procedure.

De beslissing van de Executieve wordt ter kennis van de aanvrager gebracht.

Motivatie :

Door deze toevoeging verwijst de decreetgever expliciet naar de lokale radio's om zelf eventuele misbruiken aan te klagen. Om deze bepaling effectief tot instrument van autodiscipline te laten uitgroeien is het feit dat de aanvrager van het gevolg van zijn klacht op de hoogte moet worden gebracht hierbij van wezenlijk belang.

Artikel 10

Wijzigen „De erkenningen worden verleend voor 6 jaar...” in „... worden verleend voor 9 jaar...”

Motivatie :

Naar analogie van handelsovereenkomsten. Het lijkt ons opportuun om in dit artikel eventueel een verwijzing te voorzien naar de vergunningen op technisch vlak. De duurtijd van de technische vergunning dient overeen te stemmen met de erkenningsperiode.

§ 2 (nieuw). „De Executieve kan, zonder dat daartoe een oproep in het Belgisch Staatsblad verschijnt, indien er binnen het frequentieplan zendmogelijkheden open blijven of indien er in de loop van de erkenningsduur een toegewezen zendmogelijkheid vrijkomt, ten allen tijde nieuwe lokale radio's erkennen, de Raad gehoord. Dergelijke tussentijdse erkenningen worden verleend voor de resttijd van de lopende erkenningsperiode.”

Artikel 13

Wijzig „... kunnen binnen het jaar na de ...” in „... kunnen binnen de maand na de inwerkingtreding...”

Motivatie :

De procedure zoals voorzien in dit decreet, zal pas na verloop van ongeveer één jaar tot een effect binnen het lokale radiogebeuren leiden. In die omstandigheden is een overgangperiode van één maand eerder aangewezen.

1.2. Bespreking

Een indiener merkt op dat de 8 km-grens niet in vraag wordt gesteld.

Een afgevaardigde van de VFLR antwoordt dat de tekst van het voorstel voor interpretatie vatbaar is. Het KB Wil-

lockx is op dit punt duidelijker. Ook voor grote steden als Antwerpen, Gent of Brussel is de zendstraal van 8 km voldoende, waarbij die 8 km als comfortzone moet worden beschouwd.

Een lid is van oordeel dat met deze beperkte zendstraal heel Groot-Antwerpen niet kan worden bestreken.

De vorige afgevaardigde stelt dat toch een gebied met 16 km doormeter kan worden bereikt, hetgeen zelfs voor Antwerpen voldoende is.

Een indiener verklaart dat de filosofie van het voorstel is dat de zendstraal beperkt is tot 8 km, ook voor de grote agglomeraties.

Een lid zegt dat niet alle zenders zich in het centrum van de agglomeratie bevinden, en dat dan de 8 km zendstraal niet voldoende is.

De Voorzitter van de VFLR merkt op dat het de bedoeling is dat een lokale radio een lokale gemeenschap bestrijkt. Daartoe moeten deze gemeenschappen precies omschreven worden. Dat brengt voor de lokale radio met zich mee dat hij vanuit een centraal punt binnen de lokale gemeenschap moet uitzenden.

Een indiener vindt het instellen van een Geschillenraad voor geschillen met journalistieke kwesties een interessante suggestie. Hij geeft toe dat de bepalingen in punt 8 van artikel 5 dienen te worden vervangen door een meer algemene bepaling. Een Geschillenraad kan de voorziene problemen opvangen.

Op vraag van een indiener stelt de Gemeenschapminister dat de Executieve een ontwerp van globaal financieringsdecreet zal bespreken. Ook de regionale televisie zal hierbij ter sprake komen. Het Comité van Experten en de Vlaamse Mediaraad heeft over deze problematiek advies uitgebracht. Ook een ontwerp van besluit zal aan de Executieve worden voorgelegd om, anticiperend op de goedkeuring van het toekomstig ontwerp van decreet, een aantal criteria voor de streekgebonden reclame vast te leggen. De Executieve zal worden gemachtigd om de toelating hiervoor te leveren. Nu wordt door de Executieve enkel een culturele erkenning verleend. Het gaat hier echter niet over een ideologisch geladen onderwerp.

De Voorzitter van de Commissie informeert naar de timing.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat deze problematiek niet lang zal aanslepen indien de politieke wil hiertoe aanwezig is.

Een indiener oordeelt dat, in tegenstelling tot de ideeën van de Gemeenschapsminister, de lokale radio's geen nationale reclame meer dienen uit te zenden.

Een afgevaardigde van de Vlaamse Federatie voor Lokale Radio's merkt op dat het globale budget voor radioreclame in Vlaanderen 400 miljoen frank bedraagt. Hij pleit ervoor om de lokale radio's geen beperkingen inzake reclame op te leggen. Een gedeelte van dit reclamebudget zal bovendien naar de BRT afvloeien.

De vorige interveniënt merkt op dat via deze bepaling de ketenvorming wordt tegengewerkt.

De vorige afgevaardigde van de VFLR merkt op dat dit resultaat via andere middelen kan worden verkregen zoals door de bepalingen inzake de roepnaam. Deze procedure is waterdicht.

Een verslaggever merkt op dat vele radio's die bij de Vlaamse Federatie zijn aangesloten identieke namen dragen.

Hierop wordt door de delegatie geantwoord dat dit een praktisch probleem vormt. Een discussie over het eerstgeboorterecht zal hiervan het gevolg zijn.

Op vraag van een verslaggever overloopt de Voorzitter van de Vlaamse Federatie van Lokale Radio's het voorstel van decreet van de heer A. Denys c.s. in globo. Het voorstel van decreet maakt een onderscheid tussen twee soorten radio's. De Vlaamse Federatie is hiertegen gekant. Een originele aanvulling van het openbaar initiatief kan enkel op lokaal niveau gebeuren. De Federatie steunt het voorstel niet om de regionale radio's te legaliseren. Dit zou de echte lokale radio's hypothekeren. Deze laatste moeten volwaardig worden uitgebouwd.

Inzake de samenstelling van de Raad van Niet-Openbare Radio's ziet hij geen direct probleem. Na 8 jaar stelt hij vast dat deze Raad, in zijn huidige samenstelling, prima functioneert. Knelpunten zijn wel de bepaling van de representatieve organisaties en de naleving van de Cultuurpactwet. Met betrekking tot de representatieve organisaties oordeelt hij dat een aantal radio's zich niet tot een bepaalde vereniging bekennen. Een quotum van 10 procent opleggen kan dus gevaarlijk zijn.

Deze 10 procent kan niet het enige criterium zijn ; ook een inhoudelijke taakstelling is nodig. Hij vreest bovendien dat de radio's zich expliciet tot gekleurde verenigingen zullen bekennen. De Vlaamse Federatie staat echter boven alle ideologische gezindheden.

Hij pleit derhalve voor de lokale en niet voor de regionale radio's. Hij betreurt dat de lokale radio's niet volwaardig worden behandeld : ze zijn slechts voor 5 jaar erkend.

C. Hoorzitting met een afvaardiging van het kabinet van de Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie

De Voorzitter van de Commissie stelt dat de Commissie nu de technische kant van het probleem van de lokale radio's zal bekijken teneinde in de toekomst een aantal decretale moeilijkheden te vermijden.

Een afgevaardigde van het kabinet van de Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie wijst voorafgaandelijk op het belang van het zendbereik. Bij een zendbereik van 2 kilometer spreekt men van een wijkradio ; bij 8 kilometer van lokale radio, bij 10 a 12 kilometer van agglomeratieradio's en bij 15 kilometer van regionale radio's. De RTT catalogeert op deze wijze de vrije radio's.

Met betrekking tot het opstellen van een frequentieplan wordt een onderscheid gemaakt tussen de frequenties tussen 104.2 MHz tot 107.9 MHz en deze tussen 100 MHz tot 102.1 MHz. De eerste categorie zijn voor het grootste gedeelte gecoördineerd met het buitenland in het plan van Genève om gebruikt te worden als lokale radio. Dit wil zeggen met een theoretisch uitgestraald vermogen van 100 watt en een antennehoogte van 35 meter wat ongeveer het equivalent is van een zender met een zendbereik van 8 kilometer. Het plan van dit gedeelte van de band wordt als volgt opgesteld. Men neemt een ruitstructuur met een zijde van de ruit van 40 kilometer en een korte basis van 34 à 35 kilometer. Op iedere hoek van die ruit heeft men een theoretisch mogelijk punt waarop de radio's met dezelfde frequentie zich kunnen bevinden zodat in elk geval de afstanden om dezelfde frequentie te gebruiken steeds minstens 30 kilometer zijn.

In die ruitstructuur worden een aantal andere ruitstructuren ingepast zodat voor een frequentieverschil van 0,1 MHz de afstanden 13, 14 of 15 kilometer bedragen en voor een frequentieverschil van 0,2 MHz 11 tot 13 kilometer.

De lokale radio's bevinden zich niet exact op dit theoretisch punt. Om hen in deze ruitstructuur in te passen plaatst men de ruitstructuur op een grote kaart van België, met vermelding van de coördinaten van de lokale radio die een frequentie vraagt. Vervolgens bekijkt men welk coördinatiepunt zich het dichtst bij die coördinaten bevindt en per computer berekent men of de geciteerde afstanden (13, 15, 30 kilometer) worden geëerbiedigd.

De problemen situeren zich met betrekking tot de frequentieband die in Vlaanderen door de lokale radio's wordt gebruikt, en die niet met het buitenland is gecoördineerd (102.2 tot 104.1 MHz). Er zijn daarin een aantal frequenties die in het frequentieplan van Genève worden voorzien om door de BRT te worden gebruikt maar die in het koninklijk besluit nog niet aan de openbare zender zijn toegewezen. Deze band is dus voorbestemd voor groot vermogenzenders met een zendsterkte van 50 kilowatt, antennehoogte tot 200 meter en een zendbereik van 50 à 60 kilometer. Binnen deze grote cirkel worden een aantal kleinere cirkels ingepast en wordt deze frequentie dus gebruikt. Dit is niet eenvoudig en gebeurt per computer. In Vlaanderen leidt dit niet tot grote problemen, maar men moet wel rekening houden met hetgeen in Wallonië en in het buitenland gebeurt. Zo wordt de frequentie 104.1 MHz in het plan van Genève voorzien om door de BRT in Aalter te worden gebruikt. Bij theoretische afstanden, zoals vastgelegd in het advies 412 van het ICCR (het internationaal orgaan voor het beheer van de frequenties), moet rekening worden gehouden met buitenlandse zenders, in dit geval deze van Boulogne (103.9 MHz) en in Charleroi (104 MHz). Deze zenders mogen dus niet door lokale radio's worden gestoord. Dit impliceert dat bepaalde vrije frequenties, ingevolge de akkoorden van Genève, niet mogen worden gebruikt.

Het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. spreekt zijdelings ook van agglomeratieradio's : „... of maximaal de stedelijke agglomeratie van de vijf provinciehoofdplaatsen en die zich voor wat het zendbereik betreft situeren binnen een straal van maximum 8 kilometer". Dit is een agglomeratieradio. Technisch duidelijker ware de verschillende types van radio's te catalogeren (wijkradio's, lokale radio, agglomeratieradio, regionale radio) en telkens het theoretisch zendbereik te vermelden (bijvoorbeeld 2, 8, 12 en 17 kilometer). Dit maakt de relatie tussen het culturele en het technische aspect gemakkelijker.

Een lid stelt dat het de bedoeling is van het voorstel van decreet om het zendbereik tot maximaal 8 kilometer te beperken. Van een verdere uitbreiding is geen sprake.

De afgevaardigde van het kabinet van de Minister van PTT informeert of de geciteerde bepaling slaat op gans de gemeente of slechts een wijk ervan. Als men de hele gemeente wil bestrijken dan valt telkens een gedeelte ervan buiten de straal van 8 kilometer. Bijvoorbeeld Brussel : een aantal randgemeenten vallen gedeeltelijk binnen de straal van 8 kilometer. Door een interpretatie van deze bepaling kan men, indien men gans de gemeente wil bestrijken, een uitbreiding van het zendbereik tot boven de 8 kilometer mogelijk maken.

Het vorige lid informeert of het duidelijker zou zijn indien de woorden „die geografisch gesitueerd is binnen een wijk, een gemeente, een groep van aaneengrenzende gemeenten of maximaal de stedelijke agglomeratie van de vijf provinciehoofdplaatsen" worden weggelaten.

De kabinetsafgevaardigde antwoordt bevestigend. Dan blijven er twee types over die moeten worden vermeld : wijkradio's met een zendbereik van 2 kilometer en lokale radio's met een zendbereik van maximum 8 kilometer. Een discussie is dan niet meer mogelijk. Hij suggereert om de tekst van het eerste lid van artikel 2, punt 2 van het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. als volgt te formuleren :

„2. lokale radio : radio's ingericht door het privé-initiatief, die zich met een eigen programma en programmatie overeenkomstig de bepalingen van dit decreet richten tot een gemeenschap die geografisch gesitueerd is binnen een wijk, een gemeente, een groep van aaneengrenzende gemeenten of maximaal de stedelijke agglomeratie van de vijf provinciehoofdplaatsen. Het zendbereik is beperkt tot een straal van 8 kilometer."

Nadien is er in dit geval geen interpretatie meer mogelijk.

Een lid dat niet tot de commissie behoort vraagt waarop de gegeven categoriale indeling der vrije radio's wordt gebaseerd. Bestaat er hiervoor een wettelijke basis ?

De kabinetsafgevaardigde verduidelijkt dat dit gebeurt op basis van het zendbereik. Tot op heden is er nog geen wettelijke basis. Geen enkel koninklijk besluit spreekt over agglomeratie- of regionale radio's. Indien de RTT een voorontwerp van koninklijk besluit zou moeten opstellen dan zou deze indeling worden gebruikt. De Franse Gemeenschap zal die onderverdeling, na consultatie van de RTT, in de toekomst hanteren. Het vorige lid dat niet tot de commissie behoort informeert of deze problematiek op het nationale niveau moet worden geregeld.

De kabinetsafgevaardigde verduidelijkt dat ingevolge artikel 3 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radiobroadcasting de Koning onbeperkt bevoegd is. Het Arbitragehof betwist in het arrest nr. 7/90 van 25 januari 1990 deze onbeperkte bevoegdheid. In de motivatie wordt de nationale bevoegdheid om vergunningen af te leveren in vraag gesteld. Het Arbitragehof specificeert de nationale bevoegdheid in deze materie als volgt : „Deze opdracht omvat de bevoegdheid om de technische normen betreffende het toekennen van de frequenties en betreffende het vermogen van de zendtoestellen uit te vaardigen die gemeenschappelijk moeten blijven..."

In het arrest wordt gesteld dat artikel 3 van de wet van 30 juli 1979 niet meer conform is met de Grondwet, omdat in de huidige wetgeving en in het koninklijk besluit van 20 augustus 1981 houdende reglementering voor het aanleggen en doen werken van de stations voor lokale klankradio-omroep, dat op dit artikel 3 is gebaseerd, de volledige bevoegdheid om vergunningen toe te kennen aan de nationale overheid wordt gegeven. Het Arbitragehof oordeelt dat de Gemeenschappen die mogelijkheid moeten hebben om, binnen het frequentieplan van Genève, een eigen cultuurbeleid inzake radio te voeren. Zo zouden bijvoorbeeld de Gemeenschappen de mogelijkheid moeten bezitten om een eventuele optie op provinciale radio's uit te voeren. Nu bepaalt het nationale niveau of een bepaalde frequentieband al dan niet wordt opgedeeld en eveneens het zendbereik van de lokale

radio's erop. In het verleden werden er wel een aantal afwijkingen toegestaan zodat er nu in Brussel en Wallonië zenders met een zendbereik van 12 en 17 kilometer bestaan. Dat waren echter steeds beslissingen van de nationale overheid. Momenteel zijn er concertaties aan de gang om klaarheid te brengen in dit behoudsprobleem. Het ligt in de bedoeling van de beide Gemeenschapsministers van Cultuur, en zeker in hoofde van de Franse Gemeenschap om, voortbouwend op het arrest van het Arbitragehof, de vernietiging te vragen van artikel 3 van de wet van 30 juli 1979, waardoor ook het koninklijk besluit van 20 augustus 1981 zal komen te vervallen. De huidige grenzen die in het koninklijk besluit zijn ingebouwd zouden daardoor wegvallen. Eventuele beperkingen inzake zendbereik zouden dan decretaal moeten worden bepaald ; verschillen tussen de Gemeenschappen zouden hierdoor mogelijk worden.

Het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. levert geen probleem inzake de frequentieverdeling op. Het plan van september 1989 is een plan van lokale radio's en werd met het buitenland gecoördineerd. Het voorstel van decreet van de heer A. Denys c.s. spreekt van lokale radio, agglomeratieradio (zonder enige beperking inzake het uitzendbereik) en regionale radio (maximaal een provincie). Uit een test op basis van het bestaande frequentieplan blijkt dat de oprichting van agglomeratieradio's met een zendbereik van 12 kilometer in de vijf provinciehoofdplaatsen en in de gemeenten met meer dan 40.000 inwoners tot gevolg heeft dat er 33 frequenties wegvallen teneinde 21 zenders met een zendbereik van 12 kilometer mogelijk te maken. 58 radio's vallen weg en 21 agglomeratieradio's komen erbij. Het saldo is dat 37 bestaande radio's hun erkenning zullen verliezen of deze met een andere zullen moeten delen.

Indien men slechts agglomeratieradio's in de drie grote steden voorziet dan impliceert dit een verdwijnen van 26 radio's. Dit wordt gedeeltelijk gecompenseerd door 11 agglomeratieradio's. Het negatief saldo bedraagt dus 15.

Vroeger beweerde men dat de oprichting van agglomeratieradio's het verdwijnen van 92 radio's betekende. Dit cijfer is gebaseerd op het frequentieplan van vóór september 1989 : vroeger waren er 397 erkenningen, nu nog 379. Het cijfer 92 werd vooropgesteld, uitgaande van 21 agglomeratieradio's in de gemeenten met meer dan 40.000 inwoners, maar ook rekening houdend met de beschermband van 0,3 MHz. Bij de huidige computerberekening werd de beschermband beperkt tot 0,2 MHz. Deze gegevens verklaren het verschil tussen de cijfers 58 en 92.

Hij stelt zich vragen rond de bedoeling van regionale radio's die een ganse provincie zouden bestrijken. Hiervoor kan men enkel de 7 frequenties tussen 102.2 MHz en 104.1 MHz, die volgens het plan van Genève, aan de BRT toekomen, gebruiken, althans toch minstens 5 ervan en dit op de plaats waar de BRT dit had voorzien. Dit impliceert dat 5/7 van de radio's die in deze frequentieband uitzenden zouden moeten verdwijnen, desnoods zelfs tot 104.5 MHz omdat de beschermband van een grootvermogenzender 0,4 MHz bedraagt en niet 0,2 MHz zoals voor een lokale radio.

De kabinetsafgevaardigde wijst op de gebrekkige coördinatie tussen het cultuurdepartement en de RTT bij het opstellen van frequentieplannen. De Raad voor Niet-Openbare Radio's gaf een preadvies zonder de frequentiemogelijkheden te kennen. Aan de hand van deze preadviezen werd een frequentieplan opgesteld waarna er een definitief advies werd gegeven. Nadien kwam het dossier, via de beroepsprocedure,

bij de Gemeenschapsminister van Cultuur. Teneinde tot een verkorting van de erkenningsduur te komen suggereert hij, en dit zonder enige bedoeling om zich te bemoeien met het culturele aspect van het dossier, dat er voorafgaandelijk een frequentieplan zou worden opgemaakt. Rekening houdend met de frequentiemogelijkheden zouden er supplementaire erkenningen kunnen worden toegestaan. Aan de hand van dit plan kan de Raad van Niet-Openbare Radio's bovendien onmiddellijk een advies verstrekken. Zo wordt de fase van het preadvies uitgeschakeld.

Een lid concludeert uit deze uiteenzetting dat het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. geen technische problemen meebrengt op voorwaarde dat de libellering wordt aangepast. Het voorstel van decreet van de heer A. Denys c.s. levert wel moeilijkheden op.

De kabinetsafgevaardigde repliceert dat het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. in Brussel wel technische problemen zal opleveren. De Franse Gemeenschap zal in Brussel regionale radio's erkennen ; de Vlaamse lokale radio's zullen volledig worden weggedrukt. Op vraag van de Voorzitter van de Commissie verduidelijkt hij dat uit de SIM-cijfers blijkt dat enkel Radio Contact in Brussel veel wordt beluisterd.

Het vorige lid vraagt of het mogelijk is om voor de Brusselse situatie een uitzondering inzake het zendbereik te voorzien.

De kabinetsafgevaardigde antwoordt bevestigend. In het huidige plan kregen Radio Dol-fijn en Radio Contact een afwijking van de nationale overheid, dit na contact met de Gemeenschapsminister van Cultuur. Hij suggereert de volgende aanvulling van de tekst : „Voor wat Brussel-Hoofdstad betreft kan een afwijking worden toegestaan beperkt tot een zendbereik van maximaal 12 of 16 kilometer. Het staat de Vlaamse Raad vrij om de grootte van het zendbereik vast te leggen.

Een ander lid informeert naar de concurrentiële positie van de Vlaamse zenders in Brussel.

De kabinetsafgevaardigde verduidelijkt dat er in Brussel 11 zenders bestaan met een zendbereik van 12 kilometer waaronder 4 of 5 met een zendbereik van 16 kilometer.

De Voorzitter van de Commissie wijst erop dat op bepaalde plaatsen al deze zenders elkaar wegdringen.

De kabinetsafgevaardigde repliceert dat dit niets te maken heeft met de lokale radio's als dusdanig wel met het feit dat de RTBf-antennes, die normaal in Waver zijn voorzien momenteel op het Esplanadegebouw staan en dat er daar een interferentie is met de Arabische zender die zich op het Rogierplein bevindt. Daardoor zijn alle frequenties tussen 106.8 MHz en 107.8 MHz in feite onbeluisterbaar. De RTBf beloofde om tegen de maand mei deze antennes naar Waver te verplaatsen. Dit is nog niet gebeurd zodat enkel nog de mogelijkheid overblijft om de Arabische zender te verplichten filters te plaatsen zodat het middenfrequentieprobleem ophoudt te bestaan.

Een lid stelt dat hier dus een afwijking voor Brussel-Hoofdstad werd gesuggereerd namelijk een zendbereik van 12 kilometer.

De kabinetsafgevaardigde voegt hier aan toe dat, als men een equivalent met de Franstalige radio's wil voorzien, 16 kilometer aangewezen is, met andere woorden 1 kilowatt 70

meter. Met het huidige plan zouden er 2, hoogstens 3 dergelijke zenders kunnen worden erkend. Als men er 4 toestaat zullen 4 tot 5 radio's dienen te verdwijnen. Twee grote zenders leiden tot geen problemen : dit zijn de huidige frequenties van de radio's Dol-fijn en Contact. Ook de frequentie 102.8 MHz kan worden gebruikt : dit leidt echter tot de verdwijning van 2 zenders. Ook de frequentie 107.9 MHz kan worden gebruikt, maar dit moet met het buitenland worden gecoördineerd. Als men spreekt over een radio van dergelijk groot vermogen is er wel geen beperking tot Brussel. Een zender met een zendbereik van 16 kilometer impliceert dat men dezelfde frequentie slechts in mono opnieuw kan gebruiken op een afstand van 70 kilometer ; in stereo kan die slechts op een afstand van 95 kilometer opnieuw in gebruik worden genomen.

Een ander lid informeert naar het zendbereik van de Arabische zender en naar deze van radio Spes. Wordt deze laatste bedreigd ?

De kabinetsafgevaardigde antwoordt dat beide een zendbereik van 8 kilometer hebben. Radio Spes is niet bedreigd. Als lid van de Raad van Niet-Openbare Radio's vraagt hij zich wel af of deze zender de opgelegde decretale verscheidenheid inzake programmatie eerbiedigt.

De Voorzitter van de Commissie informeert naar het aantal lokale radio's waarvoor er in Vlaanderen een behoorlijke plaats in de ether is.

De kabinetsafgevaardigde stelt dat er nu 379 werden erkend. Minstens 50 lokale radio's zouden moeten verdwijnen vooraleer men van zendcomfort kan spreken. De door het koninklijk besluit van 20 augustus 1981 vastgelegde normen zijn nogal eng : de normen die worden voorzien in het advies 412 van het ICCR gaan verder dan de 13, 15 of 30 kilometer. De ICCR-normen voorzien 17, 21 en 50 kilometer.

D. Hoorzitting met een afvaardiging van de BRT

De Voorzitter verduidelijkt dat het met betrekking tot de voorliggende problematiek niet onbelangrijk is om de invalshoek van de openbare radio-omroep te vernemen. De BRT heeft op het fenomeen lokale radio gereageerd en een volwaardig radionet uitgebouwd. Hoe staat de openbare radio-omroep tegenover de lokale radio's ? Is de BRT tot samenwerking bereid of worden de lokale radio's als concurrentieel beschouwd ?

De Administrateur-generaal van de BRT verduidelijkt dat de Raad van Beheer lang geleden de houding van de openbare omroep tegenover de lokale radio's heeft vastgelegd. Het komt er voor de BRT op aan om met voldoende zendcomfort zijn taken te kunnen uitvoeren en dit via een correcte toepassing van de afspraken van het frequentieplan van Genève. In de band tussen 87 MHz en 102.1 MHz moet de BRT over het nodige zendcomfort beschikken om Radio 1 (nationaal), Radio 2 (regionaal), Radio 3 (nationaal) en Studio Brussel (nationaal) hun taak te laten uitvoeren.

In 1985 of 1986 werd er door de BRT officieel medegegeeld dat de omroep zijn taak zowel op het nationale niveau als op het regionale in casu het provinciale niveau situeert. Het verzorgen van lokale radio behoort niet tot de ambitie van de BRT. De lokale radio's worden complementair tot de BRT-werking beschouwd. Wel moet een chaos in de ether worden vermeden. Ook moeten de storingen verminderen.

Ingevolge de uitzendingen van de RTBf vanuit het Esplanadegebouw wordt ook de BRT weggedrukt. Sinds het neerstorten van de zendmast in Waver zendt de BRT immers uit vanuit Brussegem en Veltem. Hij hoopt op verbetering wanneer de zendmast in St.-Pieters-Leeuw in gebruik wordt genomen : deze locatie waarborgt dat het centrum van Brussel en de Zennevallei zeer goed worden bestreken. Tevens zou een service aan TV 2 in Brabant worden verleend.

De Voorzitter van de Commissie informeert naar de evolutie in de luistercijfers.

De Directeur-generaal van de Radio stelt dat het dieptepunt in de luistercijfers volledig werd goedge maakt. Het fenomeen van de lokale radio's trok zelfs een nieuw luisterpubliek aan dat, ontgoocheld in de lokale radio's, naar de BRT is overgestapt. Wel werden een aantal structurele ingrepen uitgevoerd zoals de start van Studio Brussel, de ontkoppeling van de gewestelijke zenders met regionale informatie, het naar het publiek toegaan van de radio, het duidelijk profileren van de netten, het inspelen op het verwachtingspatroon. De 4 BRT-radionetten totaliseren 75 procent van het luistervolume in Vlaanderen. Volgens de jongste luistercijfers wordt deze stijgende trend verdergezet.

De Directeur van de radioprogrammering verduidelijkt dat dit cijfer wordt bereikt door per net het aantal kwartieren op te tellen dat door een representatieve populatie naar de radio-uitzendingen van de diverse omroepen (openbare, niet-openbare, buitenlandse stations) wordt geluisterd. Bovendien zijn er twee metingen : het volume en de luisterdichtheid. Dit laatste omvat de absolute cijfers. Voor alle BRT-netten te samen komt men tot tussen de 75 en 80 procent. Voor Radio 2 kan dit 's morgens tijdens de weekdays tot 750 a 800.000 luisteraars oplopen en tijdens de zaterdag tot meer dan 1.000.000. Nu wordt vooral gepoogd om de avondbeluistering op te vangen, dit ingevolge de concurrentie van de verschillende TV-stations.

De Voorzitter leidt hieruit af dat het succes van de nachtradio eerder relatief is.

De Directeur van de radioprogrammering verduidelijkt dat er op dit ogenblik ongeveer een potentieel van 100.000 luisteraars voorhanden is. Hiervan luisteren er 35.000 tot 45.000 naar de BRT.

De Directeur-generaal van de Radio wijst ter zake op het onderscheid tussen het luistervolume en het bereikcijfer. Het luistervolume wordt bepaald door de optelsom van de tijd die naar een bepaalde zender werd geluisterd. Het bereikcijfer, zoals dit door de SIM en de niet-openbare radio's wordt gebruikt, gaat uit van de informatie of er gedurende een bepaalde periode in het verleden wel eens naar een bepaalde zender werd geluisterd. Uiteraard leidt dergelijk systeem tot vrij hoge cijfers. De BRT zou op die wijze tot een cijfer van bijna 100 procent komen. Deze procedure is niet relevant en wordt daarom door de BRT niet gebruikt.

Momenteel bedraagt het aandeel van de niet-openbare radio's in het luistervolume 15 tot 20 procent en dit cijfer heeft een neiging tot dalen.

De Administrateur-generaal voegt hier aan toe dat de BRT gedurende de afgelopen 5 jaar 11 à 12 procent heeft gerecupereerd. Het luistervolume van 75 procent is uniek in Europa.

De Voorzitter vraagt of de concurrentie vanwege een groter uitgebouwd commercieel net nadeliger voor de BRT zou

uitvallen. Een van de grote nadelen van de niet-openbare radio's is immers het gebrek aan professionalisme.

Een lid dat niet tot deze commissie behoort informeert naar de situatie in Wallonië.

De Directeur-generaal van de Radio stelt dat het aandeel van de RTBf in het luistervolume lager ligt dan in Vlaanderen. De grote reden hiervoor ligt niet bij de lokale radio's maar wel bij de zenders RTL en Europe.

De Voorzitter van de Commissie informeert of het de bedoeling is van de openbare omroep om met bepaalde niet-openbare radio's samen te werken onder meer op het gebied van de nieuwsgaring van de regionale berichten.

De Administrateur-generaal verduidelijkt dat de Raad van Beheer van de BRT deze mogelijke samenwerking besprak. De BRT opteerde niet voor een systematische samenwerking : geval per geval zou worden onderzocht. Dat standpunt werd ingenomen naar aanleiding van diverse vragen uitgaande van lokale radio's, om het nieuws over te nemen. De Directeur-generaal van de Radio voegt hier aan toe dat er ook lokale radio's waren die, in samenwerking met de BRT, de gastarbeiders wilden bereiken. In het huidige BRT-decreet worden echter de uitzendingen in vreemde talen verboden. Hierdoor wordt hen de mogelijkheid ontnomen om precies in te spelen in deze lokale markt waar er een behoefte bestaat. De BRT is op dit punt echter tot samenwerking bereid. Decretaal is het echter niet mogelijk.

Een lid merkt op dat hij bij de bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie (Stuk 306 (1989-1990) - Nr. 1) heeft gevraagd dat de Executieve er in de uitvoeringsbesluiten zou voor zorgen dat de reclame die de BRT uitzendt nationale reclame is. Bij ont koppeling mag er geen streekgebonden reclame op de openbare omroep worden uitgezonden : dit vormt de belangrijkste inkomstenbron voor de lokale radio's. Hierbij is het woordgebruik belangrijk : wat betekent de term „regionale ont koppeling” ?

In artikel 5, 14° van het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. staat de notie „streekgebonden reclame” vermeld. Dit impliceert dat de BRT de nationale reclame uitzendt en de lokale radio's de streekgebonden reclame. Hij weet dat de Directeur-generaal van de Radio niet enthousiast op dit voornemen reageert. Hoe ziet hij echter de uitvoering van deze beslissing onder meer inzake de tijdsblokken ? Zijn fractie is bereid om dit zeer ruim te zetten : er wordt niet gedacht aan bijvoorbeeld 6 minuten per uur.

De Administrateur-generaal antwoordt dat de BRT een huis is met veel woningen. De Directeur-generaal heeft zich reeds verzoend met de uitzending van handelsreclame op de radio.

Een lid dat niet tot deze commissie behoort heeft fundamentele kritiek op dergelijke uitzendingen. Nu het ontwerp van decreet zal worden aangenomen heeft de Directeur-generaal van de Radio zich hierbij neergelegd. Hoe zal hij, als verantwoordelijke, de vroeger aangeduide nadelen opvangen ?

De Administrateur-generaal verduidelijkt dat de BRT uiteraard niet direct reclame-uitzendingen beoogde. De openbare omroep pleit enkel voor een voldoende hoog inkomen

om zijn taak uit te voeren. Indien echter blijkt dat dit onvoldoende hoog is dan moeten er andere inkomstenbronnen worden gezocht onder meer reclame. Dit is een fundamenteel uitgangspunt. De BRT zal dus met het grootst mogelijk enthousiasme handelsreclame uitzenden.

De vorige interveniënt merkt op dat de stijging van het luistercijfer van de BRT misschien ook wordt verklaard door het feit dat er geen reclame wordt uitgezonden. Zal de vastgestelde gunstige trend niet worden omgebogen ?

De Directeur-generaal van de Radio beaamt de stelling van de Administrateur-generaal. Hij sluit zich loyaal bij het BRT-standpunt aan. Hij meent enkel dat de inkomsten uit radioreclame onvoldoende zullen zijn. Radioreclame alleen lost het financieel probleem van de BRT, dat een TV-probleem is, niet op : deze reclame brengt immers 7 maal minder op dan TV-reclame, terwijl een TV-productie 10 maal meer kost dan een radioproductie. De verleiding zou kunnen bestaan dat men, via het te veel aantrekken van radioreclame, de radio zelf schade zou toebrengen. De BRT zal erover waken dat dit niet gebeurt.

De term „ontkoppeling" wordt als volgt verduidelijkt. Radio 2 zendt één nationaal programma met vijf zenders, één per provincie, uit behalve een loskoppeling op bepaalde uren waarop gedurende twee uren per provincie een regionaal programma, met regionaal nieuws, wordt uitgezonden. Of de reclame enkel tijdens de nationale uren of ook in de ontkoppelde uren wordt uitgezonden is belangrijk voor het tarief : reclame per regio brengt slechts een vijfde van de nationale reclame op. De lokale radio's zijn complementair aan de BRT : ook zij moeten dus inkomstenbronnen hebben. De BRT is dus geen vragende partij inzake regionale reclame.

Er werd een onderzoek verricht naar de houding van het Vlaams luisterpubliek tegenover reclame-uitzendingen op de radio. 75 procent heeft geen moeite met deze uitzendingen voor zover men niet overdrijft en de programma's niet worden onderbroken. Slechts een klein percentage van de luisteraars is er radicaal tegen gekant. Deze groep wordt echter gevormd door diegenen die principieel stellen dat reclame-inkomsten aan de lokale radio's moeten worden voorbehouden. Inhoudelijk is het Vlaams publiek dus verzoend met reclame-uitzendingen op de radio in zoverre dat men niet overdrijft. Het onderzoek bepaalt dat er niet meer dan één of anderhalve minuut per uur reclame mag worden uitgezonden.

Hierbij zal er met een rooster worden gewerkt. De reclameblokken zullen maximaal anderhalve minuut omvatten. Een minuut is onvoldoende om een normale campagne naar de adverteerders toe aan te bieden. Ook zullen geen programma's worden onderbroken. De reclameblokken zullen meestal rond de uurwisseling, het nieuws en de wijziging van de programma's worden gesitueerd. Radio 3, de culturele zender, zal echter reclame-vrij blijven. De BRT zal ook proberen om aan de reclamewereld normen op te leggen teneinde het profiel van de netten te respecteren. Daar het echter gaat om verkochte uitzendtijd heeft de BRT hierin niet het laatste woord. Ook de adverteerder is echter geïnteresseerd in het bereiken van de doelgroep.

Het vorige lid dat niet tot deze commissie behoort drukt de bekommernis uit van een aantal personen inzake de sponsoring. Zij vinden dit gevaarlijker dan het uitzenden van reclame omdat sponsoring de programma's en de nieuwsuitzendingen rechtstreeks beïnvloedt.

De Directeur-generaal van de Radio noemt dit gevaar niet denkbeeldig en een van de hoofdredenen waarom deze problematiek bij hemzelf werd gecentraliseerd. Er zal worden vermeden dat de populaire programma's alle middelen naar zich toe trekken. Daarom werd er een praktijk opgebouwd waarbij de inkomsten uit sponsoring voor 50 procent naar de produktiekern gaan die het programma heeft gemaakt en niet naar het programma zelf. De produktiekern kan hiermee andere programma's financieren die het meer nodig hebben. De meeste inkomsten uit sponsoring worden door Radio 2 verworven : 50 procent hiervan gaat naar de produktiekern en kan voor andere programma's worden gebruikt. De overige 50 procent gaat naar de Directie-generaal en wordt gebruikt voor de nieuwsdienst, de culturele uitzendingen, de Wereldomroep...

De vorige interveniënt informeert of het nog steeds mogelijk is dat lokale radio's het BRT-nieuws overnemen. Indien er dienaangaande nog terughoudendheid bestaat, waarop is deze dan gebaseerd ? Hoeveel lokale radio's nemen, al dan niet met toelating van de BRT, het nieuws over ?

De Administrateur-generaal verduidelijkt dat dit, voor zover hij dit weet, niet meer gebeurt. Tegen de lokale radio's die dit in het verleden hebben gedaan, werd er opgetreden. De BRT bezit immers een auteursrecht op zijn eigen uitzendingen. Juridische procedures waren echter overbodig : een aanmaning van de juridische dienst volstond. De BRT wil immers de populariteit van zijn nieuwsuitzendingen niet uit handen geven. Veel luisteraars van de lokale radio's schakelen immers voor de nieuwsberichten naar de BRT over.

De Directeur-generaal van de Radio voegt er aan toe dat in dit geval geen enkele controle meer mogelijk is. Bij de BRT wordt het nieuws niet door reclame onderbroken. Indien de lokale radio's deze programma's zouden overnemen dan is het mogelijk dat er mengvormen ontstaan onder meer het toevoegen van reclame of commentaren. Nadien stelt dit onder meer problemen inzake de verantwoordelijkheid. Deze problematiek is echter niet meer acuut omdat alle lokale radio's oplossingen hebben gezocht onder andere via de nieuwsregies.

De Voorzitter van de Commissie vraagt of er in Vlaanderen bepaalde regio's bestaan waar er, door de uitzendingen van lokale radio's, meer storingen optreden dan normaal het geval is.

De Administrateur-generaal heeft weet van zeer lokale storingen, maar de meeste klachten komen uit Brussel.

De Directeur van de radioprogrammering wijst op het ontstaan van storingen op het punt waar twee comfortzones elkaar raken. Dit is onder meer het geval in de streek van St. Niklaas. In Brussel echter zijn de BRT-uitzendingen onbeluisterbaar, dit ten gevolge van het zendmast-probleem.

De Directeur-generaal van de Radio voegt hier aan toe dat Studio Brussel slecht beluisterbaar is in Leuven en aan de kust. Het acute probleem situeert zich echter in Brussel.

Een lid wijst erop dat VTM, in een brief aan de Voorzitter van deze Commissie, betreurt heeft dat de commerciële zender niet gehoord werd bij de bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie (Stuk 306 (1989-1990) - Nr. 1).

Sedert deze bespreking is het hem opgevallen dat de BRT doelbewust logo's vermeldt gedurende de pauze van de voetbalwedstrijden. Tijdens de besprekingen van het ontwerp van decreet op de BRT-financiering werd er over deze aangelegenheid in de Commissie gediscussieerd. Hij stelt vast dat de BRT voortdurend meer en meer terreinen bezet.

Wat zijn de BRT-intenties op dit punt ? Zal de BRT de filosofie van het decreet eerbiedigen of wordt de grens voortdurend verlegd.

Een ander lid merkt dienaangaande op dat een eindgenoot van het sportnieuws op de BRT de naam van een firma in sportklederen heeft vermeld. Dit zijn toch ook nieuwsuitzendingen ?

De Administrateur-generaal repliceert dat er hier sprake is van een grensgeval tussen het nieuws en een „sport-entertainment"-uitzending. De Sportdienst hoort niet meer bij de Dienst Informatie. Dit vormt in feite meer ontspanning dan nieuws. De betreffende kledingszaak verleende facilitaire diensten in ruil voor deze vermelding.

Met betrekking tot de vraag van een vorig lid over de BRT-intenties stelt hij dat, binnen de grenzen van de wettelijkheid, maximaal een beroep zal worden gedaan op de middelen die de sponsoring biedt. Het aangehaalde feit is een voorbeeld hiervan : door de naamsvermelding zullen er voor het uitzenden van deze programma's minder rechten moeten worden betaald. In voetbalwedstrijden wordt reeds lang de praktijk gehanteerd om dit bij het begin, tijdens de pauze en op het einde te laten gebeuren.

Het vorige lid wijst er op dat het ontwerp van decreet over de BRT-financiering duidelijk stelt dat dit enkel bij het begin en op het einde van de uitzendingen mogelijk is. Als men dit bewust anders interpreteert dan moet de Commissie haar houding ter zake bepalen.

De Administrateur-generaal oordeelt dat het nuttig ware indien de Commissie de inhoud van het begrip „natural break" zou onderzoeken. Dit is een internationaal gehanteerd begrip bij het uitzenden van reclame of sponsoringboodschappen die de programma's niet mogen onderbreken maar in „natural breaks" moeten worden uitgezonden. Sommigen interpreteren dit begrip heel breed : bijvoorbeeld het uitzenden van reclame tijdens een film wanneer een bepaalde filmperiode is afgelopen. Anderen opteren voor een duidelijke rust onder andere een pauze in een voetbalwedstrijd. De meest strikte is het ogenblik waarop de hele uitzending werd beëindigd. Daarom zou de Commissie het begrip „natural break" zo duidelijk mogelijk moeten omschrijven. Ook in internationaal verband is dit begrip immers nog voor interpretatie vatbaar.

De Voorzitter van de Commissie pleit ter zake voor het opstellen van een code van goed gedrag om alle moeilijkheden in de toekomst te vermijden. Wel laakt hij ook het uitzenden van reclame tijdens de kinderprogramma's, dit op de commerciële zender. Beide omroepen moeten correct optreden.

Een lid stelt echter dat men de openbare omroep niet mag verwijten dat deze zo goed mogelijk probeert te functioneren, onder andere door het verkrijgen van de nodige financiële middelen.

De Voorzitter wijst erop dat in Parijs een internationaal mediadebat wordt gevoerd over het aandeel van reclame op de openbare zender. Wanneer de openbare omroep een re-

ferentie-omroep wil zijn dan moeten de nodige middelen hiervoor worden voorzien : dit stelt echter het probleem van het gebrek aan financiële middelen van de BRT zodat er aanvullende inkomstenbronnen moeten worden gezocht. Dit vormt echter een ander debat.

E. Hoorzitting met een afgevaardigde van het kabinet van de Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie en met een vertegenwoordiger van de radio's Contact, CRD (Dolfijn), Maeva en Spes over de situatie in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad

De Voorzitter van de Commissie stelt dat het de bedoeling van deze hoorzitting is om de Commissieleden voor te lichten teneinde deze toe te laten goed decreetgevend werk te verrichten. Naast een toelichting op de Brusselse problematiek kunnen ook de op- of aanmerkingen op de twee voorliggende voorstellen van decreet worden gegeven.

De voorzitter van Radio Maeva geeft vooreerst een aantal opmerkingen op het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s.

Rubriek erkenning :

— Vallen alle niet-openbare radio's onder de formulering „lokale radio's" ?

— Daar de erkenningsprocedure net gebeurd is, is het onredelijk andermaal een dossier te vragen.

— De gebruikte term „personeel" suggereert betaalde bedienden, (werknemers-werkgeversrelatie), temeer daar de term „privaatrechtelijke vereniging" opduikt.

Noot : Volgens van Dale betekent personeel : de gezamenlijke personen die in dienst zijn van een particulier, een zaak, een instelling.

Rubriek handelsreclame :

— Moeten reclamespots gebracht worden in de taal van de uitzendingen ? (realistisch ? — cf. TV-spots)

— Grote zaken hebben er eerder belang bij reclame te brengen in andere regio's, daar ze in hun regio al voldoende bekend zijn. Bijgevolg verwerpen we het voorstel van de „lokale" reclame.

— Opdat reclame controleerbaar zou zijn moet ze in blokken blijven (controle op het gebruik van blokken).

Rubriek programma's :

Radio Maeva aanvaardt de 80 % - 20 % verhouding betreffende eigen t.o.v. programma's van derden niet, daar het hierdoor voor de meeste radio's onmogelijk is een volledige dagprogrammering te voorzien. Zij stellen voor de beschikbare energie in de informatieopdracht te steken en een verhouding te bepalen voor de ontspanningsopdracht die op zijn minst moet opgetrokken worden tot 66 % - 33 % (eigen - derden).

Rubriek nieuws en berichtgeving :

— De begrippen nieuws en berichtgeving worden niet duidelijk omschreven, wat tot verwarring zal leiden.

— Netvorming van nieuwsverzorging is erger dan netvorming van programma's.

— In de realiteit brengt netvorming (via bv. een krant), een koppeling van reclamewerving met zich mee.

— 50 % lokaal nieuws is onrealistisch, tenzij men nieuws en folklore wil verwarren.

— Bindingen met één krant leidt tot een pure verzuilde en/of politieke indeling en zou een weerspiegeling zijn van het in die sector bestaand onevenwicht.

— Is het gebruik van teletekst geen objectieve en bruikbare vorm om nieuws te brengen ?

— Een beroepsjournalist inlassen is een onrealistisch voorstel, daar het in de praktijk niet te verwezenlijken is, binnen de beperkingen van de voorgestelde wetgeving.

Met betrekking tot het voorstel van decreet van de heren A. Denys, D. Van Mechelen en G. Verhofstadt worden door Radio Maeva de volgende opmerkingen geformuleerd :

— Op welke basis wordt een onderscheid gemaakt tussen de 2 soorten radio's ?

— Kleine radio's zijn onder de vleugels van grote radio's in de stedelijke agglomeraties niet leefbaar.

Radio Maeva stelt nu vast dat er

1) beschermde „kilowatt'-zenders zijn, die het evenwicht op een oneerlijke manier verstoord hebben ;

2) er een onevenwicht is tussen de Franstalige, anderstalige en Nederlandstalige radio's (verhouding en respectievelijk 50-10-4 radio's).

Hierdoor laat de Brusselse toestand het radio maken binnen de wettelijke grenzen onmogelijk toe !

Radio Maeva stelt voor :

1) het overwicht te evalueren en bij te sturen ;

2) correcte controles uit te voeren en deze op te voeren, zodat de 8 km zendstraal door iedere legale niet-openbare radio kan worden bereikt.

— De wet voorziet een zendstraal van 8 km voor alle „Belgische" lokale radio's ; als die zendstraal optimaal zou kunnen worden benut — spijtig genoeg is dit zelden het geval —, is dit voldoende.

Tenslotte suggereert de voorzitter van Radio Maeva om de voorgestelde situatie te toetsen met de toestand die in 1993 gaat ontstaan.

De secretaris van Radio Maeva behandelt de netvorming via de nieuwsregies : deze problematiek vergt een nader onderzoek. Door het zeer beperkt aanbod, uitgaande van bepaalde krantengroepen wordt aan opinievorming gedaan. Dit is een belangrijker probleem dan netvorming via de programma's.

De voorzitter van Radio Contact stelt voorafgaandelijk dat de hier behandelde problematiek verband houdt met de technische problemen in het Brusselse.

Voorafgaandelijk geeft hij een kleine historiek van de erkenning van Brusselse niet-openbare radio's. Bij de RTT gold voor Brussel de pariteitsregel bij het ter beschikking stellen van frequenties van lokale radio's. Bij de eerste erkenningsronde waren er daarom 7,5 Vlaamse en 7,5 Franstalige frequenties ter beschikking van de onderscheiden Executieven.

Langs Vlaamse kant werden er 4 specifieke Brusselse radio's erkend : waaronder Spes, Contact, FM-Brussel (nu Ra-

dio Nostalgie). Om de problemen in de randgemeenten op te lossen werden ook nog een viertal radio's fictief als Brusselse radio's erkend : onder meer Radio Ring, Radio Dol-fijn (Vilvoorde), Radio Ro (St.-Genesius-Rode, nu Maeva). Deze laatste beschikken dus over een stuk zendgebied binnen en een stuk zendgebied buiten de agglomeratie. Wettelijk moest hun frequentie binnen Brussel 19 liggen zodat ook hun antennes in feite binnen de agglomeratie moesten worden geplaatst. Door een gebrek aan andere valabele Brusselse dossiers stelde dit geen enkel probleem.

Bij de jongste erkenningsronde werden er 9 à 10 Brusselse dossiers ingediend. Verschillende erkenningen werden geweigerd ingevolge een gebrek aan frequenties. Opnieuw werden er echter frequenties aan radio's van buiten Brussel toegekend. Een radio zal hieromtrent een klacht indienen bij de Raad van State.

Langs Franstalige zijde werden er extra-frequenties toegekend : de Franstaligen in Brussel beschikken dus over meer dan 7,5 frequenties zodat de pariteit de facto werd doorbroken.

De voorzitter van Radio Contact wijst op het belang van Brussel als grote Vlaamse stad : van de ongeveer 1.000.000 inwoners zijn er, afgerond 500.000 Franstaligen, 250.000 Vlamingen en 250.000 vreemdelingen. Daarom moet, zoals dit ook geldt voor Antwerpen en Gent een voldoende verscheidenheid inzake Vlaamse radio's worden gewaarborgd.

Ook wijst hij op het verschil in decreetgeving tussen de Franstaligen en de Vlamingen. De Franstalige vrije radio's mogen deel uitmaken van een netwerk, zij mogen beschikken over een sterker zendvermogen en de nieuwsuitzendingen mogen gelijktijdig worden uitgezonden. Op dit vlak valt er dus een enorme discriminatie vast te stellen. In de praktijk blijkt het zendvermogen van de Vlaamse zenders te zwak : onder meer in de tunnels zijn ze onbeluisterbaar. Om de sociale contacten tussen de Vlamingen van de agglomeratie te bevorderen zouden de vrije zenders het volledig grondgebied van Brussel 19 moeten bestrijken, iets wat nu niet mogelijk is.

De afgevaardigde-beheerder van Radio Spes stemt in met deze opmerking over het zendbereik. Bij het begin van zijn uitzendingen beschikte deze radio over de toelating om de ganse Brusselse agglomeratie te bestrijken en dit met 12 watt. Omdat de antenne op de basiliek van Koekelberg werd geplaatst komt deze radio gedeeltelijk aan bod. Sedert Radio Halle, die met 220 watt uitzendt, in beslag werd genomen komt Radio Spes beter door.

Radio Spes zendt geen reclame uit ; deze zender leeft met de giften van de gelovigen. Er wordt evenmin dagelijks burgerlijk nieuws uitgezonden tenzij dit met de kerk in betrekking staat. Deze radio werd op verzoek van het vicariaat Brussel opgericht en zendt parochiaal en algemeen (zowel nationaal als internationaal) kerkelijk nieuws uit. Deze nieuwsuitzendingen worden door een beroepsjournalist verzorgd. De bedoeling is om de christenen uit de agglomeratie te bereiken.

Met betrekking tot het zendvermogen en het uit elkaar liggen van de golflengten merkt hij op dat Radio Spes op 105.7 uitzendt, Radio Halle op 105.6 en Radio Cristal op 106 : dit resulteert uiteraard in veel storingen.

Inzake het probleem regionale of lokale radio's merkt afgevaardigde-beheerder op dat aan deze termen diverse betekenissen kunnen worden gegeven. Hij struikelt hierover niet.

Het vicariaat vraagt enkel dat de uitzendingen in gans de agglomeratie 24 uur op 24 beluisterbaar zijn. Een zendbereik van 8 kilometer is echter een minimum.

De voorzitter van Radio Contact voegt hier aan toe dat dit in de agglomeratie de Minister van PTT, indien de Gemeenschapsministers van Cultuur hiermee instemmen, een afwijking kan verlenen wat het zendvermogen en de antennehoogte betreft. Dit is gebeurd voor Spes, Dol-fijn en Contact. Radio Contact zendt uit voor de volledige Brusselse agglomeratie. Hij stemt ermee in dat er in het Nederlands wordt uitgezonden en dat er voor anderstalige uitzendingen de specifieke toelating van de Gemeenschapsminister van Cultuur nodig is, dit na advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's maar anderzijds wijst hij erop dat men langs Franstalige zijde veel soepeler is. Zo werden er op de frequenties van de Franstalige radio's erkend die volledig in het Arabisch uitzenden. Hij vreest bovendien dat er, wanneer de Franstalige radio's meer zendcomfort krijgen, ook Vlamingen op die populaire zenders zullen afstemmen omdat deze meer ontspanningsgericht zijn. Daarom moet men aan de Vlaamse zenders in Brussel gelijke kansen geven.

De secretaris van Radio Maeva intervenueert en vraagt hoe de Nederlandstalige radio's van het Brusselse randgebied zich in Brussel kunnen laten horen. Een grens trekken tussen Brussel en het randgebied is immers niet mogelijk : het personenverkeer houdt hiermee geen rekening. Er ontstaat dus een overlapping. Radio Maeva zendt uit van St.-Genesius-Rode. De erkenning voorziet echter de mogelijkheid van een verhuis van de zendinstallatie naar Ukkel. In het verleden werd dus de „link" naar de Brusselse agglomeratie gelegd.

De informatie naar Brussel toe is dus zeer belangrijk voor Radio Maeva onder meer met betrekking tot het Vlaams verenigingsleven. Op het gebied van het sociaal-cultureel werk worden de Vlamingen in de randgemeenten verdrukt.

Toch is er een strijd met de Nederlandstalige radio's van binnen de Brusselse agglomeratie. Een Vlaamse radio die uitzendt op een afstand van 3 kilometer van de agglomeratie zit automatisch in de schaduw van alles wat binnen Brussel gebeurt. Radio Maeva heeft nooit een zendstraal van 8 kilometer bereikt. Met een zendbereik van 8 kilometer vanuit het Brusselse centrum bestrijkt men immers de ganse agglomeratie. Als men ervoor opteert om die straal aan iedereen toe te kennen dan opteert ook Radio Maeva hiervoor zodat, mits een afwijking van het zendvermogen, deze radio de ganse agglomeratie bestrijkt. Zoniet zullen niet alleen de Franstalige maar ook de Nederlandstalige radio's die sterker kunnen uitzenden Radio Maeva wegdrücken.

De ondervoorzitter van Radio CRD dringt bij de Commissie aan op het waarborgen van een comfortzone. De technische diensten moeten het vereiste zendvermogen bepalen teneinde de volledige Brusselse agglomeratie te bestrijken. Hier stelt zich immers een louter technisch probleem met name het verlenen van technische faciliteiten om de wil van de decreetgever uit te voeren.

De afgevaardigde van het kabinet van de Minister van PTT wijst er voorafgaandelijk op dat radiogolven niet onder de grond kunnen doordringen. Radio's kunnen dus nooit in tunnels worden ontvangen tenzij men in de tunnels relaisposten plaatst om uit te zenden.

Met betrekking tot de frequentie-verdelingen tussen de Franstaligen en de Nederlandstaligen beaamt hij dat het koninklijk besluit van 20 augustus 1981 houdende reglemente-

ring voor het aanleggen en doen werken van de stations voor lokale klankradio-omroepen het zogenaamde „KB-Willockx“, een 50-50 verhouding voor Brussel voorziet. Dit bleef zo tot men in 1984 of 1985 de band voor de lokale radio's uitbreidde van 100 MHz tot 104.1. Een aantal frequenties, oorspronkelijk voorzien voor de BRT en de RTBf, werden aan lokale radio's toegewezen. De RTBf heeft in Brussel geen enkele frequentie meer boven de 100 MHz. De BRT heeft een vierde keten, Studio Brussel, opgericht. De frequenties van de BRT, voorzien tussen de 100 en 102.1 MHz, werden dus door de BRT ingenomen ; de rest werd aan lokale radio's toegewezen.

Daardoor zijn er nu in de Brusselse agglomeratie 14 frequenties voor Franstalige lokale radio's en 11 voor Nederlandstalige. Hiervan worden er een aantal gebruikt door Vlaamse radio's in de randgemeenten. Dit is uiteraard een optie van de Vlaamse Gemeenschap. De Franstaligen beschikken dus over 3 frequenties meer dan de Vlamingen. Deze worden gebruikt door Télé 6 (op 100 MHz), Judaïca (op 101.1 MHz) en Radio 104 uit Jette (op 101.4). Deze frequenties liggen dus allemaal beneden de 102 MHz. Bij de Vlamingen worden deze gebruikt door Studio Brussel. Rekening houdend met de frequenties van Studio Brussel bestaat er in de praktijk nog steeds een pariteit tussen de Franstaligen en de Nederlandstaligen in Brussel. Bij de verdeling en de toewijzing van de frequenties spelen echter de opties van de twee Gemeenschappen.

Naar de vermogens toe stelt de kabinetsafgevaardigde dat het onjuist is dat er een vermogen van 1 kilowatt nodig is om ver uit te zenden. Zo werken de taxibedrijven binnen de band 140-150 MHz, met een antenne van 20 à 25 meter en met een straalvermogen van 20 watt. Hiermee bestrijken zij Brussel volledig. Op deze frequenties worden zij immers niet gestoord. Normaal komt 8 kilometer overeen met een zender van 100 watt en een antenne van 35 meter. Dit zijn louter statische gegevens. Bij het opstellen van het "KB-Willockx" werden, op verzoek van de lokale radio's en in afwijking van het advies 412 van het ICCR, de beschermverhoudingen verminderd waardoor de radio's dicht bij elkaar zitten. Twee radio's met dezelfde uitzendfrequenties bevinden zich daarvoor op 30 kilometer van elkaar ; volgens het advies 412 zou deze afstand 40 kilometer moeten bedragen. Uiteraard volgt hieruit dat deze radio's, in een bepaalde zone, elkaar zullen storen. Op vraag van de lokale radio's koos men in 1981 voor zoveel mogelijk zenders. Indien men het Plan van Genève zou volgen dan zouden er een aantal lokale radio's moeten verdwijnen. Een hoog vermogen is dus geen waarborg om ver uit te zenden. Radio Judaïca bijvoorbeeld is tot in Antwerpen hoorbaar. Deze radio heeft geen groot vermogen maar zendt uit op een vrije frequentie. De grootte van de beschermverhoudingen zijn echter eveneens een keuze van de Gemeenschappen.

In Brussel werken 4 Franstalige radio's met een groot vermogen : ze hebben een theoretisch zendbereik van 15 kilometer. Daarnaast zijn er 3 met een zendbereik van ongeveer 12 kilometer. Bij de Nederlandstalige vrije radio's te Brussel zijn er 2 met een theoretisch zendbereik van 12 kilometer (CRD en Contact). Deze afwijkingen op het „KB-Willockx“ zijn het gevolg van afspraken tussen de Minister van PTT en de Gemeenschapsministers van Cultuur. Nadien werden er nog vragen geformuleerd om een hoger vermogen toe te kennen maar de RTT kon hierop niet ingaan. Maar aan de reeds toegekende afwijkingen werd niet meer geraakt, dit teneinde de continuïteit te waarborgen.

Belangrijk is echter dat het Arbitragehof in het arrest nr. 7/90 van 25 januari 1990 de bevoegdheid van de nationale Minister in deze aangelegenheid betwist. Hieruit kunnen bepaalde conclusies worden getrokken onder meer de bevoegdheid van de Gemeenschappen om in deze materie internationale afspraken te maken zodat iedere Gemeenschap onafhankelijk haar radiolandschap kan bepalen. Indien bijvoorbeeld in de toekomst de Franstalige Gemeenschap in Brussel een radio met een zendvermogen van 50 kilowatt erkent, en op frequentie 102.2 is dit in Brussel theoretisch mogelijk, dan zal de nationale Minister dit moeten toestaan met de beperking erbij dat deze frequentie dan nergens kan worden gebruikt. Dit is een gegeven waarmee moet worden rekening gehouden. In de zeer nabije toekomst zal het „KB-Willockx” moeten worden herzien, rekening houdend met het arrest van het Arbitragehof. Langs Franstalige zijde zal men zeker vermogens van 1 kilowatt toestaan. Er werden daarom een aantal theoretische denkoefeningen over de mogelijke gevolgen gemaakt.

Bij de Franstalige radio's zijn er een aantal frequenties waar het toekennen van een hoger vermogen geen gevolgen voor Vlaamse radio's heeft. Het betreft hier frequenties die aan Franstalige radio's met een groot vermogen werden toegerekend en die dus voor de Vlaamse radio's nooit worden gebruikt. Deze situeren zich beneden de 104.3 MHz. Dit voor zover de voorwaarden van het „KB-Willockx” worden gevolgd. Deze maatregel zou wel problemen opleveren indien de voorwaarden van het advies 412 zouden gelden. Het „KB-Willockx” beschermt slechts tot op een frequentieband van 200 kHz. Rond radiogolven bouwt men echter geen muur. Er zijn hier dus ook nog uitstralingen. De uitstralingen van een zender van 1 kilowatt op 300 MHz leveren ook nog ernstige storingen op voor Nederlandstalige radio's die zich in de nabijheid van deze zender bevinden.

Er werden ook theoretisch denkoefeningen gemaakt voor het geval dat aan alle Nederlandstalige zenders in Brussel een groter zendvermogen zou worden toegestaan. Er zijn zeker twee frequenties waar men met een zender van 300 watt en een antennehoogte van 40 meter geen enkel probleem zou hebben : dit zijn de frequenties die nu door CRD en Contact worden gebruikt. Een derde frequentie zou, mits een herschikking in Lokeren, eveneens kunnen worden gebruikt. Op voorwaarde dat er in Brussel twee lokale radio's worden herschikt en samengevoegd is ook een vierde frequentie mogelijk beschikbaar. Andere frequenties, boven 140.9 MHz, zijn niet mogelijk om door radio's met een hoger vermogen te worden gebruikt. Het toekennen van een hoger vermogen aan bijvoorbeeld Radio Spes (105.7) zou tot gevolg hebben dat 7 lokale radio's moeten verdwijnen.

De frequenties die door de Franstalige radio's met een hoger vermogen worden gebruikt situeren zich beneden de 104.3 MHz. Deze frequenties zijn dus allemaal frequenties die zijn afgeleid van Franstalige grootvermogenfrequenties. Ook de drie of vier frequenties waarop Nederlandstalige agglomeratieradio's mogelijk zijn, zijn afgeleid van frequenties die in het Plan van Genève oorspronkelijk waren voorzien om door de BRT te worden gebruikt.

Op verzoek van een lid verduidelijkt de kabinetsafgevaardigde het verschil in frequentieruimte van de Franstaligen en de Vlamingen. Langs Vlaamse zijde werden door het koninklijk besluit van 10 december 1987 de nodige frequenties ter beschikking van de BRT gesteld ; langs Franstalige kant gebeurde dit door het koninklijk besluit van 21 maart 1988. De twee koninklijke besluiten werden op vraag van de

Gemeenschappen opgemaakt, dit na bindend advies van de twee Gemeenschapsministers van Cultuur. Voor de RTBf werden de volgende frequenties boven de 100 MHz voorzien : 101.1 MHz (Waver), 101.1 (Doornik), 102.6 (Doornik), 102.7 (Profondeville), 103 (Verviers), 104.6 (Doornik). Dit zijn dus 6 frequenties. Voor de BRT werden er in deze band voorzien : 101.1 (Egem), 100.6 (Brussegem), 100.9 (Schoten), 101 (De Panne), 101.4 (Genk), 101.5 (Desselbergen), 102 (Westerlo) en 102.1 (Egem) : in totaal dus 8 frequenties. Deze twee frequenties minder bij de Franstaligen komen overeen met de twee frequenties in Brussel voor Franstalige grootvermogenszenders, bij de Vlamingen worden die supplementaire frequenties door Studio Brussel gebruikt. De RTBf heeft immers slechts drie netten, de BRT vier.

Een lid concludeert hieruit dat 1 BRT-net minder, meer ruimte aan de vrije radio's zou bieden.

De afgevaardigde-beheerder van Radio Spes herinnert eraan dat zijn radio de toelating had gevraagd om een hogere frequentie te gebruiken. Dit werd echter niet toegestaan. Radio Spes vraagt geen hoger zendvermogen. Maar hoe is het mogelijk dat de frequentie 105.6, gebruikt in Halle maar oorspronkelijk voor Brussel voorzien, zo dicht bij 105.7 ligt die ook in Brussel wordt gebruikt. Dit is niet logisch.

De kabinetsafgevaardigde antwoordt dat deze frequenties langs twee kanten van Brussel kunnen worden gebruikt. Bovendien worden de in het „KB-Willockx" voorziene beschermingsverhoudingen gerespecteerd. In vergelijking met de internationale normen van het Plan van Genève zijn deze echter met 10 DB verminderd. Uiteraard zal dit tot problemen aanleiding geven.

Een afgevaardigde van Radio Maeva wijst erop dat de RTT slechts optreedt op klacht van een derde. Waarom wordt er niet systematisch opgetreden ?

De kabinetsafgevaardigde repliceert dat het groot aantal klachten een systematisch optreden onmogelijk maken. De dienst zelf werkt met een deficit van 20 à 30 miljoen frank. Met de 10.000 frank die iedere lokale radio betaalt, en er zijn 647 lokale radio's in België erkend, (in totaal dus een opbrengst van 6,5 miljoen frank) heeft deze dienst onvoldoende werkingsmiddelen.

De voorzitter van Radio Contact stelt vast dat er een aantal Brusselse frequenties aan niet-Brusselse radio's werden toegekend. Hiermee bedoelt hij niet de radio's uit de randgemeenten maar zenders uit Vlaams-Brabant. Daarentegen werden een aantal Brusselse zenders die een goed dossier hadden ingediend niet erkend ingevolge een gebrek aan frequenties. Met kleine vermogens kan men ook comfortabel uitzenden op voorwaarde dat ze ver genoeg uit elkaar liggen.

Langs Franstalige zijde werden een aantal radio's met groot vermogen erkend. Sedert het arrest nr. 7/90 van 25 januari 1990 van het Arbitragehof heeft de Franse Gemeenschapsexecutieve alle nodige besluiten opgesteld. Deze Executieve zal toelaten dat een aantal radio's een zender van 1000 watt krijgen : binnenkort zal men in Brussel een flagrante discriminatie tussen de Franstalige en de Nederlandstalige radio's kunnen vaststellen.

Buiten deze technische valt er ook een inhoudelijke discriminatie vast te stellen. De Franstaligen erkennen netwerken en een gemeenschappelijke nieuwdienst is mogelijk ; langs Franstalige zijde liberaliseert men dus. De lokale radio's mogen niet worden bevoogd. In dit verband ontstaan er nu twee soorten burgers.

De voorzitter van Radio Maeva stelt eveneens een discriminatie tussen de Vlaamse radio's vast ; de ene mag sterker uitzenden dan de andere.

De secretaris van Radio Maeva oordeelt dat de twee voorstellen van decreet de Brusselse problemen niet zullen oplossen. De stelling „ieder dorp zijn radio" is door de evolutie voorbijgestreefd. Men kan volgens hem niet naar deze oude idee teruggrijpen. De voorliggende voorstellen van decreet kunnen misschien wel een prachtig kader uittekenen voor zogenaamde lokale radio's maar de Brusselse situatie vormt een niet te ontwaren probleem. Het is heel mooi een keurslijf uit te tekenen waarbinnen lokale radio's moeten werken maar, anderzijds, wordt er geen zekerheid geboden wat onder andere het zendbereik betreft. Dit levert een aantal beheersproblemen op. Ook de reclamewerving hangt af van het zendbereik. In Brussel vormt dit een samenhangende problematiek.

Een lid beaamt dat de bestaande decreetgeving voorbijgestreefd is. Hij kan de vorige interveniënt echter niet volgen waar deze stelt dat de beide voorstellen van decreet binnen het „dorpse" kader blijven. In het voorstel van decreet dat zijn fractie heeft ingediend is er sprake van regionale radio's. Houdt hij een pleidooi voor dergelijke radio's ?

De vorige spreker wijst op de confrontatie van zijn radio met een golf van andere zenders in Brussel. De filosofie van Radio Maeva opteert voor een zendstraal van 8 kilometer. In Brussel echter is deze optie niet realiseerbaar : er moet hier een afwijking worden voorzien. Alle zenders moeten immers een behoorlijke kans krijgen.

Het vorige lid meent dat dit slechts mogelijk is indien het Franstalige voorbeeld wordt gevolgd met name frequenties van de BRT ter beschikking van de lokale radio's stellen.

De kabinetsafgevaardigde van de Minister van PTT merkt op dat er tijdens de eerste erkenningsronde in België ongeveer 650 radio's werden erkend waarvan minder dan 400 Vlaamse zenders. De Franstaligen hebben dus minder lokale radio's erkend. Bovendien is Wallonië uitgestreker en liggen de grote steden er verder uit elkaar. De twee bijkomende frequenties voor de Franstalige lokale radio's spelen in dit gegeven minder mee.

De indiener van het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. stelt dat er hierop reeds een aantal amendementen werden ingediend die een aantal bezwaren van de lokale radio's ondervangen. Wel opteert men principieel voor lokale radio's en niet voor niet-openbare radio's. Het andere voorstel van decreet opteert voor regionale en lokale radio's. Dit impliceert echter de verdwijning van 30 tot 70 radio's.

Een indiener van het tweede voorstel van decreet pleit voor een discussie over het volledige frequentieplan. Er moeten minder frequenties aan de BRT worden toegekend.

De vorige interveniënt oordeelt een nieuwe erkenningsprocedure onvermijdelijk, maar de duur van de erkenning wordt nu 9 jaar, dit met een overgangperiode van 6 maanden. Het is bovendien normaal dat de taal van de reclamespots deze is waarin de erkenning werd aangevraagd. De verdeling 80-20 is een optie die men neemt waar Radio Maeva opteert voor 66-33. Hieraan zal niets worden gewijzigd. Inzake de filosofie als geheel worden een aantal kritieken via amendering opgevangen onder meer wat de beroepsjournalisten betreft.

Met betrekking tot het theoretisch zendbereik werd, ingevolge een vorige hoorzitting, reeds een amendement inge-

diend. Dit zendbereik wordt duidelijk beperkt tot 8 kilometer. Voor Brussel werd op die hoorzitting een straal van 16 kilometer gesuggereerd. Daarom kan een gebeurlijke afwijking voor Brussel worden aanvaard. Dit moet echter gebeuren zonder dat de radio's in het Brusselse randgebied hiervan schade ondervinden. In Brussel zelf moet het pluralisme tussen de zenders mogelijk zijn, terwijl de Vlaamse zenders uit Brussel ook de concurrentie met de Franstaligen moeten aankunnen. Over welke spelingsruimte beschikken wij om dit probleem op te lossen ?

Een lid oordeelt dat niet alleen het probleem van het zendbereik zich stelt maar ook dat van de beschermingszone.

De kabinetsafgevaardigde antwoordt dat radio's met een vermogen van 100 watt, een antennehoogte van 35 meter en een zendbereik van 8 kilometer, die zich op voldoende frequentieafstand van elkaar bevinden, geen enkel probleem ondervinden. In Vlaanderen zullen deze radio's verder gaan dan 8 kilometer. In Brussel is dit niet mogelijk omdat de frequenties er om de 0.3 MHz opnieuw door Franstalige of Nederlandstalige radio's worden gebruikt. De beschermverhoudingen van het advies 412, die wel spelen op de afstanden, worden dus door de uitstralingen van andere Brusselse radio's doorkruist. Men kan deze storingen enkel opvangen door in Brussel minder radio's te erkennen, dus ook minder Franstalige zenders. Maar op dit laatste heeft de Vlaamse Executieve geen impact.

Een andere mogelijkheid bestaat erin om in Brussel met hogere zendvermogens te werken zodat men toch tot de beschermverhoudingen van het advies 412 komt.

Om in Brussel tot een comfortzone van 8 kilometer te komen is men gedwongen, zeker naar de toekomst toe, om 300 watt, 40 meter en 12 kilometer toe te staan. Een zendbereik van 16 kilometer zal echter verschillende radio's in gevaar brengen.

Momenteel zijn er 6 Vlaamse Brusselse Radio's, Maeva meegerekend. Deze laatste wil naar Ukkel verhuizen en hiervoor is er nu een oplossing gevonden. De andere radio's zijn Contact, Ring, Nostalgie, Spes, CRD. Automatisch zal een keuze moeten worden gemaakt aan wie dit hoger vermogen zal worden toegekend. Zonder veel problemen kunnen er 4 worden toegestaan. Voor 5 of 6 grote vermogenzenders komen er problemen buiten Brussel. Voor 4 grote vermogenzenders werd reeds een denkoefening gemaakt. Voor radio's Contact, CRD, Maeva (na de verhuis naar Ukkel) zou dit geen enkel probleem opleveren. Indien een vierde radio wordt erkend (bijvoorbeeld Spes of Ring) betekent dit automatisch dat Radio Schepdaal van frequentie moet veranderen en 2 radio's moeten worden samengevoegd.

Een ander lid vraagt of het wel is aangewezen om een afzonderlijke Brusselse oplossing uit te werken. Hij vreest dat er in het decreet geen concrete normen kunnen worden opgenomen en pleit ervoor dat de Gemeenschapsminister van Cultuur ter zake een aantal afwijkingen zou kunnen toestaan. Dit lijkt zijns inziens de beste formule. Voor Brussel moet derhalve in het decreet een soepele formule worden voorzien.

In het decreet moet echter ook een technisch luik worden ingevoerd, dit ingevolge het arrest van het Arbitragehof van 25 januari 1990. Ook moet worden bepaald wie deze bevoegdheden uitoefent. Zoniet zullen er voortdurend betwistingen zijn.

Een lid wijst op de voorliggende keuze. Zal men de fre-

quentieband 100-102 MHz voor de vrije radio's bestemmen of zal men het aantal erkenningen verminderen ?

Het vorige lid repliceert dat dit een politieke keuze is.

De indiener van het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. beaamt de visie van een ander lid over een zogenaamd Brussels luik. Het is dus mogelijk dat de Executieve voor Brussel afwijkingen zou kunnen toestaan. Het voorliggend decreet is immers een kaderdecreet : een delegatie van bevoegdheden naar de Executieve zal nodig blijven.

Een lid bepleit de afschaffing van Radio 3 (BRT) teneinde bijkomende frequentie-ruimte voor de vrije radio's te bekommen.

De kabinetsafgevaardigde wijst erop dat, als men de Executieve bevoegd maakt om in de Brusselse agglomeratie afwijkingen toe te staan, dit betekent dat het aan de Executieve toekomt om, bij het verdelen van de frequenties, de rangorde van de 6 Vlaamse radio's in Brussel te bepalen. Dit is zonder probleem mogelijk.

Een ander lid pleit ter zake voor een blanco mandaat van de Executieve : ook andere technische problemen moeten kunnen worden opgelost. Er moet met de radio's kunnen worden onderhandeld om een globale regeling voor Brussel uit te werken.

De kabinetsafgevaardigde herinnert eraan dat voor het plaatsen van een antenne op de grond een bouwvergunning nodig is. Ook moeten alle eigenaars van een appartementsgebouw hun toelating geven om een antenne op het dak te plaatsen. In de praktijk is dit niet uitvoerbaar. De radio's hebben het zeer moeilijk om in de grote steden een uitzendplaats te vinden.

De voorzitter van Radio Contact beaamt deze laatste opmerking. Ingevolge de nieuwe normen moet de antenne zwaar en stevig zijn zodat deze niet opnieuw kan worden verplaatst.

Het vorige lid informeert of de RTT probeert om het arrest van het Arbitragehof nu reeds in teksten om te zetten. Is het niet nodig deze beschikkingen in het decreet in te schrijven ?

De kabinetsafgevaardigde antwoordt dat er informele onderhandelingen met de twee Gemeenschapsministers worden gevoerd. Het toekennen van frequenties en van de vermogens zal zijns inziens nationaal blijven maar de Executieve zal kunnen kiezen welke radio een bepaalde frequentie krijgt. Het globaal technisch kader zal dus tot de bevoegdheid van de nationale Minister blijven behoren, maar hierbinnen zal de Executieve een keuze kunnen maken. De programmaleider van Radio Spes pleit niet zozeer voor een groter zendbereik maar voor meer zendcomfort bij een zendbereik van 8 kilometer. Nu staat Radio Spes met de rug tegen de muur namelijk een afstand van 0.1.

De kabinetsafgevaardigde verduidelijkt dat een afstand van 0.1 neerkomt op 15 kilometer, een frequentieverschil van 0.2 betekent 13 kilometer en een frequentieverschil van 0.3 betekent in theorie dat men op 250 meter een andere zender kan inplanten. Dit zijn dus de normen. Als men de afstanden tussen de zenders wil vergroten dan impliceert dat het verdwijnen van een aantal radio's.

Een lid pleit voor het behoud van de algemene regel van 8 kilometer in Vlaanderen maar tevens voor een aantal afwij-

kingen hierop in Brussel. Deze afwijkingen zullen uiteraard ook gevolgen hebben in de rest van Vlaanderen. Een compromis is dus nodig.

Een ander lid breekt een lans voor meer frequentieruimte voor de vrije radio's. Het voorbeeld van de Franstaligen moet worden gevolgd. Zoniet behoudt men beter het bestaande systeem.

V. BESPREKING VAN DE ADVIEZEN VAN DE RAAD VAN STATE, DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN EN DE VLAAMSE MEDIARAAD

Door de Voorzitter van de Vlaamse Raad werd op 31 mei 1990 over de twee voorliggende voorstellen van decreet een advies aan de Raad van State, de SERV en de Mediaraad gevraagd (zie de stukken 285 (1989-1990) - Nrs. 4 tot 6 en 315 (1989-1990) - Nrs. 2 tot 4).

Een lid vraagt de inrichting van 2 hoorzittingen : de ene met een onafhankelijke radionieuwsdienst, de andere met een reclameregie.

Hij onderstreept dat artikel 5, punt 8 van het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s., ingevolge het advies van de Raad van State, moet worden weggelaten. Deze erkenningsvoorwaarde is immers strijdig met de door de artikelen 14 en 18 van de Grondwet en artikel 10 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden gewaarborgde vrijheid van meningsuiting.

Daarom ware het aangewezen om mensen uit de praktijk uit te nodigen. Hij heeft een dergelijke vraag gericht aan de Voorzitter van de Vlaamse Raad en de Commissievoorzitter.

Een ander lid merkt op dat deze problematiek tijdens de vorige hoorzittingen reeds aan bod kwam. Ten gevolge hiervan werden er amendementen ingediend. Opnieuw hoorzittingen organiseren heeft dientengevolge geen enkele zin.

Het vorige lid verduidelijkt dat hij zich om de objectiviteit van de nieuwsuitzendingen bekommert. Hij pleit voor een oplossing binnen het kader van het advies van de Raad van State. Een gesprek met terzake onderlegde mensen is daarom aangewezen.

De indiener van het voorstel van decreet oordeelt dat de fase van de hoorzittingen werd afgerond. Nu moet er aan de decretale teksten worden gewerkt. Ingevolge de hoorzittingen zullen er een aantal amendementen worden ingediend die het oorspronkelijke voorstel van decreet grondig zouden kunnen wijzigen.

Een lid wijst op de adviezen van de Raad van State met betrekking tot de twee voorstellen van decreet. Niettegenstaande de Raad van State de korte termijn betreurde waarin een advies moest worden uitgebracht, werd toch een zorgvuldig onderzoek verricht met een aantal verstrekkende adviezen tot resultaat.

De algemene opmerking van de Raad van State is belangrijk voor de bevoegdheidsverdeling tussen het nationale en het gemeenschapsniveau. Er wordt verwezen naar het arrest nr. 7/10 van 25 januari 1990 van het Arbitragehof op een prejudiciële vraag van de rechtbank van Verviers dat onder meer stelt :

„Op grond o.m. van die overwegingen kwam het Hof tot de conclusie dat de artikelen 3, 10, tweede lid, en 11 van de wet van 30 juli 1979 de regels schenden die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onder-

scheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

Hoewel het Arbitragehof zich in het genoemde arrest slechts over een prejudiciële vraag heeft uitgesproken en de genoemde wetsbepalingen dus vooralsnog niet vernietigd zijn, zal de Vlaamse Raad toch rekening dienen te houden met de bevoegdheidsverdeling zoals daarover in dat arrest door het Hof werd geoordeeld.

Dat betekent o.m. dat het een opdracht is van de Vlaamse Gemeenschap (en dus in de eerste plaats zaak van de Vlaamse Raad) om de nodige regelingen te treffen inzake de technische normen — de normen betreffende het toekennen van de frequenties en deze betreffende het vermogen van de zendtoestellen uitgezonderd — alsmede inzake het verlenen van de vergunningen voor de lokale radio's.

De voornoemde uitspraak van het Arbitragehof impliceert tevens dat er thans geen wettige regeling inzake uitzendvergunningen meer bestaat en het verrichten van uitzendingen door niet-openbare radio's die geen uitzendvergunning bezitten op dit ogenblik niet kan worden gesanctioneerd.

Ook de regeling inzake de erkenning van NOR — zowel de bestaande als de in het voorstel ontworpen — zal niet meer kunnen worden toegepast zolang de Vlaamse Raad geen regeling inzake de zendvergunning zal hebben getroffen, daar zowel het decreet van 6 mei 1982 als het voorstel het verkrijgen en het behoud van de erkenning o.m. afhankelijk stellen van het „zich houden aan de bepalingen van de zendvergunning“.

Zij heeft de indruk dat de Raad van State met dit advies de grond wegneemt van een deel van de huidige werkzaamheden in de Commissie. De huidige erkenningsregeling, evenmin als de nieuwe voorstellen ter zake, kunnen niet worden toegepast zolang de Vlaamse Raad geen regeling inzake de zendvergunning heeft uitgewerkt. De bevoegdheden van de Gemeenschappen zijn uitgebreider dan tot op heden werd vermoed. De bestaande en de ontworpen regelingen missen een rechtsgrond zolang er geen regeling inzake de zendvergunning werd uitgewerkt. In concreto ontbreekt er iedere mogelijkheid tot sanctioneren.

De Gemeenschapsminister herinnert eraan dat tijdens een vorige commissievergadering een lid een gelijkaardige vraag heeft gesteld.

Ingevolge dit arrest van het Arbitragehof hebben de drie Gemeenschappen en de nationale overheid, in casu de Minister van PTT, onderhandelingen gevoerd die echter niet veel opleverden. Tevens werd door de Executieve, ten conservatoire titel, een verzoek tot nietigverklaring ingediend. De Vlaamse Raad zal het vacuüm moeten invullen : dit betekent ook een quasi ontmanteling van de nationale RTT.

De indiener van het voorstel van decreet informeert of de technische normen in dit voorstel van decreet of in een nieuw ontwerp van decreet moeten worden vastgelegd. Hij oordeelt dat dit arrest ook belangrijke financiële gevolgen kan hebben : deze werden niet in de financieringswet voorzien. Tussen de Franse Gemeenschap en de nationale overheid werd een protocol uitgewerkt. Hij sluit niet uit dat de Commissie dit fundamentele werk kan verrichten, maar de uitvoering ervan impliceert middelen en mensen.

Een lid wijst erop dat zolang de Vlaamse Gemeenschap geen eigen regeling uitwerkt, men op basis van het bestaande RTT-reglement niet meer kan sanctioneren.

De Gemeenschapsminister vraagt of het opportuun is om de RTT naar de Gemeenschappen te verkavelen. Het arrest

van het Arbitragehof is belangrijk. Ook de Franse Gemeenschapsexecutieve heeft een beroep ingediend. Langs Franstalige zijde is er tot op heden evenmin een decretale regeling uitgewerkt.

De stelling van de Raad van State als zou er nu geen sanctionering meer mogelijk zijn is een ander probleem.

Een ander lid suggereert een amendement waarbij, benevens de culturele erkenning, ook het afleveren van de zendvergunning wordt geregeld. Hij vraagt zich echter af hoe dit moet gebeuren.

De Gemeenschapsminister denkt aan een protocol waardoor de RTT hiervoor verantwoordelijk zou zijn. Door dit samenwerkingsakkoord zou de Vlaamse Gemeenschap een vergunning afleveren, maar de technische verantwoordelijkheid zou bij de RTT berusten.

Een lid oordeelt dat het probleem van de zendvergunningen een technisch probleem is. Ook het invoeren van grotere niet-openbare radio's is een technisch probleem : het Comité van Experten wees reeds hierop. Met betrekking tot het afleveren van de zendvergunningen meent hij dat diegene die de vergunning aflevert de volle verantwoordelijkheid moet dragen, ook op technisch gebied. Een ontkoppeling is dus niet aangewezen.

Een ander lid oordeelt dat hier geen technisch debat nodig is : er moeten politieke opties worden genomen.

De indiener van het voorstel van decreet wijst erop dat de meerderheid binnen de Vlaamse Mediaraad voor echte lokale radio's opteerde.

Een lid pleit voor het voorafgaandelijk bepalen door wie de zendvergunningen worden afgeleverd. Dit probleem loskoppelen van de culturele erkenning is gevaarlijk.

De Voorzitter van de Commissie oordeelt dat dit een probleem voor de Executieve is. De Executieve en de nationale Regering moeten ter zake een protocol afsluiten.

Een lid wijst erop dat het verlenen van frequenties aan grotere niet-openbare radio's een bepaalde politieke keuze impliceert. De RTT kan dit verwezenlijken door het afnemen van frequenties van BRT 3 of Studio Brussel.

In het decreet moet enkel worden vermeld dat de Vlaamse Gemeenschap ook de zendvergunningen aflevert : alle politieke keuzen blijven hierdoor open.

Een verslaggever herinnert eraan dat er onlangs opnieuw 378 niet-openbare radio's werden erkend. Zijn fractie is geen vragende partij om opnieuw tot erkenningen over te gaan. Hij pleit voor het grondig bestuderen van het advies van de Raad van State. Het technisch aspect beïnvloedt het inhoudelijk aspect. Het is mogelijk om een twintigtal regionale radio's te voorzien zonder een fundamentele vermindering in het aantal reeds erkende radio's te moeten doorvoeren.

De Vlaamse Gemeenschap moet wel autonoom haar houding inzake de technische invulling bepalen. Slechts dan kan er sprake zijn van een grondig nieuw voorstel van decreet.

De indiener van het voorstel van decreet deelt deze mening niet. Voorafgaandelijk moet men weten over welk type niet-openbare radio men spreekt.

Als dit vastligt kan het technisch probleem worden opgelost.

Waarom kunnen de technische aspecten niet via een protocol worden geregeld ? Het is bovendien de eerste maal dat

blijkt dat de Gemeenschappen meer bevoegdheden bezitten dan men dacht.

Een lid vraagt of dit geen reden is om de opbrengst van het kijk- en luistergeld volledig naar de Gemeenschappen over te dragen.

Een ander lid omschrijft deze discussie als een vraag naar wie deze bevoegdheid uitoefent : de Vlaamse Gemeenschap of de nationaal gebleven RTT. Aan artikel 5, 5° van het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. moet worden gesleuteld. Er moet worden bepaald wie de vergunningen aflevert. Het gevaar bestaat evenwel dat er klachten bij het Arbitragehof worden ingediend. Men moet dus zo vlug mogelijk een protocol afsluiten. Hij wijst op de ongerustheid in de wereld van de vrije radio's.

Een lid merkt op dat de opmerking van de Raad van State over de onmogelijkheid om te sanctioneren misschien niet te strikt moet worden geïnterpreteerd. Zij is echter van oordeel dat de ingevolge de bevoegdheidsuitbreiding van de Vlaamse Gemeenschap vastgestelde lacune vooraf moet worden ingevuld. Er is een decretale basis voor het afleveren van de zendvergunningen nodig. Belangrijk is dat, volgens de Raad van State, er geen mogelijkheid van sanctioneren meer is en dat de Gemeenschappen hun volle politieke verantwoordelijkheid moeten nemen. Dit dient zorgvuldig te worden geregeld.

Zij herinnert eraan dat het tweede lid van artikel 3, § 2 met name de verwijzing naar de Cultuurpactwetgeving, volgens de Raad van State overbodig is.

Het advies van de Raad van State stelt eveneens het volgende :

„Het valt op dat luidens artikel 5 van het voorstel een lokale radio eigendom mag zijn van een commerciële vereniging voor zover het maar niet gaat om een vereniging die een andere lokale radio in eigendom heeft of beheert, daar waar volgens artikel 4, a), van het decreet van 6 mei 1982 een lokale radio eigendom moet zijn van een vereniging zonder winstoogmerk”.

Bedoelt de Raad van State hiermee dat dit een wijziging ten overstaan van het decreet van 6 mei 1982 inhoudt ?

De indiener van het voorstel van decreet antwoordt dat hij overweegt om in artikel 5 de woorden „privaatrechtelijke vereniging” te vervangen door de woorden „vereniging zonder winstoogmerk”. Bepaalde grote radio's hebben de vorm van een vzw : het is niet mogelijk een inzicht te krijgen in hun financiële structuur. Daarom werd de notie „privaatrechtelijke vereniging” ingevoerd. Na het advies van de Raad van State overweegt hij een terugkeer naar de termen van het decreet van 6 mei 1982.

Een lid wijst vervolgens op een belangrijke opmerking van de Raad van State :

„De bepaling van 7°, luidens welke de lokale radio's in het Nederlands dienen uit te zenden behoudens afwijkingen toe te staan door de Executieve, is onbestaanbaar met de door artikel 23 van de Grondwet gewaarborgde vrijheid inzake het gebruik van de in België gesproken talen.

Artikel 59bis, § 3, van de Grondwet machtigt weliswaar, in afwijking van het in artikel 23 geformuleerde beginsel, de Vlaamse en de Franse Gemeenschap om het gebruik van de talen op drie gebieden te regelen, doch de ontworpen regeling kan onder geen enkele van die drie uitzonderingen worden thuisgebracht.

In dit verband moet er worden op gewezen dat decreten die met schending van artikel 59bis, § 3, van de Grondwet zouden worden uitgevaardigd, voortaan door het Arbitragehof kunnen worden vernietigd of, in het raam van een prejudicieel geschil, onwettig kunnen worden verklaard."

De Vlaamse Raad kan dus enkel het taalgebruik regelen voor de bestuurszaken, het onderwijs in de door de overheid ingestelde, gesubsidieerde of erkende inrichtingen en de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Dit is dus een bijzonder zwaarwichtig advies.

Een ander lid verwijst naar de EG-richtlijn van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Statens inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten : er kunnen een aantal beschermende maatregelen worden opgelegd (cf. artikel 8) teneinde tot een bescherming van de taal te komen.

Hij beaamt de opmerking van de Raad van State inzake de commerciële omroepen. VZW's zijn daarenboven niet-commercieel.

De indiener van het voorstel van decreet wijst erop dat „Télé-Bruxelles" in de randgemeenten in het Frans wil uitzenden.

Een lid wijst erop dat deze zender activiteiten wil verslaan die buiten Brussel plaatsgrijpen. Zij beseft goed het belang van het probleem dat hier aan de orde is.

De Voorzitter informeert of er op de Franstalige frequentieband uitzendingen in vreemde talen gebeuren.

Het vorige lid antwoordt dat er Arabische omroepen uitzenden. Van Nederlandstalige uitzendingen op Franstalige zenders is er echter geen sprake.

De Voorzitter wijst op het bestaan van Franstalige kringen in Gent en aan de kust.

Een ander lid oordeelt dat men, zuiver grondwettelijk, geen taalvereisten kan opleggen, zelfs niet aan een VZW. Dit kan enkel aan een VZW die door de overheid wordt opgericht. De Raad van State heeft dus gelijk. Maar het Europees recht primeert op onze Grondwet.

De Voorzitter is de mening toegedaan dat dit niet steeds het geval is.

Een lid suggereert een bijkomend advies van de Raad van State.

De Voorzitter vraagt of de Gemeenschapsminister het advies van de Raad van State kan onderzoeken.

Een ander lid suggereert dat de diensten van de Vlaamse Raad een nota ter zake zouden opstellen.

De Commissie stemt hiermee in.

De indiener van het voorstel van decreet meent dat de uitgebrachte adviezen geen beletsel vormen om de werkzaamheden af te ronden.

Reeds een hele tijd probeert een Franstalig reclameblad publiciteit in de randgemeenten te winnen. Deze problemen in de Brusselse rand zijn dus niet nieuw.

Een lid meent dat dit probleem, naar de toekomst toe, belangrijk is. Ten gronde oordeelt zij dat de Executieve steeds afwijkingen kan toestaan.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat er nu ook afwijkingsmogelijkheden bestaan onder meer inzake de uitzendingen voor migranten. Binnenkort zal de Europese Commissie ook het antwoord van de Vlaamse Executieve bespreken inzake de opmerkingen met betrekking tot het kabeldecreet van 28 januari 1987. De Europese Commissie had immers bezwaren tegen het inschrijven van taaiquota in het kabeldecreet. Indien dit bezwaar vervalt dan kunnen dergelijke quota eveneens in andere decreetgevingen worden voorzien.

Het vorige lid wijst op het advies van de Raad van State met betrekking tot artikel 8 van het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. dat luidt als volgt :

„In de mate dat in paragraaf 2 inzake de termijn waarbinnen de Executieve moet beslissen geen onderscheid wordt gemaakt naargelang het advies van de Raad voor lokale radio's positief dan wel negatief is, zouden de rechten van verdediging van de aanvrager in het gedrang kunnen komen wanneer dat negatief advies aan de aanvrager pas zou worden toegezonden op een ogenblik waarop hij niet meer beschikt over een redelijke termijn om gebruik te maken van het hem door paragraaf 1, laatste lid, gegarandeerde recht om zijn bezwaren bij de Executieve tegen dat negatief advies te doen gelden.”

De indiener van het voorstel van decreet wijst op de suggestie die de Raad van State ter zake zelf voorstelt :

„§ 2. Indien het advies van de Raad positief is, beslist de Executieve over de erkenning binnen zestig dagen nadat de Raad advies heeft uitgebracht. Indien het advies van de Raad negatief is, beslist de Executieve, naargelang van het geval, binnen zestig dagen na de ontvangst van de bezwaren van de aanvrager of binnen zestig dagen na het verstrijken van de termijn van dertig dagen waarbinnen de aanvrager zijn bezwaren kon doen kennen”.

Een lid wijst eveneens op het advies van de Raad van State inzake artikel 12.

„Bij deze bepaling moet worden opgemerkt dat de vraag of de nationale wetgever dan wel de decretale bevoegd is om het recht tot antwoord m.b.t. de audiovisuele middelen te regelen, het voorwerp van betwistingen is en dat bovendien de rechtbank van eerste aanleg aangaande dat probleem aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag heeft voorgelegd (zie bericht in B.S. van 21 februari 1990).

Het lijkt derhalve geraten op dit punt de uitspraak van het Arbitragehof af te wachten.”

Een verslaggever merkt op dat de Raad van State geen opmerkingen over artikel 9 heeft geformuleerd. Hij wijst erop dat er geen sanctioneringsmogelijkheden meer bestaan.

Een lid oordeelt dat hier de vraag naar de bevoegdheidstoeiwijzing wordt gesteld. Wie kan er op dit ogenblik sanctioneren ? Het is toch de rechterlijke macht die sanctioneert : zij kan hiervan niet worden ontslagen. De criteria waarop men kan sanctioneren moeten door de decreetgevende macht worden bepaald.

Een ander lid is ontevreden over het door de SERV uitgebrachte advies. Moet het Reglement van de Vlaamse Raad niet worden gewijzigd ? Voor de sociaal-economische weerslag van bepaalde artikelen werd het advies van de SERV gevraagd. De SERV gaat hier echter niet op in en brengt een louter politiek geïnspireerd advies uit.

Met betrekking tot de nieuwsverstrekking pleit de SERV er wel voor om hierop de regels van de journalistieke plich-

tenleer toe te passen : ter zake moet een passende regeling worden uitgewerkt.

De indiener van het voorstel van decreet merkt op dat er wordt gedacht aan het inschakelen van de Geschillenraad. De Geschillenraad werd opgericht door artikel 14 van het kabeldecreet van 28 januari 1987.

Een lid herinnert eraan dat het advies van de Raad van State stelt dat de regels van de journalistieke plichtenleer niet kunnen worden getoetst.

Het lid beaamt dat de inschakeling van de Geschillenraad een theoretische waarborg vormt. Maar deze Geschillenraad kwam tot op heden slechts eenmaal bijeen en dit om zijn reglement vast te stellen. In de praktijk vormt de Geschillenraad dus geen waarborg.

Het vorige lid concludeert hieruit dat er blijkbaar geen klachten werden ingediend.

Een lid merkt op dat de nieuwsuitzendingen van de ene niet-openbare televisievereniging gemakkelijk te controleren zijn. Bij de ongeveer 400 lokale radio's is dit niet mogelijk. Daarom ware het interessant om tot een gesprek met de nieuwsregies te komen.

Een verslaggever stelt dat het advies van de SERV om de helft van de nieuwsuitzendingen voor regionale berichtgeving voor te behouden niet realiseerbaar is. Dit bleek voldoende uit de hearings. Hij betreurt ook het summiere advies van de SERV met betrekking tot het streekgebonden karakter van de reclame.

De indiener van het voorstel van decreet verduidelijkt dat het zogenaamde „maxi-decreet” duidelijke begrippen zal invoeren.

Een lid stelt dat het „maxi-decreet” strijdig zal zijn met de termen van dit voorstel van decreet : in artikel 5, 14° is er sprake van het „hoofdzakelijk” streekgebonden karakter van de uitgezonden handelspubliciteit.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat men het streekgebonden karakter van de reclame bij de niet-openbare radio's en de lokale zal kunnen toetsen. Oorspronkelijk dacht men aan het invoeren van een criterium op basis van de locatie van de bedrijfszetel. Dit bleek echter niet soepel genoeg. Bovendien zou de Executieve afwijkingen kunnen toestaan. De notie „streekgebonden publiciteit” zou expansief worden geïnterpreteerd.

Een verslaggever oordeelt dat er drie belangrijke zaken niet worden geregeld : de organisatie van de nieuwsuitzendingen, de financiering van de niet-openbare radio's (meer bepaald het streekgebonden karakter van de reclame) en de sanctioneringen.

Een lid stelt dat de regels van de journalistieke plichtenleer nergens worden vastgelegd. Het advies van de SERV en de amendementen bevatten enkel indicaties. De journalistieke plichtenleer is een gedragscode voor de beroepsjournalist en mist iedere wettelijke basis.

De indiener van het voorstel van decreet herinnert eraan dat het voorstel van decreet voorzag dat de nieuwsuitzendingen door beroepsjournalisten of via een overeenkomst door de dag- en/of weekbladen zouden worden georganiseerd. Uit de hoorzittingen bleek dat dit tot bepaalde, onder meer financiële, moeilijkheden zou kunnen aanleiding geven. Er wordt gedacht aan het inschakelen van een systeem van verantwoordelijke eindredacteers. Daardoor worden de lokale radio's niet verplicht om zich tot de nieuwsregies te

richten. Daarnaast is er de betrokkenheid van de Geschillenraad. De eindredacteur en de verhaalprocedure lijken het meest aangewezen om alle moeilijkheden te vermijden.

Een lid vraagt of het juridisch mogelijk is om het beginsel van een eindredacteur in te voeren die een identieke rol zal krijgen als de verantwoordelijke uitgever bij de drukpers.

Een ander lid merkt op dat de eindredacteur steeds onder het gezag van een raad van bestuur staat.

De Voorzitter stelt dat het moeilijk is om in dit voorstel van decreet het recht op antwoord te regelen. In de geschreven pers bestaat een getrapte verantwoordelijkheid : de schrijver, de hoofdredacteur, de verantwoordelijke uitgever.

Een lid informeert naar de inhoud van de notie „journalistieke plichtenleer“. Hebben de BRT-journalisten een gedragscode ?

De indiener van het voorstel van decreet antwoordt dat er van enige rechtsgrond geen sprake is.

Met betrekking tot de notie „eindredacteur“ informeert een lid of deze persoonlijk of in dienstverband verantwoordelijk is. Dit is belangrijk.

Een verslaggever blijft bij zijn bezwaren tegen de verplichting om 50 procent van de nieuwsuitzendingen aan lokale berichtgeving te wijden. Hoe zal dit worden gecontroleerd en gesanctioneerd ? Hij mist bijvoorbeeld iedere notie van tijd in dit voorstel van decreet.

De indiener van het voorstel van decreet verduidelijkt dat de Executieve de uitvoering van deze bepaling moet controleren. Dit impliceert echter geen dagelijkse controle : er zal eerder van een controle op jaarbasis sprake zijn. Hij oordeelt dat de controle-criteria door de Executieve moeten worden bepaald.

De Voorzitter geeft lezing van de besluiten van een nota van de diensten van de Vlaamse Raad met betrekking tot het advies van de Raad van State over artikel 5, 7° van het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. Deze nota stelt dat :

„— De zogenaamde TV-richtlijn van 3 oktober 1989, noch de consideransen ervan kunnen enig wetgevend effect ressorteren m.b.t. lokale radio's.

— Artikel 23 van de Grondwet is in casu toepasselijk. Er kan m.a.w. geen enkele taalvereiste in een decreet worden ingeschreven, tenzij uitdrukkelijk door de Grondwetgever toegelaten.

— Een oplossing wordt geboden door het arrest van het Arbitragehof dd. 25 januari 1990 dat bepaalt dat voortaan naast de erkenning nu ook de zendvergunning tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort, zodat impliciet een taal-voorrangsregeling kan gelden.

— Een globaal decreet dat de gehele problematiek van de lokale radio's regelt is vanuit legistiek oogpunt meer aangewezen."

Een lid merkt op dat het nu aan de Gemeenschappen toekomt om de zendvergunningen af te leveren. Hierbij moet de taalverplichting een rol spelen.

De indiener van het voorstel van decreet kondigt een amendement aan dat de opmerking van de Raad van State en de suggestie van de diensten van de Vlaamse Raad zal

ondervangen. Hij suggereert dat de Executieve de algemene regelen en voorwaarden inzake toekenning en intrekking van de zendvergunning zou bepalen.

Een ander lid citeert de volgende passus uit de nota van de diensten van de Vlaamse Raad :

„Ingevolge het Arrest van het Arbitragehof wordt thans door de nationale wetgever gewerkt aan een aanpassing van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radiobERICHTGEVING.

Ook de decreetgever zal via een ontwerp-decreet deze materie moeten voorleggen aan de Vlaamse Raad.

Vermits de voorliggende voorstellen van decreet op dit vlak onvolledig zijn en derhalve eens gestemd, geen uitwerking kunnen ressorteren vooraleer het ontwerp m.b.t. de zendvergunning gestemd is, komt het ons voor dat het meer aangewezen is zowel zendvergunning als erkenning in één enkel globaal ontwerp onder te brengen zodat de problematiek van de lokale radio's één geheel kan uitmaken.

Zendvergunning en erkenning zouden immers best gelijktijdig worden toegestaan (cf. een vergelijkbare situatie in de sector ruimtelijke ordening bij de bouw- en exploitatievergunning).

Thans een voorstel van decreet stemmen dat geen uitwerking kan ressorteren, is legistiek niet opportuun."

Het gesuggereerde amendement regelt deze materie niet als dusdanig. De op deze wijze afgeleverde erkenningen en vergunningen zullen in de praktijk niet kunnen functioneren. Bovendien bestaat het risico dat er een procedure wordt ingeleid bij het Arbitragehof. In de toekomst zal de aflevering van de erkenningen en deze van de zendvergunningen aan elkaar worden gekoppeld. Zelfs indien de Executieve hierbij rekening zou houden met het taacriterium blijft het mogelijk dat een Franstalige zender een geding inspant.

Een lid pleit voor een globaal ontwerp van decreet. Hij suggereert daarom om de beide voorliggende voorstellen van decreet niet aan te nemen. Het voorstel van decreet van de heren A. Denys, D. Van Mechelen en G. Verhofstadt wordt immers met hetzelfde probleem geconfronteerd.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt vervolgens het standpunt van de Executieve. De Executieve betuigt haar instemming met het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s., maar zal wel een amendement indienen.

De Executieve oordeelt dat het probleem van de vrije radio's met een groter zendbereik een nader onderzoek vergt. Tegen eind september aanstaande zal de Executieve haar houding ter zake bepalen. Dit kan leiden tot ofwel een amendement op dit voorstel van decreet ofwel tot een afzonderlijk ontwerp van decreet.

De Executieve behandelde eveneens het technisch probleem dat het Arbitragehof opwerpt. Aan de Administratie van de Media wordt opdracht gegeven om ter zake een voorontwerp van decreet uit te werken dat deze lacune moet opvullen. Een aantal artikelen uit de wet van 30 juli 1979 betreffende de radiobERICHTGEVING zullen moeten worden vernietigd. De Commissie voor de Media zal zich moeten uitspreken over het al dan niet opschorten van de bespreking van de voorliggende voorstellen van decreet, dit gezien de hangende frequentieproblematiek. De Executieve heeft hierover geen standpunt ingenomen.

De vernietiging van een aantal artikelen van de wet van 30 juli 1979 werd door de Executieve gevraagd. De Executieve-

ve zal de nodige maatregelen nemen om deze bevoegdheden uit te oefenen. Ofwel zal een eigen dienst worden opgericht, wat financiën en mensen impliceert, ofwel zal men via de bestaande diensten — er wordt aan de RTT gedacht — werken. Deze laatste oplossing vereist echter ook aanvullende middelen. Nu wordt echter het advies van het Arbitragehof afgewacht.

De Franse Gemeenschap heeft eveneens een beroepsprocedure ingeleid. Ook de Franstaligen opteren voor een overheveling van deze bevoegdheden naar de Gemeenschappen. De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat dit ook zijn standpunt is. Wel is een decretale regeling vereist.

Een lid beklemtoont eveneens dat een decretale oplossing nodig is. Deze materie kan niet bij besluit van de Executieve worden geregeld.

De indiener van het voorstel van decreet wijst erop dat parlementaire initiatieven zelden tot een besluitvorming leiden, dit in tegenstelling tot ontwerpen van decreet. Hier moet nog enkel het type niet-openbare radio waarvoor men opteert worden bepaald.

Eventueel kan artikel 11 worden vervangen door een andere tekst. Deze bewarende maatregel zou tegemoet kunnen komen aan de Raad van State. Dit sluit niet uit dat, aanvullend, een ontwerp van decreet betreffende de regeling van de frequentieproblematiek aan de Vlaamse Raad ter goedkeuring wordt voorgelegd.

Een lid noemt de suggestie van de indiener onvoldoende om de opmerkingen van de Raad van State op te vangen. Hij suggereert een bepaling waarbij de Executieve gelijktijdig met de erkenning de vergunning aflevert en ze gelijktijdig met de erkenning intrekt. Toch moet ook in dit geval de Executieve een ontwerp van decreet indienen dat de algemene voorwaarden voor de toekenning en de intrekking van de vergunningen bepaalt. Zolang dit niet gebeurt, kan dit voorstel van decreet geen uitwerking hebben.

Nu valt deze problematiek onder het zogenaamde „KB-Willockx”. De Executieve is dus niet bevoegd om de algemene voorwaarden zelf te regelen.

Een ander lid pleit voor het verrichten van degelijk decreetgevend werk. Uit het advies van de Raad van State blijkt dat dit momenteel niet mogelijk is. De nota van de diensten van de Vlaamse Raad stelt eveneens dat het aannemen van een voorstel van decreet, dat geen uitwerking kan ressorteren, legistiek niet opportuun is. Een algemeen en globaal ontwerp van decreet is dus aangewezen.

Een lid pleit hier eveneens voor. De beide voorstellen van decreet vangen het vacuüm niet op. Een delegatie naar een besluit van de Executieve dat de algemene voorwaarden voor de toekenning en de intrekking regelt, is onmogelijk. De technische uitvoerbaarheid van de beide voorstellen van decreet is, ingevolge het advies van de Raad van State, onmogelijk.

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

De artikelsgewijze bespreking gebeurt op basis van het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. houdende organisatie en erkenning van lokale radio's (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 1).

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 2

Artikel 2.2

Op artikel 2 wordt door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 2) dat ertoe strekt in punt 2, eerste lid op de zesde en zevende regel de woorden „stedelijke agglomeratie van de vijf provinciehoofdplaatsen” te vervangen door de woorden „een stedelijke agglomeratie”.

De verantwoording luidt als volgt : de zendstraal van 8 kilometer is voldoende voor het bestrijken van elke stedelijke agglomeratie in Vlaanderen.

Een lid wijst erop dat de vijf provinciehoofdplaatsen tamelijk belangrijke steden zijn. Nu wordt er enkel nog van stedelijke agglomeraties gesproken : deze term is vager en veel meer steden zullen onder deze beschikkingen vallen.

Een indiener herinnert eraan dat dit amendement op een hoorzitting werd gesuggereerd.

Een verslaggever wijst erop dat zich hier een fundamentele discussie aandient met name de opportuniteit om meer plaats in te ruimen voor de niet-openbare radio's. Wordt er rekening gehouden met de sinds 1982 ingetreden evolutie in deze sector dan moet men deze problematiek in een zeer brede context situeren. Nu voeren de twee Gemeenschappen een verschillende politiek ter zake. Zal men al dan niet opteren voor de zeer enge lokale radio die zich tot een kleine gemeenschap richt ?

De mogelijkheid bestaat om meer zendruimte voor de vrije radio's te voorzien, dit op voorwaarde dat de BRT tot 3 netten wordt gereduceerd.

Een lid stelt dat het verschil ter zake tussen de twee voorstellen van decreet voldoende duidelijk is. Het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. pleit voor kleinschaligheid binnen Vlaanderen terwijl het voorstel van decreet van de heren A. Denys, D. Van Mechelen en G. Verhofstadt mini-BRT's voorziet. Hier moet dus een keuze worden gemaakt. Zijn fractie is voorstander van kleinschalige initiatieven waarbij tevens met de specifieke situatie in Brussel rekening wordt gehouden. Bij het toelaten van grotere zenders in Brussel moet de Executieve wel oog hebben voor de hierdoor geschapen problemen voor de kleine radio's in Vlaanderen.

Momenteel onderhandelt de RTT met de twee Gemeenschapsministers van Cultuur over de uitvoering van het arrest nr. 7/90 van het Arbitragehof. De bevoegdheden van de Gemeenschappen blijken immers ruimer te zijn dan men dacht. In de Franse Gemeenschap zullen een aantal bepalingen in het decreet met betrekking tot de lokale radio's worden ingeschreven. Moeten wij dit ook niet doen ? In het voorliggend voorstel van decreet staat een bepaling waarbij de Raad voor Lokale Radio's zich moet uitspreken over de frequenties, de hoogte van de antennes, enzovoort. In dit

voorstel van decreet moeten dus ook duidelijk de bevoegdheden van de Executieve worden bepaald. Zal de Executieve hieromtrent een amendement indienen ? Misschien kan het voorontwerp van decreet van de Franse Gemeenschap worden overgenomen ?

De Gemeenschapsminister belooft om het standpunt van de Executieve in te winnen. Vervolgens geeft hij een verduidelijking over deze aangelegenheid. Ingevolge een procedure voor de rechtbank van Verviers werd het Arbitragehof gevat door een prejudiciële vraag. Het arrest van het Arbitragehof vermindert gedeeltelijk de bevoegdheid van de PTT. Bij het opstellen van het frequentieplan moeten nu ook de Gemeenschappen worden betrokken.

De Vlaamse Gemeenschap heeft vervolgens twee zaken gedaan.

Enerzijds, ten bezwarende titel, werd een beroepsprocedure ingesteld voor het Arbitragehof dat de nietigverklaring van bepaalde artikelen van de nationale wetgeving beoogt. Die procedure werd ingesteld binnen de zes maand na het arrest van het Arbitragehof.

Tezelfdertijd werden er door de Vlaamse Gemeenschap in der minne besprekingen met de PTT gestart. Deze zijn nog niet afgerond en het is dus voorbarig om nu reeds op de resultaten te anticiperen.

De twee voorliggende voorstellen van decreet maken een principiële keuze noodzakelijk. De technische mogelijkheden zullen uiteraard aan deze keuze ondergeschikt zijn. Vooral de eindstemming in deze Commissie gebeurt zal hij aan de Executieve een standpuntbepaling vragen.

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt een tweede amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 2) dat ertoe strekt in punt 2, eerste lid op de zevende en achtste regel de woorden „en die zich voor wat het zendbereik betreft situeren binnen een straal van maximum 8 kilometer" te vervangen door de volgende zin : „Het theoretisch zendbereik van de lokale radio is beperkt tot een straal van 8 kilometer".

Dit amendement wordt echter door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens gesubamendeerd (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 3) teneinde in fine van de voorgestelde tekst de volgende zinsnede toe te voegen : „; voor wat Brussel-Hoofdstad betreft, kan de Vlaamse Executieve een afwijking hierop voorzien".

Een lid vraagt of de terminologie van het Subamendement wel voldoende adequaat is. Is het niet beter om van „Brusselse agglomeratie", „het Brusselse stedelijk gebied" of „het hoofdstedelijk gebied Brussel" te spreken ?

Daarom dienen de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens een Subamendement in dat ertoe strekt om in de in hun Subamendement voorgestelde woorden „; voor wat Brussel-Hoofdstad betreft" te vervangen door de woorden „; voor wat het hoofdstedelijk gebied Brussel betreft". (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 8).

Een lid wijst erop dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie de term „gewest" gebruikt. Zij suggereert om, als tekstcorrectie, het woord „gebied" door het woord, „gewest" te vervangen. De indieners stemmen hiermee in.

Een verslaggever oordeelt dat de lokale radio's, door hun conceptie, geen vorming kunnen brengen. Deze radio's moeten voornamelijk voor informatie, animatie en ontspanning zorgen.

Verder is het niet evident dat kleine lokale radio's, met een beperkt aantal medewerkers, veel eigen programma's creëren. Permanent in de ether zijn veronderstelt goede pro-

gramma's brengen. Daarom pleit hij voor de nodige omzichtigheid : het overnemen van programma's van derden mag niet te strikt worden gereguleerd. Het kopen van een goed programma zal in de toekomst niet meer mogen. De lokale radio's zullen moeten werken met een snel evoluerend kader en zonder vaste krachten. Het maken van goede programma's vereist veel mensen en veel werkuren : een wisselende groep medewerkers maakt dit onmogelijk.

Zijn fractie opteert voor een leefbaar systeem, ook inzake de continuïteit van de financiering.

Een indiener repliceert dat een meerderheid binnen de Raad van Niet-Openbare Radio's akkoord gaat met het principe van 80 procent eigen programma's. Ook voor de Vlaamse Federatie van Lokale Radio's vormt dit geen probleem. Het betreft hier een kwestie van keuze die moet worden gemaakt.

Een lid verkiest eveneens de „amateuristische" lokale radio's in plaats van de „professionele" zenders.

Een verslaggever vraagt hoe dergelijke amateuristische radio's aan vorming kunnen doen.

Een indiener merkt op dat vele organisaties uit de sociaal-culturele sector, die eveneens op vrijwilligers steunen, vormingsprojecten ontwikkelen.

De vorige verslaggever repliceert dat het verzorgen van goede informatieve programma's een grote inspanning vergt. Hier bovenop zou er nog aan vorming moeten worden gedaan ?

Een lid heeft er geen bezwaar tegen dat de 400 erkende lokale radio's tot 100 zouden worden gereduceerd. Dit zou een einde maken aan de bestaande ethervervuiling.

De vorige verslaggever oordeelt dat het grootste probleem wordt gevormd door de 24 uren-uitzending per dag. Het is mogelijk dat lokale radio's 2, 3 of 4 uren per dag uitzenden. De lokale radio's willen allemaal een mini-BRT worden. Hierdoor wordt aan de geest van de lokale radio afbreuk gedaan. Er moet een fundamentele keuze tussen de twee voorliggende voorstellen van decreet worden gemaakt ; een tussenweg is onmogelijk.

Door de heren A. Denys en D. Van Mechelen wordt een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 7) dat ertoe strekt na het eerste lid van punt 2 een lid in te voegen dat luidt als volgt :

„regionale radio : radio's ingericht door het privé-initiatief, die zich met een eigen programma en programmatie overeenkomstig de bepalingen van dit decreet richten tot een gemeenschap die geografisch gesitueerd is binnen een groep van aangrenzende arrondissementen, met dien verstande dat een provincie steeds volledig mag bereikt worden."

De indieners stellen in de verantwoording dat dit amendement tot doel heeft het fenomeen niet-openbare radio's te actualiseren. Waar momenteel het decreet van 6 mei 1982 en het voorstel van decreet van Van Rompuy enkel lokale initiatieven op radiogebied mogelijk maakt, beoogt dit amendement naast deze gekende lokale dimensie, ook een regionale dimensie toe te wijzen aan het niet-openbare radio-initiatief, en de discussie rond de ketenvorming op te klaren.

Het decreet van 6 mei 1982 betreffende de niet-openbare radio's was toentertijd dringend nodig om de vrije radio's, die welig tierden, uit de illegaliteit te halen. Ondertussen heeft het landschap van de vrije radio's zich geconsolideerd. Daar waar in het begin zowat iedereen met een vrije radio wilde starten, zijn nu nog alleen de overtuigden overgebleven. Dat zijn er nog vele honderden, zodat zonder twijfel mag worden gesteld, dat het fenomeen vrije radio een be-

staand iets is in ons mediabestel waarvoor derhalve door de overheid een plaats moet worden voorbehouden.

De jaren praktijkervaring hebben ons echter geleerd dat er twee soorten niet-openbare radio's zijn ontstaan : enerzijds de niet-openbare radio's die als verzorgingsgebied een lokale gemeenschap beogen en hun programmatie voornamelijk daarop afstemmen, en anderzijds niet-openbare radio's die als ambitie hebben een volwaardige radioprogrammatie te verzorgen binnen een voldoende groot gebied en alsdusdanig worden beschouwd als het particulier alternatief voor de openbare omroep.

Waar de eerste soort niet-openbare radio's wordt geregeld door het decreet van 6 mei 1982, beoogt dit amendement juist beide soorten niet-openbare radio's mogelijk te maken.

Beide soorten radio's, zoals hierboven beschreven, hebben elk hun luisterpubliek. Het is een vaststaand feit dat de burgers geïnteresseerd zijn in wat in hun nabije omgeving gebeurt, evenals dat zij bereid zijn zich te integreren in het sociale leven van hun leefgemeenschap. De kleinschalige vrije radio's hebben aldus hun markt, ook die van de reclame.

Aan de andere kant is het noodzakelijk om vrije radio's die een regionaal karakter willen vertonen, de kans te geven hun creativiteit te uiten. Zoals op het vlak van televisie er concurrentie van een niet-openbare omroep is, moet dit ook mogelijk zijn op het vlak van de radio. Tenslotte zou ook het blokkeren van de schaalverruiming voor vrije radio's, een monopolie in hoofde van één publieke landelijke radio met regionale inplantingen staande houden. Dit is in strijd met de vrijheid van meningsuiting.

Ook qua technische invulling kunnen beide soorten radio's strak worden gescheiden. De frequentiesubband, momenteel voorbehouden aan de niet-openbare radio's bij ministerieel besluit van 13 april 1984 tot wijziging van het ministerieel besluit van 31 augustus 1981 betreffende de goedkeuring van de zendtoestellen en de stations voor lokale klankradio-omroep, kan immers worden ingedeeld in twee duidelijk afgebakende subbanden, waarbij de bovenste helft gereserveerd wordt voor de lokale en de onderste helft wordt voorbehouden voor de regionale radio's.

Artikel 2.3

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens worden er op artikel 2, punt 3 drie amendementen ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 2).

Het eerste strekt ertoe om in punt 3 op de tweede regel de woorden „het personeel" te vervangen door de woorden „de medewerkers".

Het tweede wil in punt 3 op de derde regel de woorden „dit personeel" vervangen door de woorden „deze medewerkers".

De verantwoording stelt dat niet alle radio's momenteel over „personeel" in de strikte zin van het woord beschikken.

Het derde amendement strekt ertoe om in punt 3 op de zevende regel de woorden „programma's van andere radio's" te vervangen door de woorden „programma's van derden".

De verantwoording luidt als volgt : niet alle toegeleverde programma's of programma-onderdelen zijn afkomstig van andere radio's. Er bestaan bedrijven die zich, al dan niet uitsluitend, hebben toegelegd op het produceren van radio-programma's. Daarnaast zijn er bedrijven die hun informatie nu ook in een voor radio aangepaste vorm verspreiden (bv. Verbruikersunie-Testaankoop) .

De Commissie aanvaardt om, als tekstcorrectie, in artikel 2.3, op de derde regel, het woord „zijn" te vervangen door het woord „hun".

Artikel 2.6

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 2) dat ertoe strekt een nieuw punt 6 toe te voegen dat luidt als volgt : „6. roepnaam : de door de rechtspersoon gekozen originele benaming voorafgegaan door het woord „radio“.

In de verantwoording wordt gesteld dat een lokale radio als onderdeel van zijn lokale eigenheid, dient te beschikken over een eigen, originele roepnaam.

Een lid oordeelt dat de originele benaming door de woorden „lokale radio“ moet worden voorafgegaan. Zij moeten zich duidelijk als lokale radio bevestigen.

Daarop wordt door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens een Subamendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 8) dat ertoe strekt het woord „radio“ te vervangen door de woorden „lokale radio“.

Stemmingen

Het eerste amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens op artikel 2.2 wordt met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

De twee subamendementen en het aldus gesubamendeerd amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens, eveneens op artikel 2.2, worden met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Het amendement van de heren A. Denys en D. Van Mechelen op artikel 2.2 wordt met 10 stemmen tegen 3 verworpen.

Het eerste en het tweede amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens op artikel 2.3 worden telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Het derde amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt met 10 stemmen tegen 3 aangenomen.

Het gesubamendeerde amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens op artikel 2.6 wordt met 11 stemmen tegen 3 aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel 2 wordt met 11 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 3

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 2) dat beoogt aan § 2 een derde lid toe te voegen dat luidt als volgt :

„Hun benoeming dient te gebeuren op basis van hun vertrouwdheid en deskundigheid met het medium lokale radio en na raadpleging van de verenigingen die de lokale radio's vertegenwoordigen“.

De indieners willen hiermee politisering voorkomen.

Een lid vraagt of de beperking tot 11 leden (nu zijn het er 19) behouden blijft. Hij pleit voor het behoud van de 19 leden. Naast de Voorzitter zouden er 9 leden door de Executieve worden benoemd en 9 leden op grond van hun deskundigheid. Daardoor zouden een aantal deskundigen (pers, universiteiten) en afgevaardigden van de lokale radio's zelf kunnen worden aangeduid, alsmede een aantal ideologische en filosofische evenwichten bewaard. Door een te grote be-

perking zou de Executieve er niet in slagen om al deze gelegingen af te vaardigen.

Een verslaggever pleit eveneens voor het behoud van het huidige aantal leden. Hij opteert om de helft hiervan door de Executieve te laten aanduiden en de andere helft door de erkende niet-openbare radio's. In het tweede voorstel van decreet wordt het begrip „representatieve organisaties" omschreven ; hierdoor wordt eveneens een bijkomende waarborg ingebouwd. Zijn fractie betwijfelt immers het feit dat de Executieve altijd deskundigen zal benoemen.

Een indiener van het amendement oordeelt dat de voorgestelde beperking een soepeler werking beoogt : een grotere operationaliteit wordt gewaarborgd.

Een vorig lid merkt op dat bij een te beperkte samenstelling het risico op absenteïsme blijft bestaan. Een raad van 19 leden biedt de kans om voldoende mensen uit de sector bij de werking te betrekken, alsmede een aantal deskundigen die niet tot de belangengroepen behoren.

De indiener van het voorstel van decreet merkt op dat de Executieve, die uit 11 leden is samengesteld, ook representatief is. Een Raad die uit 7 leden is samengesteld ware nog beter. De 4 ideologische richtingen kunnen via 4 verenigingen aan bod komen. Het geheel zou daardoor operationeler worden. In een beperkte groep moet iedereen zijn verantwoordelijkheid opnemen. Het ingediende amendement wil politisering voorkomen, maar de leden moeten ideologisch representatief zijn en tevens de verenigingen vertegenwoordigen. Het huidig aantal maakt de Raad tot een log orgaan ; als compromis stelt hij 13 voor, namelijk een voorzitter en 12 leden.

Het vorige lid oordeelt dat 12 leden, alhoewel beter, toch nog beperkt is. Men zal mensen uit de sector kunnen aanduiden. Het ware aangewezen om ook deskundigen van buiten de sector te benoemen.

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt vervolgens een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 8) dat ertoe strekt het woord „tien" te vervangen door het woord „twaalf".

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt eveneens een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 9) dat ertoe strekt in fine van het eerste lid van paragraaf 2 de woorden „hun mandaat is eenmaal hernieuwbaar" weg te laten.

De indieners verantwoorden dit door te stellen dat alle leden ten minste aan een erkenningsronde zouden kunnen deelnemen indien de erkenningsduur op 9 jaar wordt vastgelegd. Zij zullen bij artikel 10 een amendement van deze strekking indienen.

Met de voorliggende tekst kunnen de leden slechts 8 jaar in de Raad voor Lokale Radio's zetelen.

Een lid wijst erop dat de samenstelling van deze Raad ook aan een zekere rotatie moet worden onderworpen.

De indiener van het voorstel van decreet repliceert dat deze weglating dit niet uitsluit. Ook bij de Raad van Beheer van de BRT is er geen beperking op de hernieuwbaarheid van het mandaat. Niettegenstaande dit feit treedt er een grote rotatie op.

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt vervolgens een Subamendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 9) op hun amendement dat ertoe strekt aan

paragraaf 2 een derde lid toe te voegen. Het strekt ertoe na de woorden „van de verenigingen die" de woorden „als enig maatschappelijk doel hebben" en na het woord „radio's" het woord „te" in te voegen.

Een lid oordeelt dat deze bepaling veel discussie kan opleveren. Beter ware om van het hoofdzakelijke maatschappelijk doel te spreken. De formulering van het maatschappelijk doel is belangrijk. VZW's kunnen hun maatschappelijk doel meer detailleren : het woord „enig" is te beperkend.

Daarop trekken de indieners dit amendement in. De heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens dienen hierop een nieuw Subamendement in (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 9) dat ertoe strekt na de woorden „van de verenigingen die" de woorden „als doel hebben" en na het woord „radio's" het woord „te" in te voegen.

Door de heren A. Denys en D. Van Mechelen worden eveneens drie amendementen ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 7)

Het eerste strekt ertoe in § 2, eerste lid, het woord „tien" te vervangen door het woord „achtien".

Het tweede wil in § 2 het tweede lid vervangen door de volgende bepaling :

„De helft van de leden worden benoemd op voordracht van de erkende lokale radio's na raadpleging van hun representatieve organisaties".

Het derde wil na § 2 de volgende paragrafen toevoegen :

„§ 3. Om erkend te worden en te blijven moeten representatieve organisaties aan de hiernavolgende voorwaarden voldoen :

a) opgericht zijn als vereniging zonder winstoogmerk overeenkomstig de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, waarvan de zetel gevestigd is in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ;

b) tenminste tien tot honderd van het totaal aantal erkende lokale radio's in de Vlaamse Gemeenschap onder zijn aangesloten leden hebben.

§ 4. Met representatieve organisatie wordt bedoeld deze vereniging die, overeenkomstig zijn statuten, de belangen behartigt van de erkende lokale radio's van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 5. Indien een lokale radio aangesloten is bij meer dan één organisatie, wordt deze, voor het bepalen van de representativiteit van de betrokken organisaties, slechts eenmaal aangerekend als aangesloten lid. Met het oog op de toepassing hiervan, wordt de betrokken radio beschouwd als behorende tot die organisatie welke uitdrukkelijk daartoe door hem wordt aangewezen.

Bij ontstentenis van aanwijziging door de radio, is het oudste lidmaatschap in hoofde van de betrokken radio bepalend voor de berekening van het ledenaantal van een organisatie.

§ 6. Uiterlijk drie maanden voor het verval van de mandaten in de Raad, wordt de representativiteit van de in dit decreet bedoelde organisaties nagegaan, op grond van het op dat ogenblik bestaande aantal erkende lokale radio's.

Na deze evaluatie bepaalt de Vlaamse Executieve bij besluit de lijst van de als representatief beschouwde organisaties.

§ 7. De Raad kan zich laten bijstaan door externe deskundigen."

De verantwoording van deze amendementen luidt als volgt :

Voor de samenstelling van de Raad, werden de bepalingen van het decreet van 6 mei 1982 in grote mate behouden. De Raad telt 18 leden en een voorzitter te benoemen door de Executieve. De helft van de leden van de Raad komt uit de radiowereld zelf, dit wil zeggen de representatieve radio-organisaties.

De leden van de Raad worden nu wel benoemd voor een periode van vier jaar, daar waar overeenkomstig de voorgestelde § 6, uiterlijk 3 maanden voor het verval van de mandaten, de representativiteit van de organisaties wordt nagegaan.

Dit amendement beoogt ook het begrip representativiteit te omschrijven. Als basisregel voor de representativiteit wordt een percentage van tien ten honderd genomen wat het aantal aangesloten erkende radio's betreft, en wel over het hele Vlaamse grondgebied. Bovendien wordt het probleem geregeld van de radio's die aangesloten zijn bij meer dan één organisatie.

Daarenboven wordt ingegaan op het advies van de Raad van State zoals voorgesteld in het nieuwe tweede lid van § 2.

Door de Executieve wordt een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 9).

Het stelt ertoe na paragraaf 2 nieuwe paragrafen § 2bis, 2ter, 2quater en 2quinquies in te voegen die luiden als volgt :

„§ 2bis. Met vereniging die lokale radio's vertegenwoordigt wordt bedoeld deze vereniging die, overeenkomstig zijn statuten, de belangen behartigt van de erkende niet-openbare radio's van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2ter. Om erkend te worden en te blijven moeten de verenigingen die lokale radio's vertegenwoordigen aan de hierna volgende voorwaarden voldoen :

a) opgericht zijn als vereniging zonder winstgevend oogmerk overeenkomstig de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend waarvan de zetel gevestigd is in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

b) Tenminste tien procent van het totaal aantal erkende niet-openbare radio's in de Vlaamse Gemeenschap, onder zijn aangesloten leden hebben.

§ 2quater. a) Indien een niet-openbare radio aangesloten is bij meer dan een organisatie, wordt deze, voor het bepalen van de representativiteit van de betrokken organisaties slechts eenmalig aangerekend als aangesloten lid.

b) Met het oog op de toepassing van littera a, wordt de betrokken radio beschouwd als behorende tot die organisatie, die uitdrukkelijk daartoe door hem wordt aangewezen.

c) Bij ontstentenis van aanwijzing bedoeld in littera b, is het oudste lidmaatschap in hoofde van de betrokken radio, bepalend voor de berekening van het ledenaantal van een organisatie.

2quinquies. a) Uiterlijk drie maanden voor het verval van de mandaten in de Raad voor Niet-Openbare Radio's, wordt de representativiteit van de in dit decreet bedoelde organisa-

ties nagegaan, op grond van het op dat ogenblik bestaande aantal erkende niet-openbare radio's.

b) Na deze evaluatie, bepaalt de Gemeenschapsminister van Cultuur, bij besluit, de lijst van de verenigingen die lokale radio's vertegenwoordigen."

De verantwoording stelt dat het begrip „organisatie die lokale radio's vertegenwoordigt" in dit voorstel van decreet sluitend dient te worden omschreven.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat indien in het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens houdende invoeging van een derde lid aan paragraaf 2 de woorden „en na raadpleging van de verenigingen die de lokale radio's vertegenwoordigen" worden weggelaten, de Executieve dit amendement intrekt.

Hierop wordt door de heer A. Denys c.s. een Subamendement van deze strekking ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 9).

De verantwoording stelt dat door dit Subamendement iedere discussie over de representativiteit wordt vermeden.

De Gemeenschapsminister oordeelt dat het begrip „representativiteit" moet worden ingevuld. Indien het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens ongewijzigd wordt aangenomen, meent de Executieve dat het nodig is om dit begrip te verduidelijken. De Executieve stelt dat de representatieve organisatie de vorm van een VZW moet hebben en ten minste 10 procent van het totaal aantal erkende niet-openbare radio's onder zijn aangesloten leden moet hebben. Indien de radio's bij meer dan één organisatie zijn aangesloten dan moeten zij een keuze maken, zoniet telt het oudste lidmaatschap. De representativiteit van de organisaties wordt nagegaan uiterlijk drie maanden vóór het verval van de mandaten in de Raad van Niet-Openbare Radio's. Dit is de essentie van het amendement van de Executieve ; indien het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt gesubamendeerd, vervalt het amendement van de Executieve.

De indiener van het voorstel van decreet wil de bepaling over de representativiteit overlaten aan de Executieve. Hij is echter geen voorstander van een te gedetailleerde regeling.

Een lid heeft echter ter zake een andere mening. In het verleden waren er bepaalde verenigingen ondervertegenwoordigd in de Raad van Niet-Openbare Radio's. De Gemeenschapsminister repliceerde in de Openbare Vergadering dat de inhoud van het begrip „representativiteit" nergens wordt bepaald. Het amendement van de Executieve is zinvol, omdat het een aantal opmerkingen ondervangt. Het bevat slechts de essentiële criteria en laat geen willekeur toe.

Een ander lid treedt dit standpunt bij. Het amendement van de Executieve zal in de toekomst iedere arbitraire beslissing verhinderen.

De indiener van het voorstel van decreet merkt op dat vele radio's bij geen enkele organisatie zijn aangesloten. De Executieve moet bijgevolg deze problematiek regelen.

Een lid repliceert dat de leden van de Raad voor Lokale Radio's niet uitsluitend op voordracht van de representatieve organisaties zullen worden aangeduid. Er is enkel sprake van raadpleging van de organisaties die de lokale radio's vertegenwoordigen. De niet-aangesloten radio's worden hierdoor niet uitgesloten.

Een ander lid stelt dat belangengroeperingen steeds een neiging hebben om anderen uit te sluiten. In de Raad voor

Lokale Radio's is deskundigheid gewenst. Hij voelt dit te gedetailleerde amendement als onevenwichtig aan. Volstaat er geen loutere verwijzing naar het instrument dat de Executieve moet hanteren ?

De Gemeenschapsminister breekt een lans voor een decreetale regeling. Bij het decreet van 6 mei 1982 ontstonden er moeilijkheden bij het bepalen van de representatieve organisaties. Door dit begrip in een decreetale bepaling op te nemen, moet het dan ook worden verduidelijkt. Deze oplossing sluit tevens iedere willekeur vanwege de Executieve uit. Het amendement van de Executieve verplicht de lokale radio's niet om bij een organisatie aan te sluiten.

De indiener van het voorstel van decreet beaamt wat een vorig lid zei : de Executieve moet deskundigen aanduiden en geen belangenvertegenwoordigers. Deze deskundigen moeten evenmin allemaal uit de organisaties afkomstig zijn.

De Gemeenschapsminister oordeelt dat alle problemen opgelost zijn, indien het Subamendement van de heer A. Denys c.s. op het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt aangenomen.

Een lid oordeelt dat het eerste deel van het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens een vast gegeven uitmaakt. Het laatste deel behelst enkel een adviesfunctie. Van enige verplichting is hier geen sprake. Toch oordeelt hij dat de Executieve correct optreedt bij het verduidelijken van deze organisaties.

Een ander lid vraagt waarom ook de niet-erkenning van deze organisaties niet decretaal wordt vastgelegd. Hij betreurt de te gedetailleerde vastlegging van het begrip „representatieve organisatie“. Het zou zijns inziens volstaan dat enkel de erkenning decretaal wordt bepaald, terwijl de Executieve de erkenningselementen aan de Commissie voor de Media voorlegt.

De Raad voor Lokale Radio's is geen adviesorgaan van de overheid. Het is een vrij orgaan waaraan de Executieve om advies kan vragen. Daarom is een soepele omschrijving nodig.

Een lid wijst op het advies van de Raad van State : hierin wordt gepleit voor een invulling van het begrip „representatieve organisatie“.

De Gemeenschapsminister herinnert aan het advies van de Raad van State waarbij werd gesteld dat het niet aan de Executieve toekomt om de criteria voor de aanduiding van de leden van de adviesraad van kijkers en luisteraars, voorzien in het BRT-decreet van 28 december 1979, te bepalen. Daarom pleit hij ervoor om het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens te beëindigen na het woord „deskundigheid“ ; indien echter het volledig amendement wordt aangenomen dan moeten de criteria, zoals voorzien bij het amendement van de Executieve, worden vastgelegd. Het enige criterium dat hierbij wordt gehanteerd is dit van de 10 procent-regel.

Het Subamendement van de heer A. Denys c.s. op het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt met 10 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding verworpen, waarna het door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens gesubamendeerd amendement houdende toevoeging van een derde lid aan paragraaf 2 telkens met 11 stemmen bij 3 onthoudingen wordt aangenomen.

Het amendement van de Executieve wordt hierop met 9 stemmen tegen 3, bij 2 onthoudingen verworpen.

Een lid verantwoordt zijn onthouding door te wijzen op

de te gedetailleerde regeling, een ander lid verwijst voor zijn onthouding naar het advies van de Raad van State waarbij wordt gesteld dat het niet aan de Executieve toekomt om de normeringen te bepalen.

Het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens („tien" vervangen door „twaalf") wordt met 12 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen. Hun amendement houdende de weglating van de laatste zin van het eerste lid van paragraaf 2 wordt eenparig aangenomen.

De drie amendementen van de heren A. Denys en D. Van Mechelen worden eveneens verworpen : het eerste met 10 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding, het tweede en het derde amendement telkens met 11 stemmen tegen 3.

Het gewijzigde artikel 3 wordt vervolgens met 11 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 4

Op dit artikel wordt door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 8) dat ertoe strekt § 2 te vervangen door wat volgt :

„§ 2. De Raad stelt jaarlijks een verslag op omtrent zijn activiteiten van het voorbije jaar en deelt dit verslag vóór 31 maart van het daaropvolgende jaar mee aan de Vlaamse Raad en aan de Executieve".

De verantwoording verwijst naar het advies van de Raad van State.

Dit amendement, alsmede het aldus gewijzigde artikel 4, worden telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 5

Artikel 5, 1°

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 8) dat ertoe strekt artikel 5, 1° te vervangen door wat volgt :

„1° eigendom zijn en bestuurd worden door een vereniging zonder winstoogmerk, waarvan de bestuurders geen politiek mandaat bekleden, noch beheerder zijn hetzij van een andere vereniging die een lokale radio in eigendom heeft en/of beheert, hetzij van een beroepsvereniging zoals bepaald onder 6°, noch een leidinggevende functie in zo'n beroepsvereniging uitoefenen."

Het vervangen van de woorden „privaatrechtelijke vereniging" door de woorden „vereniging zonder winstoogmerk" wordt door de Raad van State gesuggereerd, aldus de verantwoording.

Artikel 5, 3°

Door de heren A. Denys en D. Van Mechelen wordt een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 7) dat ertoe strekt op de tweede regel het woord „uitsluitend" weg te laten.

De verantwoording stelt dat het woord „uitsluitend" impliceert dat men geen drive-in shows meer mag organiseren, geen stickers mag verkopen. Dit brengt de levensvatbaarheid van de lokale radio in het gedrang.

Artikel 5, 6°

Op punt 6° worden er twee amendementen ingediend. Het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 8) strekt ertoe de woorden „vertegenwoordigd in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen" weg te laten. Het amendement wil een discriminatie opheffen tussen de beroepsverenigingen vertegenwoordigd in de SERV en andere beroepsverenigingen.

Door de heren A. Denys en D. Van Mechelen wordt een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 7) ertoe strekkend in fine van punt 6° de woorden „of een organisatie met een commercieel doel" weg te laten.

De verantwoording stelt een aantal onbeantwoorde vragen :

Wat betekent „onafhankelijk zijn" voor een organisatie met een commercieel doel ? Mag een zelfstandige met een eenmansvennootschap geen lokale radio exploiteren ?

Artikel 5, 8°

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt een amendement ingediend (Stuk 258 (1989-1990) - Nr. 2) dat ertoe strekt 8° te vervangen door de volgende bepaling :

„8° de nieuwsuitzendingen moeten beantwoorden aan de gangbare normen inzake journalistieke deontologie en geschieden onder de verantwoordelijkheid van de eindredacteur. Geschillen worden behandeld door de Geschillenraad. Voor zijn nieuwsvoorziening kan de radio een beroep doen op samenwerkingsverbanden. De voorwaarden waaronder dit kan gebeuren zullen door de Executieve worden bepaald ;"

De verantwoording luidt als volgt : Het inschakelen van beroepsjournalisten of een overeenkomst met dag- en weekbladen is voor vele lokale radio's een te zware opgave.

Door de heren A. Denys en D. Van Mechelen wordt een Subamendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 7) dat ertoe strekt in het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens het woord „samenwerkingsverbanden" te vervangen door de woorden „de Onafhankelijke Radio-Nieuwsdienst (ORN)".

Momenteel verzorgt ORN als nieuwsregie reeds de nieuwsverschaffing van talloze lokale radio's. Dit gebeurt op een objectieve wijze en tot voldoening van de lokale radio's en de luisteraars, aldus de verantwoording.

De heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens dienen vervolgens een Subamendement op hun amendement in (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 8). Het strekt ertoe na het woord „Geschillenraad" de woorden „, zoals opgericht bij artikel 14 van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen" in te voegen.

Artikel 5, 11°

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 2) dat ertoe strekt artikel 5, 11° weg te laten.

Artikel 5, 12°

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt

een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 2) dat ertoe strekt 12° te vervangen door de volgende bepaling :

„ 12° de uitzending van de programma's moet voorafgegaan worden door een eigen herkenningmelodie met vermelding van de roepnaam, die het mogelijk maakt de radio te identificeren en de lokalisatie van de zender alsook de gebruikte frequentie te kennen. De herkenningmelodie en de roepnaam moeten tijdens de uitzending van de programma's minstens tweemaal per uur uitgezonden worden.

De herkenningmelodie, het grafisch logo van de lokale radio en alle andere bijkomende identificatiegegevens kunnen op geen enkele wijze verwijzen naar of gebruikt worden door een andere lokale radio.

De roepnaam, de herkenningmelodie, het grafisch logo en alle andere identificatiegegevens worden bij de Executieve ingediend samen met de erkenningsaanvraag. Iedere wijziging wordt onmiddellijk aan de Executieve meegedeeld, die deze wijziging toetst aan de eerder aanvaarde erkenningsaanvragen ;"

Artikel 5, 13°

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 2) dat ertoe strekt in 13° het eerste lid te vervangen door de volgende bepaling :

„13° de programmatie moet en dit voor alle tijdsonderdelen van het programma voor ten minste 80 ten honderd bestaan in programma-onderdelen georganiseerd en gerealiseerd door de medewerkers van de eigen lokale radio. De maximum 20 ten honderd programma's die hetzij aangekocht worden bij derden, hetzij verzorgd worden door derden kunnen in geen geval inlassingen van reclameboodschappen omvatten."

Een verslaggever begrijpt niet waarom de overeenkomsten met betrekking tot het uitzenden van programma's die door derden worden gemaakt aan de Executieve moeten worden overgemaakt.

Artikel 5, 14°

Een lid wijst er op dat de bepaling dat de uitgezonden handelsreclame een streekgebonden karakter moet bezitten de goedkeuring niet wegdraagt van de lokale radio's. Deze vrezen dat hun inkomsten zullen worden aangetast.

De indiener van het voorstel van decreet verwijst naar het woord „hoofdzakelijk" : nationale reclame wordt dus niet uitgesloten. Het lijkt hem echter evident toe dat lokale radio's niet uitsluitend nationale reclame uitzenden : er moet dus duidelijk op de lokale actieradius worden gewezen.

Een verslaggever heeft kritiek op het feit dat de overeenkomsten inzake handelsreclame aan de Executieve moeten worden overgemaakt. Deze „amateuristische" radio's worden onder een massa administratief werk bedolven.

De heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens dienen vervolgens een amendement in (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 8) dat ertoe strekt punt 14° te vervangen door wat volgt :

„14° de uitgezonden handelsreclame moet hoofdzakelijk streekgebonden zijn. Indien de lokale radio voor de werving of uitzending ervan overeenkomsten sluit met derden moeten die overeenkomsten onmiddellijk aan de Executieve worden meegedeeld".

Voor de verantwoording wordt verwezen naar het advies van de Raad van State.

Artikel 5, 17°

Door de heren A. Denys en D. Van Mechelen wordt een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 7) ertoe strekkend een punt 17° toe te voegen waarvan de tekst luidt als volgt : „17° In de programmatie dient elke vorm van discriminatie geweerd”.

De verantwoording opteert voor een streven naar een pluralistisch programma-aanbod waarin alle filosofische, ideologische en maatschappelijk opvattingen aan bod kunnen komen.

Stemmingen

Het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens op punt 1° wordt met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

De amendementen van de heren A. Denys en D. Van Mechelen op de punten 3° en 6° worden ingetrokken. Een lid wijst erop dat deze amendementen overbodig zijn, omdat de notie „maatschappelijk doel” tevens de middelen behelst om dit maatschappelijk doel te bereiken. Deze stelling leidt tot de intrekking van beide amendementen.

Het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens op punt 6° wordt met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Het Subamendement van de heren A. Denys en D. Van Mechelen op punt 8° wordt ingetrokken, waarna het Subamendement en het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens telkens met 11 stemmen bij 3 onthouding worden aangenomen. Een lid verantwoordt haar onthouding. Zij is het eens met de strekking van de tekst, maar iedere inhoudsomschrijving van de gangbare normen inzake journalistieke deontologie ontbreekt. De functie van eindredacteur heeft evenmin een wettelijke of decretale basis.

Het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens houdende de weglating van punt 11° wordt met eenparigheid van stemmen aangenomen. De volgende punten worden hierdoor vernummerd.

Het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens op punt 12° wordt met 9 stemmen tegen 3 en het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens op punt 13° met 10 stemmen tegen 3 aangenomen.

Het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens op punt 14° wordt eveneens met 10 stemmen tegen 3 aangenomen.

Vervolgens wordt het amendement van de heren A. Denys en D. Van Mechelen houdende de toevoeging van punt 17° (nieuw punt 16°) eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel 5 wordt met 9 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 6

Dit artikel wordt zonder opmerkingen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 7

Op dit artikel worden door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens twee amendementen ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 2).

Het eerste wil in het tweede lid op de tweede regel het woord „aanvraag” vervangen door het woord „erkenning”.

Het tweede strekt ertoe in het derde lid op de tweede regel „8°” weg te laten.

Een verslaggever heeft bezwaren tegen het feit dat het niet inzenden van een aantal documenten, bijvoorbeeld een overeenkomst inzake handelsreclame, de nietigheid van de erkenning tot gevolg heeft.

Een lid oordeelt dat een controle nooit eenvoudig is. Enkel door zware sancties zullen de bepalingen van het decreet worden nageleefd.

De vorige verslaggever waarschuwt voor de logge bureaucratie die aan „amateuristische” radio's wordt opgelegd.

Het vorige lid verwijst naar de sociaal-culturele sector : ook daar moeten de organisaties vele dossiers indienen.

Het eerste amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt met 11 stemmen bij 1 onthouding en het tweede met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel 7 wordt met 9 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 8

Ingevolge het advies van de Raad van State wordt door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens een amendement ingediend (stuk 285 (1989-1990) - Nr. 8) dat ertoe strekt paragraaf 2 te vervangen door wat volgt :

„§ 2. Indien het advies van de Raad positief is, beslist de Executieve over de erkenning binnen zestig dagen nadat de Raad advies heeft uitgebracht. Indien het advies van de Raad negatief is, beslist de Executieve, naargelang van het geval, binnen de zestig dagen na ontvangst van de bezwaren van de aanvrager of binnen zestig dagen na het verstrijken van de termijn van dertig dagen waarbinnen de aanvrager zijn bezwaren kon doen kennen.”

Dit amendement, alsmede het aldus gewijzigde artikel 8, worden telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 9

Een lid stelt vast dat de erkenning opgeschort en ingetrokken kan worden na voorafgaandelijk advies van de Raad. Moet in artikel 7 niet eenzelfde procedure worden voorzien ?

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat ook het kabeldecreet een onderscheid maakt tussen de erkenning (hier artikel 7) en de periode na de erkenning (hier artikel 9). Artikel 7 heeft betrekking op de onontvankelijkheid van de erkenningsaanvraag ; het niet overmaken van de jaarlijkse documentatie (artikel 9) heeft geen automatische sanctie tot gevolg : er moet eerst een advies van de Raad worden uitgebracht.

Een verslaggever formuleert een algemene opmerking : de straffen (artikel 9) moeten in proportie zijn met de overtreding. Hier is er slechts sprake van 2 sancties : de schorsing of de intrekking van de erkenning.

Een vorig lid vraagt welke andere sancties dan wel mogelijk zijn. Boetes kunnen aan de lokale radio's, gezien hun beperkte financiële mogelijkheden, niet worden opgelegd. Een schorsing kan ook beperkt zijn : bijvoorbeeld twee dagen of een week. Bovendien blijft de beroepsprocedure bestaan. Ook VTM overtreedt het kabeldecreet : hiertegen kan niet worden opgetreden.

Artikel 9 wordt vervolgens met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 10

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 2) dat ertoe strekt in het eerste lid op de eerste regel de woorden „6 jaar" te vervangen door de woorden „9 jaar".

Als verantwoording wordt gesteld dat de normale duur van een handelsovereenkomst 9 jaar is, nodig voor afschrijving, studieruimte, materiaal, investeringen, enzovoort.

Een verslaggever merkt op dat het voorstel van decreet van de heren A. Denys, D. Van Mechelen en G. Verhofstadt nadere specificaties voorziet omtrent het opstarten van de procedures. Zo moet ten minste één jaar voor het vervallen van de erkenning een nieuwe erkenningsaanvraag worden ingediend, nadat de Executieve een oproep ter zake in het Belgisch Staatsblad heeft geplaatst. Dit voorstel van decreet voorziet ook de procedure om de toegewezen maar vrijgekomen zendmogelijkheid door de Executieve opnieuw te laten toewijzen.

Het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens en het aldus gewijzigde artikel 10 worden telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 11

Ten gevolge van de bespreking over het advies van de Raad van State wordt er door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens een amendement ingediend (stuk 285 (1989-1990) - Nr. 9) dat ertoe strekt artikel 11 te vervangen door wat volgt :

„De Executieve bepaalt de algemene regelen en voorwaarden, inzake toekenning en intrekking van de zendvergunning en levert deze vergunning af."

De verantwoording stelt dat hiermee gevolg wordt gegeven aan het advies van de Raad van State (L. 19/964/8) waar deze verwijst naar het arrest van het Arbitragehof (arrest nr. 7/90 van 25 januari 1990) inzake bevoegdheidsverdeling met betrekking tot het beleid inzake private radio's.

Een samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen en de nationale Overheid, waarin onder andere de regelen en de voorwaarden voor het toekennen van de zendvergunningen nader worden gespecificeerd, moet worden afgesloten.

De indieners van het amendement stellen eveneens voor om artikel 11 als het laatste artikel van Hoofdstuk III te beschouwen. Het betreft hier immers noch een slot noch een overgangsbepaling.

De indiener van het voorstel van decreet wijst erop dat er momenteel met de PTT wordt onderhandeld. De verwijzing naar de Executieve is dus een louter technische aangelegenheid. Alleszins kant hij zich tegen iedere improvisatie hierover.

Een ander lid oordeelt dat het weinig zin heeft om dit

amendement aan te nemen. Er bestaat hiervoor immers geen rechtsgrond meer. Ook het huidige artikel 11 mist iedere rechtsgrond.

Door de heer A. De Beul wordt vervolgens een amendement ingediend (stuk 285 (1989-1990) - Nr. 9) dat ertoe strekt dit artikel te vervangen door wat volgt :

„De Executieve levert gelijktijdig met de erkenning de zendvergunning af en trekt ze desgevallend ook gelijktijdig met de erkenning in.”

De algemene regelen en voorwaarden inzake toekenning en intrekking van de zendvergunning dienen decretaal te worden geregeld. Zulks kan bij een afzonderlijk decreet. Hier volstaat het de aflevering van de zendvergunning te koppelen aan de erkenning en de Executieve daartoe te machtigen, aldus de verantwoording.

Hierop wordt het amendement van de heren M. Bartholomeeussen en de heer F. Sarens ingetrokken.

Het amendement van de heer A. De Beul, alsmede daardoor het gewijzigde artikel 11, wordt met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 12

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 13

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt een amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 2) dat ertoe strekt om in artikel 13 op de derde regel de woorden „binnen het jaar” te vervangen door de woorden „binnen zes maanden”.

Dit om de overgangperiode niet te lang te maken.

Een verslaggever wijst erop dat de erkenningsronde nog maar pas werd beëindigd. Hij stelt vragen over de opportuniteit van een nieuwe erkenningsronde en pleit voor de nodige rechtszekerheid van de vrije radio's.

De indiener van het voorstel van decreet herinnert eraan dat het nieuwe decreet klaarheid wil scheppen. De nieuwe procedure zal iedere rechtsonzekerheid in deze sector vermijden. Het aannemen van een nieuw decreet zonder met een nieuwe erkenningsronde te starten zou hypocriet zijn en tot onzekerheid aanleiding geven.

Artikel 13 (nieuw artikel 14)

De heer A. Denys c.s. dient een amendement in (stuk 285 (1989-1990) - Nr. 9) dat ertoe strekt artikel 13 te vervangen door wat volgt :

„De niet-openbare radio's erkend op basis van het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's, kunnen na oproep van de Vlaamse Executieve een erkenningsaanvraag indienen. De Vlaamse Executieve zal deze procedure starten, ten laatste 6 maanden na de goedkeuring door de Vlaamse Raad van een decreet houdende de bepaling van de algemene regelen en voorwaarden inzake toekenning en intrekking van zendvergunningen.”

Gelet op het advies van de Raad van State is het noodzakelijk in het decreet uitdrukkelijk te bepalen, dat de inwerkingtreding van dit decreet dient te worden gekoppeld aan

een vooraf decretaal te bepalen regeling inzake het afleveren of intrekken van zendvergunningen, aldus de verantwoording.

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt een nieuw amendement ingediend (Stuk 285 (1989-1990) - Nr. 8) dat ertoe strekt artikel 13 te vervangen door wat volgt :

„Artikel 14

De niet-openbare radio's, die zijn erkend op basis van het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's, behouden hun erkenning en moeten geen nieuwe erkenningsaanvraag indienen.

De niet-openbare radio's, erkend op basis van het decreet van 6 mei 1982, moeten evenwel binnen de 6 maanden na de inwerkingtreding van dit decreet de bewijzen indienen bij de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap dat zij voldoen aan de bepalingen van onderhavig decreet, zoniet verliezen zij hun erkenning."

De verantwoording stelt dat de jongste erkenningsronde van niet-openbare radio's, die meer dan twee jaar heeft geduurd, juist afgesloten is. Het is best dat de erkenningsronde niet wordt overgedaan en dat artikel 13 zo wordt gewijzigd dat erkenningen behouden blijven en dat aan de radio's de mogelijkheid wordt gegeven om zich binnen de 6 maanden aan het nieuwe decreet aan te passen. De radio's die zich binnen die periode niet aan de nieuwe wetgeving hebben aangepast, verliezen hun erkenning.

De Gemeenschapsminister informeert wie de conformiteit aan de bepalingen van onderhavig decreet zal moeten nagaan.

De indiener van het voorstel van decreet verduidelijkt dat dit aan de Executieve toekomt.

De heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens trekken hun eerste amendement op artikel 13 in ; ook het amendement van de heer A. Denys c.s. wordt ingetrokken.

Het nieuwe amendement van de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens en bijgevolg het nieuwe gewijzigde artikel 14, worden met 11 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 14 (nieuw artikel 13)

Door de heren M. Bartholomeeussen en F. Sarens wordt een amendement ingediend (stuk 285 (1989-1990) - Nr. 8) dat ertoe strekt dit artikel te vernummernen tot artikel 13. In het advies van de Raad van State werd op deze omwisseling aangedrongen.

Dit amendement en het nieuwe artikel 13 worden telkens met 10 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 15

Dit artikel wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

C. VERZOEK OM TWEEDE LEZING

Onder verwijzing naar artikel 64, 1, b) van het Reglement van de Vlaamse Raad vraagt een lid een tweede lezing van de gewijzigde of verworpen artikelen.

D. IN EERSTE LEZING AANGENOMEN ARTIKELEN

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een in artikel 59bis van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1. de Executieve : de Vlaamse Executieve ;

2. lokale radio : radio's ingericht door het privé-initiatief, die zich met een eigen programma en programmatie overeenkomstig de bepalingen van dit decreet richten tot een gemeenschap die geografisch gesitueerd is binnen een wijk, een gemeente, een groep van aaneengrenzende gemeenten of maximaal een stedelijke agglomeratie. Het theoretisch zendbereik van de lokale radio is beperkt tot een straal van 8 kilometer ; voor wat het hoofdstedelijk gewest Brussel betreft, kan de Vlaamse Executieve een afwijking hierop voorzien.

De lokale radio's hebben tot taak een verscheidenheid van informatie, animatie, vorming en ontspanning te brengen met de bedoeling binnen hun zendgebied de communicatie onder de bevolking te bevorderen.

De lokale radio staat open voor de actieve medewerking van luisteraars en verenigingen ;

3. eigen programma : het geheel van programma-onderdelen die door de medewerkers van een lokale radio worden georganiseerd en die door deze medewerkers of onder hun toezicht worden gerealiseerd, en/of uitgezonden conform de bepalingen van dit decreet, inzonderheid artikel 5. Een eigen programma kan noch uit het herhaald uitzenden, noch uit het gelijktijdig of uitgesteld doorgeven van programma's van derden bestaan ;

4. tijdsonderdeel : één van de vier grote indelingen van de zendtijd van de lokale radio's, namelijk de ochtenduitzendingen van 7 tot 12 uur, de middaguitzendingen van 12 tot 19 uur, de avonduitzendingen van 19 tot 24 uur en de nachtuurzendingen van 0 tot 7 uur ;

5. de Raad : de Raad voor Lokale Radio's, zoals deze bij dit decreet wordt opgericht ;

6. roepnaam : de door de rechtspersoon gekozen originele benaming voorafgegaan door de woorden „lokale radio”.

Hoofdstuk II

De Raad voor Lokale Radio's

Artikel 3

§ 1. Er wordt een Raad voor Lokale Radio's opgericht, hierna te noemen de Raad.

De Raad heeft tot taak de Executieve te adviseren in

verband met de organisatie, de erkenning, de intrekking of schorsing van de erkenning van de lokale radio's. De Raad vergadert hetzij op verzoek van de Executieve, hetzij op eigen initiatief.

§ 2. De Raad is samengesteld uit een voorzitter en twaalf leden die bij besluit van de Executieve voor een termijn van vier jaar worden benoemd.

De benoemingen gebeuren overeenkomstig de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

Hun benoeming dient te gebeuren op basis van hun vertrouwdeheid en deskundigheid met het medium lokale radio en na raadpleging van de verenigingen die als doel hebben de lokale radio's te vertegenwoordigen.

§ 3. De Raad kan zich laten bijstaan door externe deskundigen.

Artikel 4

§ 1. De Raad stelt zijn huishoudelijk reglement op en legt het ter goedkeuring voor aan de Executieve.

§ 2. De Raad stelt jaarlijks een verslag op omtrent zijn activiteiten van het voorbije jaar en deelt dit verslag vòòr 31 maart van het daaropvolgende jaar mee aan de Vlaamse Raad en aan de Executieve.

Hoofdstuk III

De erkenning

Artikel 5

Om erkend te worden en te blijven moeten de lokale radio's voldoen aan de hiernavolgende voorwaarden :

1° eigendom zijn en bestuurd worden door een vereniging zonder winstoogmerk, waarvan de bestuurders geen politiek mandaat bekleden, noch beheerder zijn hetzij van een andere vereniging die een lokale radio in eigendom heeft en/of beheert, hetzij van een beroepsvereniging zoals bepaald onder 6°, noch een leidinggevende functie in zo'n beroepsvereniging uitoefenen ;

2° de zetel en de produktie- en zendinstallaties dienen gelegen te zijn in het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en dit binnen de reikwijdte van de zender ;

3° het maatschappelijk doel van de vereniging is beperkt tot het uitsluitend verzorgen van lokale radio ;

4° de vereniging kan niet meer dan één lokale radio exploiteren ;

5° de lokale radio's dienen een technische uitrusting te gebruiken conform de wettelijke voorschriften en zich houden aan de bepalingen van de zendvergunning ;

6° de lokale radio's dienen onafhankelijk te zijn van een politieke partij, een beroepsvereniging of een organisatie met een commercieel doel ;

7° de lokale radio's dienen in het Nederlands uit te zenden, behoudens afwijkingen toe te staan door de Executieve ;

8° de nieuwsuitzendingen moeten beantwoorden aan de

gangbare normen inzake journalistieke deontologie en geschieden onder de verantwoordelijkheid van een eindredacteur. Geschillen worden behandeld door de Geschillenraad, zoals opgericht bij artikel 14 van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen. Voor zijn nieuwsvoorziening kan de radio een beroep doen op samenwerkingsverbanden. De voorwaarden waaronder dit kan gebeuren zullen door de Executieve worden bepaald ;

9° de nieuwsuitzendingen kunnen in geen geval worden onderbroken door reclameboodschappen ;

10° het geheel van de door de lokale radio's uitgezonden berichtgeving, moet voor ten minste 50 ten honderd betrekking hebben op het eigen zendgebied ;

11° de uitzending van de programma's moet voorafgegaan worden door een eigen herkenningmelodie met vermelding van de roepnaam, die het mogelijk maakt de radio te identificeren en de lokalisatie van de zender alsook de gebruikte frequentie te kennen. De herkenningmelodie en de roepnaam moeten tijdens de uitzending van de programma's minstens tweemaal per uur uitgezonden worden.

De herkenningmelodie, het grafisch logo van de lokale radio en alle andere bijkomende identificatiegegevens kunnen op geen enkele wijze verwijzen naar of gebruikt worden door een andere lokale radio.

De roepnaam, de herkenningmelodie, het grafisch logo en alle andere identificatiegegevens worden bij de Executieve ingediend samen met de erkenningsaanvraag. Iedere wijziging wordt onmiddellijk aan de Executieve meegedeeld, die deze wijziging toetst aan de eerder aanvaarde erkenningsaanvragen ;

12° de programmatie moet en dit voor alle tijdsonderdelen van het programma voor ten minste 80 ten honderd bestaan in programma-onderdelen georganiseerd en gerealiseerd door de medewerkers van de eigen lokale radio. De maximum 20 ten honderd programma's die hetzij aangekocht worden bij derden, hetzij verzorgd worden door derden kunnen in geen geval inlassingen van reclameboodschappen omvatten.

Wanneer de lokale radio programma-onderdelen gerealiseerd door derden uitzendt en daartoe overeenkomsten sluit met derden, moeten deze overeenkomsten onmiddellijk ingediend worden bij de Executieve. Deze overeenkomst bevat een bepaling waarbij de lokale radio het recht behoudt, afgezien van eventuele bepalingen omtrent schadevergoeding, het programma geheel of gedeeltelijk niet uit te zenden en het tijdstip van de uitzending zelf te bepalen ;

13° de uitgezonden handelsreclame moet hoofdzakelijk streekgebonden zijn. Indien de lokale radio voor de werving of uitzending ervan overeenkomsten sluit met derden moeten die overeenkomsten onmiddellijk aan de Executieve worden meegedeeld ;

14° de lokale radio's dienen jaarlijks een werkingsverslag en een financieel verslag voor te leggen. De Executieve kan de wijze waarop het werkings- en het financieel verslag worden opgesteld, vastleggen, derwijze dat controle op de naleving van de bij dit decreet bepaalde erkenningsvoorwaarden mogelijk is ;

15° de lokale radio's dienen te aanvaarden dat de aangestelde ambtenaren de werking ter plaatse onderzoeken ;

16° in de programmatie dient elke vorm van discriminatie geweerd.

Artikel 6

Het is de lokale radio's niet toegestaan verkiezingspropaganda uit te zenden.

Artikel 7

De Executieve bepaalt de voorwaarden voor het indienen van de erkenningsaanvragen, de wijze waarop de aanvragen worden ingediend alsmede de termijn voor het onderzoeken en het afhandelen van het desbetreffende dossier.

Het niet inzenden van de in artikel 5 vermelde documenten heeft de nietigheid van de erkenning tot gevolg.

Het niet toezenden van de overeenkomsten, zoals bepaald in artikel 5, 12° en 13°, of het niet melden bij de Executieve van wijzigingen met betrekking tot de bepalingen van artikel 5, hebben de schorsing tot gevolg.

De melding bij de Executieve van wijzigingen bij de betrokken lokale radio met betrekking tot de in artikel 5 bepaalde erkenningsvoorwaarden wordt beschouwd als een nieuwe erkenningsaanvraag.

Artikel 8

§ 1. De Raad onderzoekt de aanvragen tot erkenning door de verantwoordelijke van een lokale radio ingediend bij de Executieve.

De Raad brengt over elke aanvraag een gemotiveerd advies uit binnen een door de Executieve te bepalen termijn. In de motivering van zijn advies houdt de Raad rekening met het gebied door de zender bestreken, de plaatsing van de straalantenne, de te gebruiken frequenties alsmede het tijdschema voor de uitzendingen.

Het advies van de Raad wordt aan de aanvrager meegegeeld.

Indien het advies negatief is, kan de aanvrager binnen 30 dagen na toezending van het advies, daartegen zijn bezwaren indienen bij de Executieve.

§ 2. Indien het advies van de Raad positief is, beslist de Executieve over de erkenning binnen zestig dagen nadat de Raad advies heeft uitgebracht. Indien het advies van de Raad negatief is, beslist de Executieve, naargelang van het geval, binnen de zestig dagen na ontvangst van de bezwaren van de aanvrager of binnen zestig dagen na het verstrijken van de termijn van dertig dagen waarbinnen de aanvrager zijn bezwaren kon doen kennen.

§ 3. De beslissing van de Executieve wordt ter kennis van de aanvrager gebracht.

Artikel 9

In geval van overtreding van de bepalingen van dit decreet, van andere wettelijke verbodsbepalingen inzake radio-omroep, het ongebruikt laten van de toegewezen zendmogelijkheden of het verkeerd gebruik ervan, kan, na gemotiveerd advies van de Raad, de erkenning door de Executieve worden opgeschort of ingetrokken. De Executieve motiveert haar beslissing.

De Raad deelt het voornemen tot het indienen van een advies tot schorsing of intrekking van de erkenning aan de betrokken vereniging mee. Deze kan binnen 30 dagen schriftelijk haar bezwaren kenbaar maken.

Bij besluit van de Executieve worden de nadere voorwaarden tot schorsing of intrekking van een erkenning bepaald.

Artikel 10

De erkenningen worden verleend voor 9 jaar, met ingang van de datum van beslissing van de Executieve. Zij zijn hernieuwbaar. Zij vermelden de uren waarop de uitzendingen zijn toegelaten en de machtiging tot het uitzenden van handelspubliciteit.

Tenminste één jaar voor het vervallen van de erkenning moet een nieuwe erkenningsaanvraag worden ingediend. Indien de Executieve geen beslissing heeft genomen bij het vervallen van de erkenning, wordt de erkenning stilzwijgend verlengd, onverminderd de toepassing van de andere bepalingen van dit decreet, inzonderheid artikelen 5 en 9, tot op het ogenblik dat de Executieve een beslissing heeft genomen.

Hoofdstuk IV

Slotbepalingen en overgangsbepalingen

Artikel 11

De Executieve levert gelijktijdig met de erkenning de zendvergunning af en trekt ze desgevallend ook gelijktijdig met de erkenning in.

Artikel 12

Hoofdstukken II en III van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord, ingevoegd bij de wet van 4 maart 1977, zijn toepasselijk op de bij dit decreet bepaalde uitzendingen.

Artikel 13

Met inachtneming van artikel 14 van dit decreet wordt het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's opgeheven.

Artikel 14

De niet-openbare radio's, die zijn erkend op basis van het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's, behouden hun erkenning en moeten geen nieuwe erkenningsaanvraag indienen.

De niet-openbare radio's, erkend op basis van het decreet van 6 mei 1982, moeten evenwel binnen de 6 maanden na de inwerkingtreding van dit decreet de bewijzen indienen bij de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap dat zij voldoen aan de bepalingen van onderhavig decreet, zoniet verliezen zij hun erkenning.

Artikel 15

Artikel 12 van de wet van 6 februari 1987 betreffende de

radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie, wordt, wat betreft de lokale radio's erkend op basis van de bepalingen van dit decreet, opgeheven.

E. TWEEDE LEZING

De Commissie voor de Media besprak op 10 juli 1990 in tweede lezing de in eerste lezing gewijzigde artikelen van het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. houdende organisatie en erkenning van lokale radio's (stuk 285 (1989-1990) - Nr. 1).

A. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikelen 2 en 3

Op deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd. De artikelen 2 en 3 worden telkens met 8 stemmen tegen 1 aangenomen.

Artikel 4

Dit artikel wordt zonder opmerkingen met 8 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 5

Dit artikel wordt met 8 stemmen tegen 1 aangenomen.

Artikel 7

Met betrekking tot het tweede lid van dit artikel stelt een lid dat er geen enkele termijn voor het indienen van de in artikel 5 vermelde documenten wordt bepaald. Hij oordeelt bovendien dat, vooraleer er sancties worden genomen, de administratie zelf de documenten moet opvragen.

Een verslaggever wijst erop dat de Executieve de voorwaarden voor het indienen van de erkenningsaanvragen bepaalt.

De voorziene sancties zijn echter niet in verhouding tot de resem verplichtingen die men aan deze amateuristische radio's oplegt.

De Gemeenschapsminister betreurt dat de sancties, zoals bepaald in artikel 7, geen appreciatiemogelijkheid voor de Executieve toelaat : de woorden „kan" of „kunnen" worden immers niet vermeld. Hier is dus sprake van een automatisme. Dit is te verregaand en hij waarschuwt voor de gevolgen ervan.

De Voorzitter informeert of dit een persoonlijk standpunt van de Gemeenschapsminister is.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat hij hier namens de Executieve spreekt.

Een lid repliceert dat de in het derde lid voorziene schorsing op een kleine periode kan betrekking hebben.

Hij stelt dat de administratie steeds het ontbrekende document kan opvragen. Indien het echter wordt geweigerd heeft dit de nietigheid van de erkenning tot gevolg.

De Voorzitter noemt dit een logische interpretatie. Dit is de regel die in de praktijk meestal wordt gevolgd. Ook de goede wil van de administratie is belangrijk.

De Gemeenschapsminister beaamt dit maar wijst er tevens op dat ook de termijnen moeten worden geëerbiedigd. Ter zake stelt hij vast dat bij het niet-respecteren van de termijnen een automatisme speelt.

Artikel 7 wordt vervolgens met 9 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 8

De Gemeenschapsminister wijst erop dat hier geen sprake is van enig automatisme : de administratie beschikt over meer appreciatiemogelijkheid en kan eventueel ontbrekende documenten opvragen.

Dit artikel wordt met 9 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 10

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 11

De Commissie beslist eenparig om artikel 11 als laatste artikel van Hoofdstuk III — De erkenning te beschouwen : er is hier immers geen sprake van enige slot- of overgangsbe-
paling.

Het ongewijzigde artikel 11 wordt met 9 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 14

Dit artikel wordt met 9 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

B. EINDSTEMMING

Het gehele aldus gewijzigde voorstel van decreet wordt met 9 stemmen tegen 2 aangenomen.

De Verslaggevers,

A. LEYSEN

D. VAN MECHELEN

De Voorzitter,

P. CHEVALIER

F. TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een in artikel 59bis van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1. de Executieve : de Vlaamse Executieve ;

2. lokale radio : radio's ingericht door het privé-initiatief, die zich met een eigen programma en programmatie overeenkomstig de bepalingen van dit decreet richten tot een gemeenschap die geografisch gesitueerd is binnen een wijk, een gemeente, een groep van aaneengrenzende gemeenten of maximaal een stedelijke agglomeratie. Het theoretisch zendbereik van de lokale radio is beperkt tot een straal van 8 kilometer ; voor wat het hoofdstedelijk gewest Brussel betreft, kan de Vlaamse Executieve een afwijking hierop voorzien.

De lokale radio's hebben tot taak een verscheidenheid van informatie, animatie, vorming en ontspanning te brengen met de bedoeling binnen hun zendgebied de communicatie onder de bevolking te bevorderen.

De lokale radio staat open voor de actieve medewerking van luisteraars en verenigingen ;

3. eigen programma : het geheel van programma-onderdelen die door de medewerkers van een lokale radio worden georganiseerd en die door deze medewerkers of onder hun toezicht worden gerealiseerd, en/of uitgezonden conform de bepalingen van dit decreet, inzonderheid artikel 5. Een eigen programma kan noch uit het herhaald uitzenden, noch uit het gelijktijdig of uitgesteld doorgeven van programma's van derden bestaan ;

4. tijdsonderdeel : één van de vier grote indelingen van de zendtijd van de lokale radio's, namelijk de ochtenduitzendingen van 7 tot 12 uur, de middaguitzendingen van 12 tot 19 uur, de avonduitzendingen van 19 tot 24 uur en de nachttuitzendingen van 0 tot 7 uur ;

5. de Raad : de Raad voor Lokale Radio's, zoals deze bij dit decreet wordt opgericht ;

6. roepnaam : de door de rechtspersoon gekozen originele benaming voorafgegaan door de woorden „lokale radio”.

Hoofdstuk II

De Raad voor Lokale Radio's

Artikel 3

§ 1. Er wordt een Raad voor Lokale Radio's opgericht, hierna te noemen de Raad.

De Raad heeft tot taak de Executieve te adviseren in

verband met de organisatie, de erkenning, de intrekking of schorsing van de erkenning van de lokale radio's. De Raad vergadert hetzij op verzoek van de Executieve, hetzij op eigen initiatief.

§ 2. De Raad is samengesteld uit een voorzitter en twaalf leden die bij besluit van de Executieve voor een termijn van vier jaar worden benoemd.

De benoemingen gebeuren overeenkomstig de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

Hun benoeming dient te gebeuren op basis van hun trouwheid en deskundigheid met het medium lokale radio en na raadpleging van de verenigingen die als doel hebben de lokale radio's te vertegenwoordigen.

§ 3. De Raad kan zich laten bijstaan door externe deskundigen.

Artikel 4

§ 1. De Raad stelt zijn huishoudelijk reglement op en legt het ter goedkeuring voor aan de Executieve.

§ 2. De Raad stelt jaarlijks een verslag op omtrent zijn activiteiten van het voorbije jaar en deelt dit verslag vòòr 31 maart van het daaropvolgende jaar mee aan de Vlaamse Raad en aan de Executieve.

Hoofdstuk III

De erkenning

Artikel 5

Om erkend te worden en te blijven moeten de lokale radio's voldoen aan de hiernavolgende voorwaarden :

1° eigendom zijn en bestuurd worden door een vereniging zonder winstoogmerk, waarvan de bestuurders geen politiek mandaat bekleden, noch beheerder zijn hetzij van een andere vereniging die een lokale radio in eigendom heeft en/of beheert, hetzij van een beroepsvereniging zoals bepaald onder 6°, noch een leidinggevende functie in zo'n beroepsvereniging uitoefenen ;

2° de zetel en de produktie- en zendinstallaties dienen gelegen te zijn in het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en dit binnen de reikwijdte van de zender ;

3° het maatschappelijk doel van de vereniging is beperkt tot het uitsluitend verzorgen van lokale radio ;

4° de vereniging kan niet meer dan één lokale radio exploiteren ;

5° de lokale radio's dienen een technische uitrusting te gebruiken conform de wettelijke voorschriften en zich houden aan de bepalingen van de zendvergunning ;

6° de lokale radio's dienen onafhankelijk te zijn van een politieke partij, een beroepsvereniging of een organisatie met een commercieel doel ;

7° de lokale radio's dienen in het Nederlands uit te zenden, behoudens afwijkingen toe te staan door de Executieve ;

8° de nieuwsuitzendingen moeten beantwoorden aan de

gangbare normen inzake journalistieke deontologie en geschieden onder de verantwoordelijkheid van een eindredacteur. Geschillen worden behandeld door de Geschillenraad, zoals opgericht bij artikel 14 van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen. Voor zijn nieuwsvoorziening kan de radio een beroep doen op samenwerkingsverbanden. De voorwaarden waaronder dit kan gebeuren zullen door de Executieve worden bepaald ;

9° de nieuwsuitzendingen kunnen in geen geval worden onderbroken door reclameboodschappen ;

10° het geheel van de door de lokale radio's uitgezonden berichtgeving, moet voor ten minste 50 ten honderd betrekking hebben op het eigen zendgebied ;

11° de uitzending van de programma's moet voorafgegaan worden door een eigen herkenningsmelodie met vermelding van de roepnaam, die het mogelijk maakt de radio te identificeren en de lokalisatie van de zender alsook de gebruikte frequentie te kennen. De herkenningsmelodie en de roepnaam moeten tijdens de uitzending van de programma's minstens tweemaal per uur uitgezonden worden.

De herkenningsmelodie, het grafisch logo van de lokale radio en alle andere bijkomende identificatiegegevens kunnen op geen enkele wijze verwijzen naar of gebruikt worden door een andere lokale radio.

De roepnaam, de herkenningsmelodie, het grafisch logo en alle andere identificatiegegevens worden bij de Executieve ingediend samen met de erkenningsaanvraag. Iedere wijziging wordt onmiddellijk aan de Executieve meegedeeld, die deze wijziging toetst aan de eerder aanvaarde erkenningsaanvragen ;

12° de programmatie moet en dit voor alle tijdsonderdelen van het programma voor ten minste 80 ten honderd bestaan in programma-onderdelen georganiseerd en gerealiseerd door de medewerkers van de eigen lokale radio. De maximum 20 ten honderd programma's die hetzij aangekocht worden bij derden, hetzij verzorgd worden door derden kunnen in geen geval inlassingen van reclameboodschappen omvatten.

Wanneer de lokale radio programma-onderdelen gerealiseerd door derden uitzendt en daartoe overeenkomsten sluit met derden, moeten deze overeenkomsten onmiddellijk ingediend worden bij de Executieve. Deze overeenkomst bevat een bepaling waarbij de lokale radio het recht behoudt, afgezien van eventuele bepalingen omtrent schadevergoeding, het programma geheel of gedeeltelijk niet uit te zenden en het tijdstip van de uitzending zelf te bepalen ;

13° de uitgezonden handelsreclame moet hoofdzakelijk streekgebonden zijn. Indien de lokale radio voor de werving of uitzending ervan overeenkomsten sluit met derden moeten die overeenkomsten onmiddellijk aan de Executieve worden meegedeeld ;

14° de lokale radio's dienen jaarlijks een werkingsverslag en een financieel verslag voor te leggen. De Executieve kan de wijze waarop het werkings- en het financieel verslag worden opgesteld, vastleggen, derwijze dat controle op de naleving van de bij dit decreet bepaalde erkenningsvoorwaarden mogelijk is ;

15° de lokale radio's dienen te aanvaarden dat de aangestelde ambtenaren de werking ter plaatse onderzoeken ;

16° in de programmatie dient elke vorm van discriminatie geweerd.

Artikel 6

Het is de lokale radio's niet toegestaan verkiezingspropaganda uit te zenden.

Artikel 7

De Executieve bepaalt de voorwaarden voor het indienen van de erkenningsaanvragen, de wijze waarop de aanvragen worden ingediend alsmede de termijn voor het onderzoeken en het afhandelen van het desbetreffende dossier.

Het niet inzenden van de in artikel 5 vermelde documenten heeft de nietigheid van de erkenning tot gevolg.

Het niet toezenden van de overeenkomsten, zoals bepaald in artikel 5, 12° en 13°, of het niet melden bij de Executieve van wijzigingen met betrekking tot de bepalingen van artikel 5, hebben de schorsing tot gevolg.

De melding bij de Executieve van wijzigingen bij de betrokken lokale radio met betrekking tot de in artikel 5 bepaalde erkenningsvoorwaarden wordt beschouwd als een nieuwe erkenningsaanvraag.

Artikel 8

§ 1. De Raad onderzoekt de aanvragen tot erkenning door de verantwoordelijke van een lokale radio ingediend bij de Executieve.

De Raad brengt over elke aanvraag een gemotiveerd advies uit binnen een door de Executieve te bepalen termijn. In de motivering van zijn advies houdt de Raad rekening met het gebied door de zender bestreken, de plaatsing van de straalantenne, de te gebruiken frequenties alsmede het tijdschema voor de uitzendingen.

Het advies van de Raad wordt aan de aanvrager meegegeeld.

Indien het advies negatief is, kan de aanvrager binnen 30 dagen na toezending van het advies, daartegen zijn bezwaren indienen bij de Executieve.

§ 2. Indien het advies van de Raad positief is, beslist de Executieve over de erkenning binnen zestig dagen nadat de Raad advies heeft uitgebracht. Indien het advies van de Raad negatief is, beslist de Executieve, naargelang van het geval, binnen de zestig dagen na ontvangst van de bezwaren van de aanvrager of binnen zestig dagen na het verstrijken van de termijn van dertig dagen waarbinnen de aanvrager zijn bezwaren kon doen kennen.

§ 3. De beslissing van de Executieve wordt ter kennis van de aanvrager gebracht.

Artikel 9

In geval van overtreding van de bepalingen van dit decreet, van andere wettelijke verbodsbepalingen inzake radio-omroep, het ongebruikt laten van de toegewezen zendmogelijkheden of het verkeerd gebruik ervan, kan, na gemotiveerd advies van de Raad, de erkenning door de Executieve worden opgeschort of ingetrokken. De Executieve motiveert haar beslissing.

De Raad deelt het voornemen tot het indienen van een advies tot schorsing of intrekking van de erkenning aan de betrokken vereniging mee. Deze kan binnen 30 dagen schriftelijk haar bezwaren kenbaar maken.

Bij besluit van de Executieve worden de nadere voorwaarden tot schorsing of intrekking van een erkenning bepaald.

Artikel 10

De erkenningen worden verleend voor 9 jaar, met ingang van de datum van beslissing van de Executieve. Zij zijn hernieuwbaar. Zij vermelden de uren waarop de uitzendingen zijn toegelaten en de machtiging tot het uitzenden van handelspubliciteit.

Tenminste één jaar voor het vervallen van de erkenning moet een nieuwe erkenningsaanvraag worden ingediend. Indien de Executieve geen beslissing heeft genomen bij het vervallen van de erkenning, wordt de erkenning stilzwijgend verlengd, onverminderd de toepassing van de andere bepalingen van dit decreet, inzonderheid artikelen 5 en 9, tot op het ogenblik dat de Executieve een beslissing heeft genomen.

Artikel 11

De Executieve levert gelijktijdig met de erkenning de zendvergunning af en trekt ze desgevallend ook gelijktijdig met de erkenning in.

Hoofdstuk IV

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 12

Hoofdstukken II en III van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord, ingevoegd bij de wet van 4 maart 1977, zijn toepasselijk op de bij dit decreet bepaalde uitzendingen.

Artikel 13

Met inachtneming van artikel 14 van dit decreet wordt het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's opgeheven.

Artikel 14

De niet-openbare radio's, die zijn erkend op basis van het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's, behouden hun erkenning en moeten geen nieuwe erkenningsaanvraag indienen.

De niet-openbare radio's, erkend op basis van het decreet van 6 mei 1982, moeten evenwel binnen de 6 maanden na de inwerkingtreding van dit decreet de bewijzen indienen bij de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap dat zij voldoen aan de bepalingen van onderhavig decreet, zoniet verliezen zij hun erkenning.

Artikel 15

Artikel 12 van de wet van 6 februari 1987 betreffende de

radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie, wordt, wat betreft de lokale radio's erkend op basis van de bepalingen van dit decreet, opgeheven.
